

Ekonomická Univerzita

Dátum exportu: 01.10.2015 10:10

1. **Na maturitu bude viac času**
[Téma: Ekonomická univerzita; SME; 02/09/2015; 202/2015; s.: 9; Téma; or]
2. **Na maturitu bude viac času, gymnazistom pribude nielen matematika**
[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 01/09/2015; ano, or, Jarmila Horáková]
3. **Mŕtve duše blahoželajú Babišovi, v inzeráte v jeho novinách**
[Téma: Ekonomická univerzita; omediach.com; 03/09/2015; Tlač; mk]
4. **UKF odmieta, že príde o štatút univerzity**
[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 03/09/2015; Spravodajstvo; Tomáš Holúbek]
5. **Universities could lose accreditation**
[Téma: Ekonomická univerzita; The Slovak Spectator; 07/09/2015; 18/2015; s.: 1,2; Titulná strana/News; RADKA MINARECHOVÁ]
6. **Vojenská prehliadka v Pekingu**
[Téma: Ekonomická univerzita; noveslovo.sk; 07/09/2015; noveslovo.sk; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]
7. **Rektor UKF odmieta, že jeho škola príde o štatút univerzity**
[Téma: Ekonomická univerzita; Týždeň na Pohroní; 07/09/2015; 35/2015; s.: 6; SPEKTRUM / INZERCIA; TOMÁŠ HOLÚBEK]
8. **Rastú, zarábajú viac a ostáva to v rodine**
[Téma: Ekonomická univerzita; HN; 11/09/2015; 175/2015; s.: 12; FIRMY & FINANCIIE; Tatiana Jurašková]
9. **Ukrajinská slepá ulička**
[Téma: Ekonomická univerzita; noveslovo.sk; 10/09/2015; noveslovo.sk; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]
10. **O nižšie ceny energií Komisia zabojuje do jesene 2016**
[Téma: Ekonomická univerzita; euractiv.sk; 10/09/2015; euractiv.sk; Redakcia]
11. **O nižšie ceny energií Komisia zabojuje do jesene 2016**
[Téma: Ekonomická univerzita; energia.dennikn.sk; 10/09/2015; Redakcia]
12. **Poučenie z gréckej krízy pre malú postkomunistickú krajinu**
[Téma: Ekonomická univerzita; finweb.hnonline.sk; 11/09/2015; Finweb, Správy zo sveta financií; (red)]
13. **Poučenie z gréckej krízy pre malú postkomunistickú krajinu**
[Téma: Ekonomická univerzita; HN; 11/09/2015; 175/2015; s.: 2,3; EXKLUZÍVNE V HN; VÁCLAV KLAUS]
14. **Nových lídrov treba hľadať medzi mladými**
[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 11/09/2015; OTS]
15. **Nových lídrov treba hľadať medzi maldými**
[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 11/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]
16. **V trnavskej automobilke si privyrábajú študenti**
[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 12/09/2015; Spravodajstvo; sita]
17. **Plánované rozšírenie plynovodu Nord Stream**
[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Slovensko, 12:30; 14/09/2015; Z prvej ruky]
18. **UKRAJINSKÁ SLEPÁ ULIČKA**
[Téma: Ekonomická univerzita; Literárny týždenník; 09/09/2015; 29/2015,30/2015; s.: 4; KOMENTÁRE ZAHRANIČIE DOMOV; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]
19. **Ohrozený titul univerzita**
[Téma: Ekonomická univerzita; Slovenské Národné Noviny; 12/09/2015; 36/2015; s.: 6; rozhovor týždňa; lrb]
20. **Vyskúšali si pracovné podmienky: V lete pracovalo v PSA takmer 100 študentov**
[Téma: Ekonomická univerzita; trnava.dnes24.sk; 17/09/2015; Trnava; Rastislav Búgel]
21. **V lete pracovalo v automobilke PSA Peugeot Citroën takmer 100 brigádnikov**
[Téma: Ekonomická univerzita; openiazoch.zoznam.sk; 17/09/2015; openiazoch.zoznam.sk; Redakcia]
22. **V lete pracovalo v PSA Peugeot Citroën takmer 100 brigádnikov**
[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 17/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]
23. **Jedenásty triumf slávistiek**

[Téma: Ekonomická univerzita; Šport; 21/09/2015; 217/2015; s.: 44; SPRAVODAJSTVO; luc]

24. Stretnutie zástupcov druhých najväčších miest V4

[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Košice, 14:00; 18/09/2015; Metropolitné správy; zo zahraničia; Michal Gazda]

25. Univerzitám škodí rovnakosť

[Téma: Ekonomická univerzita; SME; 19/09/2015; 216/2015; s.: 3; Rozhovor; Jarmila Horáková]

26. Fišera: Univerzitám škodí rovnakosť

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 18/09/2015; Jarmila Horáková]

27. Exkurzie pomáhajú prepájať školy a prax

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 18/09/2015; Školský servis; Školský servis]

28. Automobilky na Slovensku budú chcieť zamestnať aj cudzincov

[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Regina BA, 11:00; 21/09/2015; Regionálne správy z Bratislavy; z domova; Branislav Heldes]

29. Slovensko má málo ľudí pre automobilky, Jaguar to môže ešte zhoršiť

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 21/09/2015; Slovensko; sita]

30. Automobilky na Slovensku zamestnávajú aj cudzincov

[Téma: Ekonomická univerzita; pravda.sk; 21/09/2015; Profesia; SITA]

31. Slovenské automobilky nemajú ľudí, zamestnávajú aj Bulharov

[Téma: Ekonomická univerzita; finweb.hnonline.sk; 21/09/2015; Finweb, Správy zo sveta financií; SITA]

32. Kvalifikovaných Slovákov pre automobilky je málo, musia siahnúť po cudzincoch

[Téma: Ekonomická univerzita; etrend.sk; 21/09/2015; eTREND; TREND.sk]

33. Slováci sú pre automobilky nekvalitní, hľadajú v zahraničí

[Téma: Ekonomická univerzita; webnoviny.sk; 21/09/2015; Ekonomika; SITA]

34. Grécke voľby nič nezmenili

[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Expres, 12:00; 21/09/2015; Infoexpres; Zuzana Gajdošíková]

35. Slovenským automobilkám chýbajú ľudia, musia zamestnať cudzincov

[Téma: Ekonomická univerzita; noviny.sk; 21/09/2015; redakcia]

36. P.BALÁŽ: Čínski investori sa začínajú orientovať na strednú Európu

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 23/09/2015; Tablet.TV]

37. Peter Hollý sa stal novým finančným riaditeľom vydavateľstva Ringier Axel Springer Slovakia

[Téma: Ekonomická univerzita; masmedialne.info; 23/09/2015; Kto, odkiaľ, kam; redakcia]

38. Peter Hollý vymenovaný za finančného riaditeľa pre Ringier Axel Springer Slovakia

[Téma: Ekonomická univerzita; zive.sk; 23/09/2015; zive.sk; Inzercia]

39. VÝVOJ NAKLADANIA S KOMUNÁLNYM ODPADOM V MESTE MICHALOVCE

[Téma: Ekonomická univerzita; Odpady; 09/09/2015; 09/2015; s.: 8,9,10,11; VÝVOJ NAKLADANIA S KOMUNÁLNYM ODPADOM V MESTE MICHALOVCE; Doc. Ing. STRIČÍK Michal, PhD.*]

40. Delegujte efektívne! Ušetríte čas a zvýšite výkon tímu

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 24/09/2015; OTS]

41. Delegujte efektívne! Ušetríte čas a zvýšite výkon tímu

[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 24/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]

42. Tri zo štyroch rodinných firiem vlastní ešte stále prvá generácia - teda zakladatelia

[Téma: Ekonomická univerzita; investujeme.sk; 24/09/2015; Investujeme.sk; Redakcia]

43. Komentár: Hodnotenie vysokého školstva 2014: smiech cez slzy

[Téma: Ekonomická univerzita; aktuality.sk; 24/09/2015; Komentáre; Marián Sekerák]

44. Efektívne delegovanie šetrí čas a zvyšuje výkon

[Téma: Ekonomická univerzita; etrend.sk; 25/09/2015; eTREND; red]

45. Sýrska kríza a utečenci

[Téma: Ekonomická univerzita; noveslovo.sk; 25/09/2015; noveslovo.sk; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]

46. Delegujte efektívne! Ušetríte čas a zvýšite výkon tímu

[Téma: Ekonomická univerzita; webnoviny.sk; 25/09/2015; Podnikám; Redakcia]

47. IFP navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok

[Téma: Ekonomická univerzita; openiazoch.zoznam.sk; 25/09/2015; openiazoch.zoznam.sk; Redakcia]

- 48. Máme drahé plienky a lacné obvazy, tvrdia vládni analytici**
[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 25/09/2015; Slovensko; sita]
- 49. Drahé plienky pre Slovákov. Usporiť by sme mohli milióny eur**
[Téma: Ekonomická univerzita; finweb.hnonline.sk; 25/09/2015; Finweb, Správy zo sveta financií, HNonline, Ekonomika a firmy; SITA]
- 50. IFP navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok**
[Téma: Ekonomická univerzita; poistovne.sk; 25/09/2015; poistovne.sk; SITA]
- 51. Drahé zdravotnícke pomôcky**
[Téma: Ekonomická univerzita; TA3, 12:30; 25/09/2015; Ekonomika]
- 52. Titul, ktorý Saganovi zarobí milióny**
[Téma: Ekonomická univerzita; HN; 29/09/2015; 186/2015; s.: 1; Titulná strana; Peter Kapitán]
- 53. Prichádza doba Petra Sagana. Titul majstra sveta mu zarobí milióny**
[Téma: Ekonomická univerzita; hn.hnonline.sk; 29/09/2015; HNonline, Šport; Peter Kapitán]
- 54. Dobrá a zlá správa pre Slovensko: Dokážeme lepšie konkurovať, ale sme prežratí korupciou**
[Téma: Ekonomická univerzita; topky.sk; 30/09/2015; topky.sk; sz, PAS]
- 55. Na Ekonomickej univerzite v Bratislave otvorili akademický rok**
[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 30/09/2015; Školský servis; Školský servis]
- 56. Slovensko v rebríčku konkurencieschopnosti poskočilo**
[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 30/09/2015; Slovensko; sita]
- 57. Slovensko si polepšilo v rebríčku konkurencieschopnosti**
[Téma: Ekonomická univerzita; pravda.sk; 30/09/2015; Spravodajstvo; SITA]
- 58. Cenu veľvyslanca Japonska získal zakladateľ štúdia japonského jazyka**
[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 30/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]
- 59. Na Ekonomickej univerzite v Bratislave otvorili akademický rok**
[Téma: Rektor EU; teraz.sk; 30/09/2015; Školský servis; Školský servis]
-

1. Na maturitu bude viac času

[Téma: Ekonomická univerzita; SME; 02/09/2015; 202/2015; s.: 9; Téma; or]

Vysoké školy musia študentov prvých ročníkov doučovať matematiku

Viac matematiky a prírodovedných predmetov budú mať od septembra aj študenti gymnázií.

BRATISLAVA. Tohtoroční maturanti by sa už nemali sťažovať na nedostatok času pri písomnej časti maturitnej skúšky. Čas na vypracovanie odpovedí v teste z matematiky sa predlžuje o tridsať minút, zo 120 na 150. Na úlohy zo slovenského jazyka a literatúry, maďarského jazyka a literatúry, ukrajinského jazyka a literatúry budú mať maturanti namiesto deväťdesiatich minút sto.

Aj viac matematiky

Gymnazistom pribudnú v rozvrhu hodiny matematiky a prírodovedných predmetov. Umožňuje to inovovaný Štátny vzdelávací program pre gymnáziá. Stane sa tak na štvorročných aj osemročných gymnáziách. Učitelia budú môcť pri týchto predmetoch deliť triedy na skupiny. Vyššia "hodinová dotácia" podľa matematikára Jána Žabka nie je riešením. "Ak sa matematika učí zle, tak len vzrastie počet hodín, keď sa učí zle," povedal. Ministerstvo školstva tento krok vysvetľuje požiadavkami, ktoré dostávalo z vysokých škôl. V predchádzajúcich rokoch sa sťažovali, že pre nízke nároky na matematické vedomosti stredoškôľakov nemôžu zohľadňovať ich maturitné výsledky pri prijímacích pohovoroch. Vysokoškolský pedagóg z **Ekonomickej univerzity** Pavol Škriniar tvrdí, že prvý ročník vysokej školy je akoby doučovaním toho, čo už študenti pri nástupe mali z matematiky vedieť.

Povinná maturita nehrozí

Aj keď sa za čias ministrovania Dušana Čaploviča zo Smeru uvažovalo, že matematika sa už v tomto roku stane povinným maturitným predmetom, nestalo sa to. Povinnú maturitu z matematiky považujú najmä vysokoškolskí učitelia za dôležitú, keďže podľa nich učí logickému mysleniu. Matematika stále patrí medzi voliteľné predmety.

(or)

Foto:

V maturitných triedach bude tento rok sedieť takmer 48-tisíc stredoškolákov.

[Späť na obsah](#)

2. Na maturitu bude viac času, gymnazistom pribude nielen matematika

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 01/09/2015; ano, or, Jarmila Horáková]

Vysoké školy musia študentov prvých ročníkov doučovať matematiku. Viac matematiky a prírodovedných predmetov budú mať od septembra aj študenti gymnázií.

BRATISLAVA. Tohtoroční maturanti by sa už nemali sťažovať na nedostatok času pri písomnej časti maturitnej skúšky.

Čas na vypracovanie odpovedí v teste z matematiky sa predlžuje o tridsať minút, zo 120 na 150.

Na úlohy zo slovenského jazyka a literatúry, maďarského jazyka a literatúry, ukrajinského jazyka a literatúry budú mať maturanti namiesto deväťdesiatich minút sto.

Aj viac matematiky

Gymnazistom pribudnú v rozvrhu hodiny matematiky a prírodovedných predmetov. Umožňuje to inovovaný Štátny vzdelávací program pre gymnáziá.

Stane sa tak na štvorročných aj osemročných gymnáziách. Učitelia budú môcť pri týchto predmetoch deliť triedy na skupiny.

Vyššia "hodinová dotácia" podľa matematikára Jána Žabka nie je riešením. "Ak sa matematika učí zle, tak len vzrastie počet hodín, keď sa učí zle," povedal.

Ministerstvo školstva tento krok vysvetľuje požiadavkami, ktoré dostávalo z vysokých škôl.

V predchádzajúcich rokoch sa sťažovali, že pre nízke nároky na matematické vedomosti stredoškolákov nemôžu zohľadňovať ich maturitné výsledky pri prijímacích pohovoroch.

Vysokoškolský pedagóg z **Ekonomickej univerzity** Pavol Škriniar tvrdí, že prvý ročník vysokej školy je akoby doučovaním toho, čo už študenti pri nástupe mali z matematiky vedieť.

Povinná maturita nehrozí

Aj keď sa za čias ministrovania Dušana Čaploviča zo Smeru uvažovalo, že matematika sa už v tomto roku stane povinným maturitným predmetom, nestalo sa to.

Povinnú maturitu z matematiky považujú najmä vysokoškolskí učitelia za dôležitú, keďže podľa nich učí logickému mysleniu.

Matematika stále patrí medzi voliteľné predmety.

Prispejú na školu v prírode

Ministerstvo školstva poskytne finančný príspevok na lyžiarske či snoubordové výcviky a tiež na školy v prírode.

Lyžiarsky výcvik či pobyt v škole v prírode začne ministerstvo školstva pred voľbami deťom dotovať, aby sa na nich vystriedali aj tie, ktorých rodičia na pobyty doteraz nemali peniaze.

Na jedného žiaka druhého stupňa základnej školy dá štát 150 eur. Príspevok v rovnakej výške dostanú na lyžiarsky zájazd aj študenti stredných škôl. Žiaci prvého stupňa na základných školách budú mať príspevok na školu v prírode o čosi nižší. Ministerstvo im pošle 100 eur.

Minister za Smer Juraj Draxler na otázku, či sa neobáva, že príspevok vydrží len do marcových volieb, odpovedal, že dotáciu nezavádza len na jeden rok a ráta s ňou na dlhé roky dopredu.

Ak sa príspevok ujme aj v ďalších volebných obdobiach, žiak by mohol počas dochádzky na základnú a strednú školu dostať finančnú pomoc od štátu až trikrát. Rodičia by tak mohli ušetriť spolu až štyristo eur.

Ministerstvo na internetovej stránke zverejní manuál, ako majú školy postupovať, aby príspevok získali. Cez stránku Eduzber musia nahlásiť počty žiakov, ktorí sa v budúcom roku zúčastnia lyžiarskeho kurzu alebo školy v prírode.

Zo štátnej kasy vládny Smer celkovo na tento účel vyhradil okolo 20 miliónov eur ročne. Počet nahlásených žiakov za školu nesmie presiahnuť 1,2násobok priemerného počtu žiakov v ročníku na danom stupni základných škôl, respektíve v stredných školách.

(ano)

Triedne knihy sa presunú do počítača

Zápisy sa zjednodušia, v papierovej knihe sa nedali editovať.

O pár dní minister školstva za Smer Juraj Draxler spresní, ktoré papierovačky v školstve už nebudú potrebné. Pracovná skupina, ktorá sa zaoberala možnosťami, ako znížiť administratívnu záťaž učiteľov, mu koncom júna dala viacero odporúčaní pre základné a stredné školy.

Učiteľom podľa riaditeľky kysuckej Základnej školy v Korní Jaroslavy Smičkovej najviac pomôže, že budú môcť podľa nového školského zákona viesť triednu knihu v elektronickej forme.

"My sme boli pilotnou školou, ktorá overovala elektronickú triednu knihu a boli sme veľmi spokojní, už by sme sa nechceli vrátiť k papierovej," povedala riaditeľka.

Na konci školského roka však podľa zákona budú musieť do archívu elektronickú knihu vytlačiť aj v papierovej podobe.

(or)

Šikanovaná učiteľka radšej odišla zo školy

Kolegovia sa za učiteľku, ktorá mala problémy s vedením školy, nepostavili, nepomohol ani minister.

Slovenská komora učiteľov sa chystá pokračovať v kampani Zber strachu. Zatiaľ dostala vyše dvesto príbehov učiteľov, ktorí majú skúsenosti so šikanovaním na pracovisku.

Ako prvá prehovorila verejne Katarína Fottová zo Strednej priemyselnej školy v Bardejove. Tri roky ju šikanovalo vedenie školy.

S Fottovej prípadom sa zaoberal aj minister školstva za Smer Juraj Draxler, na ktorého sa obrátila so žiadosťou o ochranu osobnosti. Nepomohlo to.

Psychicky vyčerpaná, s podlomeným zdravím dala minulý týždeň výpoveď a v týchto dňoch ju už eviduje úrad práce.

Na priemyslovke odrobila osemnásť rokov, posledných šesť ako učiteľka odborných predmetov. Jej boj so šikanou denník SME sledoval od mája tohto roku.

Psychologičku Evu Gajdošovú neprekvapilo, že sa za Fottovú kolegovia nepostavili. "Učitelia nie sú pripravení hovoriť veci navonok, bojovať za seba či za iných. Kolegu nechajú padnúť, aby sa sami nestali obeťami," povedala.

(or)

utorok 1. 9. 2015 21:29 | Jarmila Horáková

[Späť na obsah](#)

3. **Mŕtve duše blahoželajú Babišovi, v inzeráte v jeho novinách**

[Téma: Ekonomická univerzita; omediach.com; 03/09/2015; Tlač; mk]

V denníku Mf Dnes vyšiel v stredu neobvyklý inzerát – blahoželanie k narodeninám.

Andrej Babiš mal včera 2. septembra 61 rokov a presne v ten deň sa podarilo niekomu prepašovať do novín, ktoré vlastní Babišov Agrofert, takýto inzerát: "Dnes 2.9. oslavuje Andy zo Storchnestu (v

preklade hniezdo bociana) narodeniny. Za jeho prácu, ktorú vykonával a vykonáva, mu ďakujú a do ďalších rokov veľa zdravia a pracovných úspechov prajú J. Ducký, A. Veverková, E. Trenčianska, Tom. Kejla, St. Báček a jeho spolupracovníci." Inzerát si všimlo Echo24.cz, ktoré upozorňuje, že väčšina z ľudí, podpísaných pod inzerátom, sú bývalí spolupracovníci Babiša, niektorí sú už po smrti.

Medzi podpísanými je aj Ján Ducký, niekdajší Mečiarov minister hospodárstva, ktorého v roku 1999 našli zavraždeného. "Podľa nepotvrdených správ usiloval o získanie kontroly nad českým holdingom Chemapol, ktorého lukratívne časť neskôr získal Babiš," píše Tomáš Pergler, ktorý napísal o Babišovi knihu.

Elena Trenčianska bola ekonomickou riaditeľkou podniku zahraničného obchodu Petrimex. Babišovi pomáhala pri ovládnutí českej pobočky, Agrofertu. Vyučovala na **Ekonomickej univerzite v Bratislave**. "Mala svedčiť v spore o Babišovej spolupráci s bývalou Štátnou bezpečnosťou, pred súdom sa však neobjavila," píše Echo24.cz. V zozname podpísaných je aj bývalá novinárka Anna Veverková Pracovala pre hnutie ANO 2011. V roku 2012 však hnutie opustila, v júni 2013 ju v Prahe zrazilo auto, zraneniam podľahla. Tomáš Kejla pracoval pre Agrofert ako analytik, v roku 2007 ho našli mŕtveho.

Inzerát pripomína podobný prípad z roku 1989, keď v komunistickom Rudom práve vyšlo blahoželanie k narodeninám Václavovi Havlovi, ale bez jeho mena. Bolo to blahoželanie určené pre Ferdinanda Vaňka, čo bola postava z divadelnej hry Havla. Na inzeráte bola Havlova fotka.

[Späť na obsah](#)

4. UKF odmieta, že príde o štatút univerzity

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 03/09/2015; Spravodajstvo; Tomáš Holúbek]

Medzinárodné rankingy radia UKF medzi slovenské top univerzity, domáca komisia si to ale nemyslí.

NITRA. Rektori piatich univerzít sa dozvedeli, že vedecké výstupy ich škôl sú také slabé, že by mali byť preradené medzi neuniverzitné vysoké školy. Preradenie a strata univerzitného statusu hrozí aj Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. Vyplývalo to z komplexnej akreditácie vysokých škôl. Jej výsledky minulý týždeň prezentoval minister školstva Juraj Draxler spolu s predsedom Akreditačnej komisie Ľuborom Fišerom.

Kritériá nespĺnili školy, u ktorých sa problémy očakávali - napríklad Katolícka univerzita v Ružomberku či Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne. V rebríčku piatich ohrozených sú ale aj školy, ktoré tým prekvapili - okrem nitrianskej UKF je takou aj Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. A len tesne prešla **Ekonomická univerzita v Bratislave**.

Zelenický: Nespĺňame jediné, administratívne kritérium

Akreditácia dávala dôraz na úroveň vedeckej a výskumnej činnosti. Cieľom prísnych kritérií je znížiť počet univerzít u nás. Pozorovatelia ale nepredpokladajú, že sa na takýto krok nájde pár mesiacov pred voľbami politická vôľa. Školy, ktorým hrozí strata statusu univerzity, majú navyše rok na nápravu nedostatkov.

Rektor UKF Ľubomír Zelenický nepripúšťa, že jeho škola stratí titul univerzity a že sa preradí medzi neuniverzitné vysoké školy. Podľa rektora škola spĺňa všetky podstatné kritériá. "Nespĺňame v súčasnosti kritérium, ktoré dáva do pomeru počet vedných oblastí, pri ktorých univerzita požiadala o hodnotenie a počet doktorandských štúdií v existujúcich vedných oblastiach. V podstate ide o administratívne kritérium, ktoré je navyše retroaktívne. Bolo prijaté 4. apríla 2013 a podľa neho sa má hodnotiť obdobie do roku 2013. Tak toto jediné zatiaľ nespĺňame, ale máme pripravené riešenia, ako ho splniť," povedal pre TASR rektor. Pripomenul, že ide o problematické kritérium a sťažnosťou naň sa bude zaoberať Ústavný súd.

Podľa Zelenického je tiež paradoxom, že UKF sa v šiestich medzinárodných rankingoch vyskytuje medzi piatimi-šiestimi najlepšími slovenskými univerzitami, no v očiach slovenskej Akreditačnej komisie je oveľa nižšie.

Letia žurnalistika či aplikovaná informatika

Výsledky akreditácie prezentovala komisia spolu s ministrom iba pár dní pred začiatkom nového akademického roka. V ňom UKF práve pre prebiehajúcu akreditáciu neotvára nové študijné programy. Programy, o ktoré je menší záujem, nezaniknú automaticky, len sa v príslušnom roku neotvárajú.

UKF v nadchádzajúcom akademickom roku ponúka učiteľské bakalárske a magisterské študijné

programy, ktoré je možné vytvárať ľubovoľnou kombináciou 26 predmetov. Ďalej má štyri učiteľské jednodoborové študijné programy a 63 neučiteľských programov v bakalárskom aj magisterskom stupni štúdia. Okrem toho škola ponúka aj 31 doktorandských programov.

Medzi najobľúbenejšie študijné programy patria masmediálne štúdiá a žurnalistika na Filozofickej fakulte, predškolská a elementárna pedagogika na Pedagogickej fakulte, aplikovaná informatika a biológia na Fakulte prírodných vied, regionálny cestovný ruch na Fakulte stredoeurópskych štúdií a psychológia, ošetrovateľstvo a urgentná medicína na Fakulte sociálnych vied a zdravotníctva. Škola má dnes najväčší počet študentov práve v bakalárskom študijnom programe predškolská a elementárna pedagogika.

Vlani študovalo na UKF celkovo 10 028 študentov, na najväčšej Filozofickej fakulte ich bolo až 4 216. Najmenej študentov mala Fakulta stredoeurópskych štúdií.

Presné čísla študentov v prichádzajúcom akademickom roku ešte nie sú známe. Univerzita ich bude vedieť až po zápisoch. "Všeobecne môžeme konštatovať, že trend mierneho poklesu študentov na UKF pokračuje, čo súvisí s celospoločenským demografickým vývojom. Predpokladáme pokles študentov približne o 500," povedal rektor Ľubomír Zelenický.

SPU chystá dvojité diplomy s univerzitou v Rusku

Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre predložila na akreditáciu nové študijné programy. Fakulta záhradníctva a krajinného inžinierstva môže ako prvá fakulta na Slovensku udeľovať akademický titul master of science v spoločnom študijnom programe International Master of Horticulture Science v spolupráci s univerzitami v Brne a Krakove.

Na Fakulte ekonomiky a manažmentu akreditovali nový študijný program medzinárodná ekonomika a rozvoj v slovenskom aj anglickom jazyku. Táto fakulta bude v novom akademickom roku udeľovať dvojité diplomy so Štátnou poľnohospodárskou Timiriazevovou univerzitou v Moskve absolventom programu agrárny obchod a marketing.

V novom akademickom roku bude mať škola 90 študijných programov, v bakalárskom stupni ich bude 36, v inžinierskom 32 a v doktorandskom 22.

Ako informoval rektor SPU Peter Bielik, najväčší záujem je o programy, ktoré má Fakulta ekonomiky a manažmentu, konkrétne o ekonomiku podniku, manažment podniku, účtovníctvo a obchodné podnikanie. Na Fakulte európskych štúdií a regionálneho rozvoja je záujem o európske rozvojové programy, manažment rozvoja vidieckej krajiny a vidieckeho turizmu, regionálny rozvoj. Na Fakulte agrobiológie a potravinových zdrojov sa najviac uchádzačov hlási na študijné programy výživa ľudí a udržateľné poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka. Na Fakulte záhradníctva a krajinného inžinierstva uchádzači preferujú krajinné inžinierstvo a záhradníctvo. Na Technickej fakulte je vychytené manažerstvo kvality produkcie, informačné a riadiace systémy vo výrobnéj technike a prevádzková bezpečnosť techniky. Na Fakulte biotechnológie a potravinárstva je obľúbeným programom aplikovaná biológia, agropotravinárstvo a agrobiotechnológia.

Vo všetkých troch stupňoch štúdia je najviac študentov na Fakulte ekonomiky a manažmentu - študuje tu až 2 183 poslucháčov. Z nich ekonomiku podniku si za svoj študijný program vybralo 896 študentov.

[Späť na obsah](#)

5. Universities could lose accreditation

[Téma: Ekonomická univerzita; The Slovak Spectator; 07/09/2015; 18/2015; s.: 1,2; Titulná strana/News; RADKA MINARECHOVÁ]

BY RADKA MINARECHOVÁ

Spectator staff

THE NUMBER of universities in Slovakia could be reduced if five schools fail to rectify their shortfalls found by the state Accreditation Commission.

The results of the comprehensive accreditation review, presented in late August, revealed several problems in the Slovak university system, particularly low publication activities among PhD students. Though experts agree with the accreditation results, they added that to address the deficiencies it is necessary to better support scientific work at universities.

The most problematic schools are the Catholic University in Ružomberok, University of Alexander

Dubček in Trenčín, Constantine the Philosopher University in Nitra, Matej Bel University in Banská Bystrica and the University of Veterinary Medicine and Pharmacy in Košice. If these universities fail to rectify their problems within 12 months, the education minister could file a proposal to strip them of their university titles.

See SCHOOL pg 2

Continued from pg 1

"Based on the results, the Accreditation Commission raises a warning finger," Education Minister Juraj Draxler said, as quoted by the SITA newswire. The rectors of all five schools responded that they believe they will rectify the problems and will successfully defend their university's accreditation.

Lack of scientific work

The Accreditation Commission evaluated 22 universities that it considers to be excellent or good in the years 2008-2013. The worse schools will be scrutinised later, SITA wrote. In addition to the above-mentioned universities, the School of Management of the City University of Seattle in Trenčín also failed to meet the criteria but it currently does not have university status. Moreover, the University of Economics in Bratislava (**EUBA**) only marginally managed to meet the commission's criteria.

On the other hand, Comenius University in Bratislava, the Slovak University of Technology in Bratislava, Pavol Jozef Šafárik University in Košice and the Technical University of Košice recorded the best results. They were followed by Žilina University, the Slovak University of Agriculture in Nitra and the Technical University in Zvolen. One of the biggest problems noted by the commission was lack of publication of scientific works in international journals and their disproportionate publication in the Slovak language. The publishing activities of Slovak academics are generally low, which is also one of the reasons why the country does not succeed in international rankings, said Renáta Králiková from the Slovak Governance Institute.

She said one way to increase the number of published scientific works is creating pressure, which is what the Accreditation Commission is doing, adding that better support for research is needed. This is a problem, however, as Slovakia does not invest enough into science, at only 0.5 percent of GDP, compared to the European Union's average of 1.8 percent, which means it is one of the lowest in the **EU**, said Martin Putala, chair of the Higher Educational Council (RVŠ). Other countries of the Visegrad Group, which had a similar start, have a much better track record. "Paradoxically, we top the lists of effectiveness of publications - in the amount of finances invested in publication," Putala told The Slovak Spectator. He added that to support science a stable grant scheme is needed as well as to complete research infrastructure and support qualified staff and operational costs. He said another way to increase the quality of research is to achieve "the critical mass of research potential", meaning better connections between universities, the Slovak Academy of Sciences and research institutes.

"Flying" professors still a problem

Among the biggest achievements noted in the accreditation review is the reduction in the number of detached university sites from 110 to 20, said chair of the Accreditation Commission, Ľubor Fišera, as reported by SITA. But schools still have not tackled the problem of so-called "flying" professors, i.e. those who simultaneously guarantee degree specialisations at several schools. "The problem is that the specialisations are guaranteed based on a university degree," Králiková said, adding that this could be solved if anyone who is good at science and education was allowed to guarantee specialisations. The commission also pointed to the high average age of university employees and the large number of external teachers at some schools, SITA reported.

Results perceived positively

All in all, the Accreditation Commission managed to set a comparable level of difficulty in evaluating all research fields, Putala said. Though some evaluations described as international quality do not correspond with it, since they were based on Slovak conditions, there was significant progress compared to the previous comprehensive accreditation, he added.

"The shortfalls should be perceived as recommendations to improve the quality of education and research," Putala told The Slovak Spectator.

He also disagrees with only having schools defined as universities in Slovakia, saying there should also be colleges that graduate students based on specific needs of the market.

In addition to the deficiencies revealed by the Accreditation Commission, some Slovak universities and

colleges also do not provide quality education, said Králiková.

"The focus is on scientific production but we are not interested in whether students learn something from it," Králiková added.

Putala also noted the lack of openness towards foreign countries, the inability to internationally promote quality results and unwillingness of companies to cooperate with schools.

[Späť na obsah](#)

6. Vojenská prehliadka v Pekingu

[Téma: Ekonomická univerzita; noveslovo.sk; 07/09/2015; noveslovo.sk; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]

Po rozpade bipolarity sa denno-denne zle a škaredo na vlastných skúsenostiach presviedčame, že absolútna morálka, politické a ekonomické prednosti a výhody západného modelu usporiadania sveta, čo donekonečna omieľajú médiá hlavného prúdu, je v prvom rade humbug. Tí starší si pamätajú možno aj ironizovanie výrokov maoistickej propagandy o imperialistickom papierovom tigrovi USA. Dnes sa však zdá, že na tom výroku predsa len zamak pravdy bolo.

O východiskách uvažovania o zmene usporiadania moci v súčasnom svete

Na pochopenie potreby zmeny usporiadania sveta sa musí začať uvažovať, ale najmä konať zásadne ináč, ako sa nám to predkladá v politicko-mediálnej manipulácii "hlavného prúdu". Prvou podmienkou je, že sa to musí uskutočňovať v dlhšej ako súčasnej západnej neoliberalno-globalistickej perióde volebného obdobia, spravidla štvorročnej. Deformovanosť a iracionalitu tohto postupu vidieť, že hoci prezidentské voľby v USA budú v novembri 2016, veľké množstvo krokov v zahraničnej a bezpečnostnej politike sa už v tomto roku posudzuje z toho aspektu, ako ich to ovplyvní. No a nemusíme chodiť ani ďaleko – podľa mnohých politikov a médií aj na Slovensku sa už pred niekoľkými mesiacmi začala kampaň pred voľbami, ktoré sa majú uskutočniť na jar roku 2016. Kto tomu neverí, nech sa lepšie prizrie husto rozmiestneným billboardom, z ktorých sa nás škeria rozličné politické "ksichty".

Nemožno však donekonečna mlčky a bezbranne prijímať predovšetkým nemorálne, hazardné konanie nadnárodných finančných kruhov, ktoré vytvára priestor svojrážnemu organizovanému zločinu spojenému s podporou neprirodzeného narastania asymetrie bohatstva a formálneho právneho a politického zaisťovania tohto vývoja. Okrem toho treba niečo robiť aj s konzumným spôsobom života, kde ľudia (v prvom rade na Západe) majú k dispozícii viac vecí a vlastnia viac majetku ako ich predkovia, ale vedie to k demografickému i inému úpadku.

Zisky vyžadujú, aby ľudia míňali aktuálne čo najviac – aby si nabrali za tým účelom aj pôžičky. Čo bude za niekoľko rokov, finančné kruhy nezaujímajú. Výročné správy, ratingy, ale najmä manažéri potrebujú zisk a veľké odmeny zaň ihneď – aby ich mohli zajtra minúť a znovu sa pachtieť za novými "úspechmi". A tak sa neoliberalný financiami ovládaný Západ ocitá v divnom kruhu – míňajte čo najviac a najrýchlejšie, lebo len tým zaistíte svoj rozvoj, ale nerozmýšľajte vôbec o tom, aký to má zmysel a kam to všetko smeruje...

Z toho vyplývajú aj širšie súvislosti pochopenia diania v súčasnom svete a vytvárania podmienok pre riešenie problémov v ňom. Ide o zlom – koniec "západocentristického" uvažovania, potrebu prehodnotiť väčšinu mýtov, ktoré sa mimoriadne koncentrovane začali šíriť v poslednom štvrtstoročí (hoci ich základy sa položili ešte po prvej svetovej vojne – po vytvorení prvého socialistického štátu v Rusku). Dnes sa ukazuje, že predstava o víťazstve Západu v studenej vojne bola len chimérou.

Dramatické zhoršenie economickej, politickej a bezpečnostnej situácie po rozpade bipolárneho usporiadania moci vo svete

Na rozdiel obdobia do prelomu 80. a 90. rokov minulého storočia, keď ako vtip šírila myšlienka, že "posledný zhasne", v druhej polovici tohto desaťročia má po približujúcom sa smutnom závere dejstva s tragikomickým zameraním "Svetovláda Západu" kto spustiť oponu a pripraviť divadlo Svet na nové dejstvo a možno aj hru. Napriek spokojnosti s doterajším "dejstvom" v značnej časti Západu (niekedy sa hovorí o nej ako o zlatej miliarde), mnoho divákov v ďalších častiach sveta píská a dupe, či ináč prejavuje svoju nespokojnosť a čaká, že ďalšie dejstvo či hra budú iné – s novými scenármi, režisérmi i rolami.

S pribúdajúcim časom od nedokázateľného víťazstva Západu v studenej vojne totiž pribúdajú len ťažkosti a starosti – krízy a konflikty – od ekonomických, politických cez sociálne a kultúrne až po environmentálne. Považujeme za potrebné zdôrazniť, aj keď to je mimo leitmotívu tohto článku, že utečenecká vlna, ktorá sa pomaly stáva pre EÚ najväčšou sociálno-ekonomickou hrozbou – krízou od

druhej svetovej vojny, je v prvom rade výsledkom bezohľadnej a iracionálnej politiky USA, NATO a ich spojencov (širšie vzaté v celom kontexte neoliberalnej globalizácie na západný spôsob).

Západný (od začiatku 90. rokov jednoznačne washingtonský, čo symbolicky vyjadruje aj washingtonský konsenzus deformujúci svetovú ekonomiku) model riešenia ekonomických, politických, bezpečnostných a ďalších problémov sveta sa v polovici druhého desaťročia 21. storočia úplne vyčerpal a definitívne odchádza do nenávratnej minulosti. Príčin je viacero. Sú ekonomické (predovšetkým narastanie asymetrie bohatstva, zužovanie špičky najbohatších, narastanie vrstvy chudobnejúcich a i.), ale aj politické (prípustným sa stal len jeden typ politických režimov – podvoľujúcich sa vláde nadnárodných finančných kruhov, otázka "demokracie" sa stáva druho-, možno až treťoradou a pod.).

Najvýraznejšie sú však asi vojenské a bezpečnostné príčiny. Počnúc bombardovaním Juhoslávie v 1999, cez invázie v Afganistane a Iraku, bombardovanie Líbye a podporu síl bojujúcich proti B. Asádovi v Sýrii a napokon sériu "farebných" revolúcií priniesla limitovaná hegemonia USA len stupňujúce sa komplikácie, ťažkosti, starosti, hrôzy a zlo, proti ktorému samotný Washington tak vehementne bojuje.

V páse štátov od severu západného pobrežia Afriky (Maghrebu) cez Blízky východ až po juhovýchodnú Áziu priniesol tento čas toľko rozvratu, napätia a násilia, ktoré v tejto rozľahlej časti sveta ekonomicky, politicky, etnicky i konfesionálne veľmi rozmanitej dejiny ešte a najmä takto koncentrovane nezaznamenali. Zdá sa, že veľké masy obyvateľstva, predovšetkým v štátoch, kde sa roky bojuje a je otáznе uvažovať o tom, či má skutočne niekto vládu pevne v rukách, tam už nemajú budúcnosť.

Kto skutočne stojí za pohybom utečencov do štátov EÚ, ktorý nesie viacero črt organizovanosti, zatiaľ nevieme – no nebudú to sily z tohto regiónu, ale odniekadiaľ inde. Iste pri tom možno zneužiť zúfalstvo ľudí, ktorí dúfajú, že útekem si zachovajú šancu na prežitie, ktorú v lokálnych i regionálnych pomeroch už stratili. Na vznik chaosu v EÚ (komu to prospeje?) stačí niekoľko stotisíc utečencov. Washington už presvedča, že EÚ má potenciál túto krízu zvládnuť (kto od neho pýta radu?) a slaboduché, ale o to nafúkanejšie NATO sa zmáha len na strašenie, že medzi utečencami môžu prísť mnohí teroristi.

Historické základy súčasného usporiadania moci vo svete a ich ďalekovýchodné súvislosti

Veľká časť prvkov usporiadania súčasnej moci vo svete pochádza z čias spojeneckých konferencií Veľkej trojky (pôvodne J. V. Stalin, F. D. Roosevelt, ktorého po úmrtí v apríli 1945 nahradil H. Truman, a W. Churchill, ktorého po prehre vo voľbách v júli 1945 nahradil C. Attlee) v Teheráne (28. 11. – 1. 12. 1943), na Jalte (11. 2. 1945) a v Postupimi (17. 7. – 2. 8. 1945). Súčasťou tohto usporiadania sa stalo aj vytvorenie OSN s jej Bezpečnostnou radou, ktorá má päť stálych členov s právom veta.

Tak sa prvýkrát v 20. storočí objavila Čína v pozícii veľmoci, resp. štátu, ktorý má silnejšiu pozíciu a väčší vplyv ako väčšina ostatných. Obdobie od porážky v prvej ópiovej vojne (1842) do konca druhej japonsko-čínskej vojny v roku 1945 sa v Číne označuje aj ako storočie poníženia. Začiatok tejto japonsko-čínskej vojny 7. júla 1937 sa neraz v čínskom výklade i v iných výkladoch dejín v niektorých ázijských štátoch považuje za začiatok druhej svetovej vojny, ktorá sa skončila 2. septembra 1945 prijatím kapitulácie cisárskeho militaristického Japonska.

Hrôzy druhej svetovej vojny boli nekonečné. Na Západe však nie je príliš známe a radšej sa ani veľmi nepripomína, že práve v druhej japonsko-čínskej vojne – po dobytí vtedajšieho čínskeho hlavného mesta v decembri 1937 došlo k veľkému japonskému vojnovému zločinu, ktorý je aj jedným z najotrasnejších zločinov v celých dejinách vojen – nankinskému masakru. Zhruba 6 týždňov trvali zverstvá voči civilistom – mučenie, mrženie, zabíjanie (upaľovanie, pochovávanie za živa atď.), znásilňovanie žien (uvádza sa až 80 000 obetí), z ktorých mnohé vzápätí zabil) ako aj masové popravy vojnových zajatcov. Japonci pripravili o život za tento čas viac ako štvrt' milióna ľudí, ale sú odhady, ktoré uvádzajú až 500 000 obetí.

Koniec druhej svetovej vojny na Ďalekom východe bol spojený s neludským krokom USA, ktoré zvrhli na Hirošimu a Nagasaki atómové bomby. Ešte predtým však bolo asi 60 väčších japonských miest (o. i. Ósaka, Kóbe, Nagoja) systematicky bombardovaných spravidla s použitím zápalných bômb. Za najväčšie bombardovanie jedného cieľa sa považuje nálet na Tokio v noci z 9. na 10. marca 1945, pri ktorom zahynulo vyše 105 000 ľudí. V dôsledku intenzívneho bombardovania sa 19. marca úplne vyčerпали zásoby zápalných bômb USA

Otázne je, ako by sa Japonsko bolo schopné v tom čase vojensky brániť pozemnému útoku USA. Bezpochyby, ak by USA vojensky zopakovali to, čo nezvládali po vylodení v júni 1944 v západnej Európe, mali by iste straty na životoch. Pripomeňme si len ťažkosti západných spojencov po tom, ako Wehrmacht začal v decembri 1944 Ardenskú operáciu. Do Moskvy prišla 6. januára 1945 naliehavá prosba britského premiéra W. Churchilla, aby ZSSR začal urýchlene plánované vojenské operácie na území súčasného Poľska a odpútal časť nemeckých síl, lebo západnému expedičnému zboru hrozí zničenie. Dodáme však aj to, že západní spojenci mali proti hitlerovskému vojsku výraznú prevahu v počtoch ľudí i zbrani a navyše jeho elitné sily bojovali proti Červenej armáde.

V prípade Japonska bola hlavná sila jeho pozemného vojska Kvantunská armáda v počte asi milión vojakov rozmiestnená v Číne. Podľa spojeneckých dohôd sa do bojov proti nej zapojila Červená armáda za cenu ťažkých obetí. Zvrhnutie atómových bômb na Japonsko (a boli pripravené aj ďalšie), teda nemalo žiadny strategický význam. Bolo to len (geopolitické?) vyhrážanie sa svetu a varovanie ZSSR, čoho sú USA schopné.

Vplyv vzniku Čínskej ľudovej republiky na usporiadanie moci vo svete

Po začiatku studenej vojny vznikali pre USA veľké problémy ako na bežiacom páse a jedným z nich sa stal 1. október 1949, kedy bola vyhlásená Čínska ľudová republika. Na Taiwane formálne existovala Čínska republika, ktorá zastupovala Čínu aj v OSN až do roku 1971. Návrh na to, aby Peking zastupoval Čínu v OSN, podalo Albánsko. Západ vedený USA fakt existencie ČĽR – najľudnatejšieho štátu na svete – politicky dlho ignoroval. Na konci 50. rokov s ČĽR udržiavalo diplomatické styky len 36 a v roku 1970 ešte stále iba 59 štátov.

ČĽR sa na strane KĽDR zapojila do kórejskej vojny a výrazne ovplyvnila jej priebeh. V druhej polovici 50. rokov sa začali zhoršovať vzťahy Pekingu s Moskvou a väčšinou socialistických štátov, ktoré sa ešte viac skomplikovali v dôsledku kultúrnej revolúcie. V roku 1969 došlo dokonca k ozbrojeným zrážkam na sovietsko-čínskych hraniciach (a v roku 1979 k vpádu vojsk ČĽR do Vietnamu).

V 70. rokoch sa pozícia ČĽR vo svetovej politike začala meniť. Pri návšteve R. Nixona v ČĽR vo februári 1972 sa zverejnilo tzv. šanghajské komuniké, v ktorom Washington vyjadril súhlas s existenciou jednej Číny, ktorej súčasťou je aj Taiwan. V decembri 1978 J. Carter vyhlásil, že Washington neuznáva Taiwan ako legitímneho reprezentanta Číny a ukončuje s ním diplomatické styky; v januári 1979 nadviazal diplomatické styky s ČĽR (a stiahol aj vojská z Taiwanu).

V septembri 1972 podpísalo s ČĽR zmluvu o ukončení vojnového stavu Japonsko (trval od roku 1937). K. Tanaka predniesol oficiálne ospravedlnenie za japonskú agresiu, súhlasil s prerušením stykov s Taiwanom a nadviazaním diplomatických stykov s ČĽR.

Vývoj ČĽR bol veľmi protirečivý, s rôznymi prvkami politických a ekonomických excesov i násillia. K zmene vnútropolitického vývoja došlo koncom 70. rokov, keď sa šedou eminenciou stal Teng Siao-pching. Napriek všetkým útrapám, ktoré zažil počas kultúrnej revolúcie, sa stal tvorcom pragmatickej politiky, ktorá dostala Čínu na cestu rozvoja. Ukázal, že historická kontinuita v Číne má iné dimenzie ako na Západe a viac sa ctí, čoho dôkazom je aj to, že o Mao Ce-tungovi sa vyjadril, že tri desatiny jeho pôsobenia boli pre Čínu negatívne, ale sedem desatín malo pozitívny charakter, pričom vyzdvihol jeho zásluhy pri rozvoji štátu.

Po zložitom vývoji v roku 1989, ktorý vyvrcholil v máji nepokojmi a tvrdým zásahom proti demonštrantom na Námestí Ťien-an-men (Brány nebeského pokoja) – kde bola vyhlásená aj ČĽR, si štát zachoval socialistický charakter. V súvislosti s tým, čo sa začalo diať v strednej a východnej Európe, sa Peking načas dostal mimo hlavnú pozornosť, dokonca akoby sa ocitol v akejsi izolácii – na čo sa využívala najmä kauza Ťien-an-men. Možno časť kruhov ospevujúcich úspechy Západu v studenej vojne si myslela, že čínsky socializmus sa "zosype" podobne ako ten európsky podľa sovietskeho vzoru.

Nestalo sa a dnes je pri moci už piata generácia čínskych komunistických vodcov, ktorú predstavuje dvojica Si Ťin-pching, generálny tajomník ÚV Komunistickej strany Číny a predseda ČĽR a premiér Li Kche-čchiang, ako aj iní, najmä ďalší piati členovia Stáleho výboru Politbyra ÚV Komunistickej strany Číny. Ide o druhú generáciu čínskych vodcov v 21. storočí, ktorá sa dostala na čelo strany a štátu pokojnou cestou, plánovane, prostredníctvom stanovených krokov v straníckej a štátnej hierarchii (samozrejme, aj po primeranom mocenskom boji, ktorý k politike patrí). Prvýkrát to bolo už v rokoch 2002 – 2003, keď sa dostala na čelo štátu dvojica Chu Ťin-tchao a Wen Ťia-Pao. V roku 1982 sa na XII. zjazde Komunistickej strany Číny na podnet Teng a vyhlásilo budovanie socializmu s čínskym špecifikom. Ide o fenomén, ktorý sa odlišuje od toho, čo sme poznali v minulosti v našich končinách ako aj od pohľadov na politické, ekonomické a sociálne problémy, ktoré dnes prezentuje na Západe radikálna či autentická ľavica.

Cesta Čínskej ľudovej republiky k supervelmocenskému postaveniu

Pekingu sa pri budovaní socializmu s čínskym špecifikom podarilo postupne politicky i ekonomicky skonsolidovať a postupne zlepšovať životnú úroveň obyvateľstva. Ešte aj dnes v Číne väčšina obyvateľstva žije horšie ako na Západe. V ČĽR však už dávno neexistujú také prejavy biedy a už vôbec nie v tak masovom rozsahu ako v Indii či v iných rozvojových štátoch. Robí ju to najmä po rozpade bipolarity pre mnohé štáty príťažlivejšou, ako je západný neoliberalno-globalistický model, najmä v tom prípade, ak sa stali obeťou niektorých z jeho nemilosrdných sociálno-ekonomických experimentov.

A tak sa Čína nenápadne zosilňovala a stala sa podľa kritérií západnej ekonomie formálne najväčšou ekonomikou sveta (ktorou v minulosti už bola – do druhej polovice 19. stor., predtým, ako sa začalo storočie jej poníženia). Podľa odhadov MMF čínska ekonomika v roku 2014 predbehla americkú – a to zrejme do nej nie je započítaná ekonomika Taiwanu, ktorý diplomaticky väčšina štátov považuje za súčasť jednej Číny.

Veľa nádejí v nevraživých západných hodnoteniach Číny vyvolali udalosti posledných týždňov, keď sa devalvoval jüan. V Západozrodenej svetovej ekonomike nemôže ani Čína zostať bájnym ostrovom pokoja. Skostnatené kliše neoliberala-globalistickej ekonomie i ekonomiky však nepostačujú na objasnenie dynamiky čínskeho vývoja. Čínske vládnuce elity sa aj v tomto prípade správajú pragmaticky a vedia, že nemôžu ísť cestou Západu. Počkajme nejaký čas a uvidíme, čo sa udeje, ale predpokladáme, že to nebude podľa receptov ordinovaných nadnárodnými finančnými spoločnosťami, ovplyvňujúcimi aj MMF a Svetovú banku.

Línia Si Ťin-pchinga nadväzuje na idey a princípy, ktoré sa v čínskej politike a ekonomike rozvíjajú od čias Tenga. Jej významný prvok predstavuje boj proti korupcii. Čínsky sen, ktorý sa spája s líniou politiky Si Ťin-pchinga má priniesť "znovuzrodenie" Číny. Ide v ňom o moderné vyjadrenie kolektivismu, ktoré zodpovedá ako konfuciánskej tradícii, tak i socialistickým ideálom. Zo zahraničnopolitického pohľadu sa pokračuje v mierovej línii, v koncepcii harmonického sveta a ekonomicky sa kladie dôraz na ideu Novej hodvábnej cesty.

Novým krokom je vytvorenie Ázijskej investičnej banky pre infraštruktúru. Poukazuje sa na to, že sa môže stať konkurentom Svetovej banky, v ktorej majú dominantnú pozíciu USA. Napriek tomu, že do banky vstúpilo 57 štátov, medzi aj 12 z EÚ (aj susedné Poľsko a Rakúsko), je smutné, že SR zostala zase bokom (ide o jeden z ďalších prípadov, v ktorom akoby sme sa báli ekonomicky vystupovať nezávisle od USA).

Za politický úspech súčasného pekinského vedenia treba považovať aj elimináciu pokusu o farebnú revolúciu v Hongkongu. Revolúcia dáždnikov sa skončila neúspechom vďaka rozhodnému postupu čínskych orgánov, keď dokázali prekonať chaos vyvolaný umelými a deformovanými požiadavkami.

V najľudnatejšom štáte na svete je bezpochyby mnoho politických, ekonomických, sociálnych, kultúrnych i iných problémov, pred ktorými si jeho vedenie nezakrýva oči a snaží sa ich riešiť novými spôsobmi, priradenými 21. storočiu. Existuje stále nerovnomernosť rozvoja, problémy v koordinácii štátneho kolosu, znečisťovanie životného prostredia a i. Súčasnú Čínu nemožno idealizovať, ale mnoho odborníkov zvýrazňuje jej snahu zabrániť amerikanizácii (wešternizácii) čínskej spoločnosti. Ak porovnáme problémy, ktoré majú v spoločnosti USA, štáty EÚ, ale aj Rusko, treba povedať, že v ČLR sú neraz odlišné, ale darí sa ich postupne riešiť. Za jeden z kľúčových momentov sociálno-ekonomického a kultúrneho vývoja v Číne považujeme, či sa jej podarí zabrániť prílišnému individualizmu, ktorý dnes trápí veľkú časť rozvinutého sveta.

Politické a vojenské (bezpečnostné) súvislosti a následky tohto vývoja USA a ich spojenci znášajú ťažko a Pekingu vytykajú veľmi veľa vecí. Vzhľadom na problémy, ktoré si navarili na Blízkom východe a Ukrajine, sa však Washington a jeho verní spolupútnici nevedia rozhodnúť, kto je pre nich v súčasnom svete najväčším súperom a nepriateľom, či väčšou hrozbou.

Čo je však horšie aj pre SR v EÚ – čoraz väčším nešťastím a hrozbou sa pre našu stabilitu a rozvoj stáva snaha USA zvýšiť ekonomickú a vojenskú závislosť EÚ od nich – prostredníctvom NATO, tlaku na uzavretie Dohody o transatlantickom obchode a investovaní (TTIP), nútenia do spoločného postupu proti RF, ale aj ČLR. Bezostyšne sa pri tom masívne využívajú nielen politické a ekonomické kroky, ale aj médiá, ako i odpočúvanie a iné špehovanie tajnými službami či zneužívanie najmodernejších komunikačných prostriedkov.

Reakcia Západu na vojenskú prehliadku v Pekingu

Účasť a reakcia Západu na vojenskú prehliadku, ktorú Peking usporiadal prvýkrát ako oslavu ukončenia druhej svetovej vojny, je podobná, ako bola v Moskve 9. mája. Vzhľadom na vzdialenosť bola účasť predstaviteľov štátov EÚ na pekínskej prehliadke ešte menšia ako jej okyptená verzia v Moskve.

Odmietnutie vedúcich predstaviteľov USA, Veľkej Británie a Francúzska zúčastniť sa na oslavách venovaných 70. výročiu víťazstva Číny vo vojne s Japonskom a ukončenia druhej svetovej vojny je len dôkazom toho, že ich vládnuce politické a ekonomické kruhy majú neúctivý vzťah k dejinám iných štátov. Bolo to len jedno z prázdnych gest, ktorými sa politika Západu vedeného USA po rozpade bipolarity len tak hemží.

Nebudeme sa zaoberať vojensko-odbornými ani technologickými aspektmi samotnej prehliadky, ktoré sú bezpochyby zaujímavé. Len pre ilustráciu uvedieme, že ako vždy na veľkých vojenských prehliadkach

hľadajú "znalci militáriei" a vojenski odborníci niečo nové. V prípade pekínskej prehliadky sa ocitla v centre záujmu prvá protilodná balistická raketa na svete Dong Feng 21D. Je to unikátny čínsky výrobok určený na ničenie lietadlových lodí, ktorý sa môže použiť aj ako protiraketová či protidružicová zbraň.

No a u koho môže takáto zbraň (v angličtine označovaná ako carrier killer – voľne preložené zabijak lietadlových lodí) vyvolať des a hrôzu? Len a len u USA, ktoré majú 10 veľkých lietadlových lodí. Ostatné štáty sveta majú dokopy 9 lietadlových lodí (India a Taliansko po dve a Brazília, ČĽR, Francúzsko, RF a Thajsko po jednej). Je ešte jeden podstatný rozdiel – všetkých desať lietadlových lodí USA má výtlak nad 100 000 ton (podobne ako jedenásta chystaná, ktorá by sa mala uviesť do prevádzky na budúci rok). Z ďalších štátov sú najväčšie čínska Liao ning (67 500 ton) a ruský Admirál Kuznecov (viac 61 000 ton). Ostatné lode majú výtlak menší ako 50 000 ton (thajská Chakri Naruebet necelých 11 500). Teda ak sú správy o Dong Fengu 21D pravdivé, môže to znamenať aj koniec nadvlády USA na svetových moriach, čo patrí k hlavnej pýche washingtonského "neotrasiteľného" vojenského sebavedomia.

Niektoré historicko-sociologické súvislosti pekínskej prehliadky

Zastavíme sa ešte pri tých prvkoch a súvislostiach prehliadky, ktoré majú historicko-sociologickú dimenziu. Ide predovšetkým o situáciu v regióne, kde prežívajú ešte niektoré relikty druhej svetovej vojny. Je to najmä rozdelenie Kórey (len na doplnenie uvedieme, že mierovú zmluvu po kórejskej vojne v roku 1953 nepodpísala Južná Kórea).

Ak pominieme fakt, že by išlo skutočne o veľmi zložitú záležitosť, nemožno sa zbaviť dojmu, že rozdelenie Kórey vyhovuje len Washingtonu (ktorý už viackrát podlomil snahy Soulu normalizovať vzťahy s Pchjongjangom) a čiastočne jeho vernému bezpečnostno-politickému spojencovi, Tokiu. V Južnej Kórei a Japonsku zostali po rozpade bipolarity najväčšie kontingenty vojska USA v zahraničí. Patríme k tým, ktorí zastávajú názor, že ich hlavným cieľom je znepokojovať ČĽR a nemajú žiadnu stabilizačnú či mierovú funkciu.

Ak sa ČĽR stáva supervelmocou – ekonomicky – môže (podľa anglosaskej teórie medzinárodných vzťahov dokonca musí) vyjadrovať svoje národné záujmy primerane tomuto potenciálu. Paradoxom zahraničnej a bezpečnostnej politiky USA je potom aj stav, že síce súhlasia s politikou jednej Číny, ale majú podivnú bezpečnostnú zmluvu so štátom (Taiwanom), s ktorým neudržiavajú diplomatické vzťahy. Údajne ich nezaväzuje poskytnúť vždy bezprostredne vojenskú pomoc, ale Taiwan patrí k veľkým odberateľom zbraní z USA.

Možno poukázať aj na neskrývané úsilie USA obklopiť Čínu v 21. storočí sieťou vojenských základní (okrem Južnej Kórei a Japonska). Ide najmä o zriaďovanie nových základní USA v Strednej Ázii a Afganistane ako aj v juhovýchodnej Ázii.

V súvislosti s výsledkami druhej svetovej vojny možno poukázať na to, že Japonsko na rozdiel od Nemecka, a iste nie bez konzultácií s USA, začalo podnikáť kroky, ktoré môžu oživiť jeho militaristickú, agresívnu minulosť. Okrem zvyšovania vojenských výdavkov a modernizácie ozbrojených síl (ktoré uskutočňuje aj Čína) ide o pestrú škálu krokov počnúc vytvorením ministerstva obrany v roku 2007, ktoré nahradilo obrannú agentúru, organizačno-administratívne riadiacu Sily sebaobranu (a teda zmenu statusu ozbrojených síl, ktorá je v protiklade s mierovými zmluvami), cez rôzne pokusy falšovania výsledkov druhej svetovej vojny v nových učebniciach dejín až po opakované provokatívne návštevy japonských politikov svätejny Jasukuni v Tokiu.

V tomto kontexte je groteskné obviňovať ČĽR z útočných plánov voči USA, čo sa vo Washingtone či medzi politikmi, v médiách, ale, žiaľ, aj v akademických kruhoch neraz objavuje. V súvislosti s tým možno poukázať aj na dva príklady z čínskej histórie.

Prvý súvisí so známym dielom majstra Suna (Sun-C') Umenie vojny, ktoré dnes patrí k základom vzdelania všetkých vojenských (bezpečnostných) stratégov. Jeho jadro možno zhrnúť aj tak, že cieľom tohto umenia je nebojovať a uchovať mier a najlepšou vojnou je tá, ktorá sa vôbec nezačala. Okrem iného priamo zdôrazňuje, že ak sa už "armáda vyberá na ťaženie, jej hlavným cieľom má byť rýchle víťazstvo" a že "štát je vo vojne veľmi obťažovaný tým, že všetko treba dopravovať na veľké vzdialenosti". Ak sa na tieto dve myšlienky pozrieme, tak spomínané vojny USA sú pravým opakom – ďaleko od štátu a zdĺhavé – či to bolo v Afganistane (2001 – 2014) alebo v Iraku (2003 – 2011) a aj podivnú vojnu proti Islamskému štátu vo Washingtone charakterizujú pre istotu tak, že nemôže byť iná ako dlhá.

Druhým momentom je to, že čínski vládcovia medzi sebou i s okolitými panovníkmi bojovali často i veľa – bránili sa aj útočili. Čína však nikdy nevedla veľkú vojnu na spôsob západných koloniálnych či ináč dobyvačných. A navyše v koncepcii harmonického sveta Čína zdôrazňuje mier ako jeho základ a dnes nikomu nevnučuje svoj systém.

Je ČĽR hrozbou pre svet?

V našom príspevkom nehorlíme za to, aby u nás bol čínsky svet. Myslíme si však, že keby Západ (najmä USA a NATO) prestali svetu v 21. storočí vnucovať svoje predstavy o spoločnosti, jej ekonomike, politike a kultúre tam, kde nie je ich územie, nič by sa nestalo. Skôr naopak, svet by sa bol pokojnejší i stabilnejší.

V duchu harmonického sveta Čína prezentuje, že v ňom sú rôzne entity. Žiadna z nich sa však nemá snažiť získať vládu nad ostatnými, ale má s nimi byť v harmónii, cítiť si ich a vzájomne sa obohacovať.

A tak ani prehliadka v Pekingu pre toho, kto sa nechce rozpínať, kto nechce ovládať iného, kto nikoho nechce pokoriť, nebola provokáciou. Len ukázala, že Čína sa nechce dostať znovu do pozície ako v storočí poníženia, ktoré jej spôsobili predovšetkým Veľká Británia (ale aj iné západné štáty) a Japonsko.

Celkom na koniec preto zvýrazníme ešte raz, že bola škoda, že sa na prehliadke nezúčastnili predstavitelia Západu – USA a štátov EÚ (s výnimkou prezidenta ČR). Prezident SR údajne nebol ani pozvaný – môžeme sa len domýšľať, prečo asi. V harmonickom svete nemá zmysel pýtať sa, či potrebuje Čína viac svet alebo svet viac Čínu. Jedno zo slovenských prísloví hovorí, že pýcha predchádza pád – a to čo urobil v tomto prípade Západ, dosť ťažko zdôvodniť racionálne, lebo nebol vedený zrejme iným ako len svojou márnomyseľnosťou.

Autor prednáša medzinárodné vzťahy na **Ekonomickej univerzite v Bratislave**

[Späť na obsah](#)

7. Rektor UKF odmieta, že jeho škola príde o štatút univerzity

[Téma: Ekonomická univerzita; Týždeň na Pohroní; 07/09/2015; 35/2015; s.: 6; SPEKTRUM / INZERCIA; TOMÁŠ HOLÚBEK]

Medzinárodné rankiny radia UKF medzi slovenské top univerzity, domáca komisia si to ale nemyslí.

NITRA. Rektori piatich univerzít sa dozvedeli, že vedecké výstupy ich škôl sú také slabé, že by mali byť preradené medzi neuniverzitné vysoké školy. Preradenie a strata univerzitného statusu hrozí aj Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. Vyplynulo to z komplexnej akreditácie vysokých škôl. Jej výsledky minulý týždeň prezentoval minister školstva Juraj Draxler spolu s predsedom Akreditačnej komisie Ľuborom Fišerom. Kritériá nespĺnili školy, u ktorých sa problémy očakávali – napríklad Katolícka univerzita v Ružomberku či Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne. V rebríčku piatich ohrozených sú ale aj školy, ktoré tým prekvapili okrem nitrianskej UKF je takou aj Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. A len tesne prešla **Ekonomická univerzita v Bratislave**.

Zelenický: Nespĺňame len jediné kritérium

Akreditácia kládla dôraz na úroveň vedeckej a výskumnej činnosti. Cieľom prísnych kritérií je znížiť počet univerzít u nás. Pozorovatelia ale nepredpokladajú, že sa na takýto krok nájde pár mesiacov pred voľbami politická vôľa. Školy, ktorým hrozí strata statusu univerzity, majú, navyše, rok na nápravu nedostatkov. Rektor UKF Ľubomír Zelenický neprípúšťa, že jeho škola stratí titul univerzity a že sa preradí medzi neuniverzitné vysoké školy. Podľa rektora škola spĺňa všetky podstatné kritériá. "Nespĺňame v súčasnosti kritérium, ktoré dáva do pomeru počet vedných oblastí, pri ktorých univerzita požiadala o hodnotenie a počet doktorandských štúdií v existujúcich vedných oblastiach. V podstate ide o administratívne kritérium, ktoré je navyše retroaktívne. Bolo prijaté 4. apríla 2013 a podľa neho sa má hodnotiť obdobie do roku 2013. Tak toto jediné zatiaľ nespĺňame, ale máme pripravené riešenia, ako ho splniť," povedal pre TASR rektor. Pripomenul, že ide o problematické kritérium a sťažnosťou naň sa bude zaoberať Ústavný súd. Podľa Zelenického je tiež paradoxom, že UKF sa v šiestich medzinárodných rankingoch vyskytuje medzi piatimi šiestimi najlepšimi slovenskými univerzitami, no v očiach slovenskej Akreditačnej komisie je oveľa nižšie.

Letí žurnalistika aj aplikovaná informatika

Výsledky akreditácie prezentovala komisia spolu s ministrom iba pár dní pred začiatkom nového akademického roka. V ňom UKF práve pre prebiehajúcu akreditáciu neotvára nové študijné programy. Programy, o ktoré je menší záujem, nezaničnú automaticky, len sa v príslušnom roku neotvárajú. UKF v nadchádzajúcom akademickom roku ponúka učiteľské bakalárske a magisterské študijné programy, ktoré je možné vytvárať ľubovoľnou kombináciou 26 predmetov. Ďalej má štyri učiteľské jednodoborové študijné programy a 63 neučiteľských programov v bakalárskom aj magisterskom stupni štúdia. Okrem toho škola ponúka aj 31 doktorandských programov. Medzi najobľúbenejšie študijné programy patria

masmediálne štúdiá a žurnalistika na Filozofickej fakulte, predškolská a elementárna pedagogika na Pedagogickej fakulte, aplikovaná informatika a biológia na Fakulte prírodných vied, regionálny cestovný ruch na Fakulte stredoeurópskych štúdií a psychológia, ošetrovatelstvo a urgentná medicína na Fakulte sociálnych vied a zdravotníctva. Škola má dnes najväčší počet študentov práve v bakalárskom študijnom programe predškolská a elementárna pedagogika. Vlni študovalo na UKF celkovo 10 028 študentov, na najväčšej Filozofickej fakulte ich bolo až 4 216. Najmenej študentov mala Fakulta stredoeurópskych štúdií. Presné čísla študentov v prichádzajúcom akademickom roku ešte nie sú známe. Univerzita ich bude vedieť až po zápisoch. "Všeobecne môžeme konštatovať, že trend mierneho poklesu študentov na UKF pokračuje, čo súvisí s celospoločenským demografickým vývojom. Predpokladáme pokles študentov približne o 500," povedal rektor Ľubomír Zelenický.

SPU chystá dvojité diplomy s univerzitou v Rusku

Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre predložila na akreditáciu nové študijné programy. Fakulta záhradníctva a krajinného inžinierstva môže ako prvá fakulta na Slovensku udeľovať akademický titul master of science v spoločnom študijnom programe International Master of Horticulture Science v spolupráci s univerzitami v Brne a Krakove. Na Fakulte ekonomiky a manažmentu akreditovali nový študijný program medzinárodná ekonomika a rozvoj v slovenskom aj anglickom jazyku. Táto fakulta bude v novom akademickom roku udeľovať dvojité diplomy so Štátnou poľnohospodárskou Timiriazevovou univerzitou v Moskve absolventom programu agrárny obchod a marketing. V novom akademickom roku bude mať škola 90 študijných programov, v bakalárskom stupni ich bude 36, v inžinierskom 32 a v doktorandskom 22. Ako informoval rektor SPU Peter Bielik, najväčší záujem je o programy, ktoré má Fakulta ekonomiky a manažmentu, konkrétne o ekonomiku podniku, manažment podniku, účtovníctvo a obchodné podnikanie. Na Fakulte európskych štúdií a regionálneho rozvoja je záujem o európske rozvojové programy, manažment rozvoja vidieckej krajiny a vidieckeho turizmu, regionálny rozvoj. Na Fakulte agrobiológie a potravinových zdrojov sa najviac uchádzačov hlási na študijné programy výživa ľudí a udržateľné poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka. Na Fakulte záhradníctva a krajinného inžinierstva uchádzači preferujú krajinné inžinierstvo a záhradníctvo. Na Technickej fakulte je vychytené manažerstvo kvality produkcie, informačné a riadiace systémy vo výrobnéj technike a prevádzková bezpečnosť techniky. Na Fakulte biotechnológie a potravinárstva je obľúbeným programom aplikovaná biológia, agropotravinárstvo a agrobiotechnológie. Vo všetkých troch stupňoch štúdiá je najviac študentov na Fakulte ekonomiky a manažmentu – študuje tu až 2 183 poslucháčov. Z nich si za svoj študijný program ekonomiku podniku vybralo 896 študentov.

TOMÁŠ HOLÚBEK

Foto:

Budú dve univerzity v Nitre minulosťou? FOTO: TOMÁŠ HOLÚBEK

[Späť na obsah](#)

8. Rastú, zarábajú viac a ostáva to v rodine

[Téma: Ekonomická univerzita; HN; 11/09/2015; 175/2015; s.: 12; FIRMY & FINANCIÉ; Tatiana Jurašková]

PODNIKANIE

Rodinné firmy na Slovensku i v Európe zvýšili obrat a zamestnali viac ľudí.

Tatiana Jurašková

Bratislava – František Ambrovics začína s biznisom v roku 1991, keď si s bratom priviezli z Francúzska pec a v pivnici rodinného domu zriadili pekáreň. Malá rodinná firma od začiatku dodávala pečivo pre veľké obchodné domy, postupne sa rozrastala a presťahovala sa do samostatnej budovy. Veľký krok prišiel, keď sa rozhodli rozšíriť maďarskú značku drobného pečiva Fornetti na Slovensko. Od začiatku hľadali pre predaj partnerov, a tí sa postupne pridávali. Franšízové podnikanie bolo na Slovensku novinkou a ľudí oslovilo. K firme sa pridala synovec Františka Ambrovicsa Zoltán, ktorý rozbehol biznis v Česku, ale aj syn Ladislav, ktorý má po otcovi prebrať žezlo rodinného podnikania. Dnes má firma na Slovensku okolo 250 franšízantov, osamostatňuje sa od Fornetti a od začiatku nového roka zmení meno na Minit. "Okrem rastu na Slovensku a v Česku plánujeme rozšíriť svoju zahraničnú činnosť smerom na Poľsko, Rakúsko a Nemecko," povedal prednadvorným pre HN František Ambrovics. Biznis príbeh jeho rodiny je príkladom podnikania s dlhodobou víziou. Práve na tomto princípe stoja rodinné firmy a líšia sa od veľkých firiem. A napriek tomu, že o nich nepočuť toľko ako o medzinárodných korporáciách, ktoré zamestnávajú tisíce ľudí, podľa odborníka by bez nich ekonomika nefungovala. "Oproti veľkým hráčom razia iný spôsob vedenia. Sú adaptabilnejšie a absorbujú viac negatívnych vplyvov," vysvetľuje riaditeľ

oddelenia auditu zodpovedný za rodinné podniky v spoločnosti KPMG Rastislav Begán. Podľa prieskumu KPMG sa v súčasnosti rodinným firmám na Slovensku darí veľmi dobre a za posledný polrok zvýšila viac ako polovica z nich svoj obrat, tretina prijala nových zamestnancov.

Prieskum medzi rodinnými firmami

Pozitívnu budúcnosť vidí

75 % rodinných firiem v Európe

70 % rodinných firiem na Slovensku

85 % FIRIEM v Európe by privítalo nových členov vedenia mimo rodinných príslušníkov

59 % RODINNÝCH FIRIEM v Európe vlastní predstavitelia druhej, tretej a štvrtej generácie

78 % FIRIEM na Slovensku považuje za dôležité udržať kontrolu firmy v rukách rodiny

75 % RODINNÝCH FIRIEM na Slovensku vlastní predstavitelia prvej generácie

Výsledky firiem (odpovede respondentov v %)

Európa Slovensko

Zvýšilo obrat od decembra 2014 58 60

Zvýšilo počet zamestnancov 46 31

Má podnikateľské aktivity v zahraničí 74 56

Plánuje nové investície 75 24

Aké zmeny požadujú (odpovede respondentov v %)

Európa Slovensko

Flexibilnejšie regulácie trhu práce 35

Zníženie nemzdových nákladov 28 38

Zníženie administratívnej záťaže 23 34

Zníženie daňových sadzieb 54

Najväčšie priority do budúcnosti (odpovede respondentov v %)

Európa Slovensko

Zvýšenie ziskovosti 59 40

Zvýšenie obratu od decembra 2014 37 51

Export na nové trhy 23 32

Zdroj - prieskum realizovala v 25 krajinách Európy spoločnosť KPMG v spolupráci s asociáciou European Family Business, na Slovensku aj s Monikou Krošlákovou z **Ekonomickej univerzity v Bratislave**

[Späť na obsah](#)

9. Ukrajinská slepá ulička

[Téma: Ekonomická univerzita; noveslovo.sk; 10/09/2015; noveslovo.sk; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]

Kríza na Ukrajine v západnom mediálnom "hlavnom prúde" ustúpila v posledných týždňoch do pozadia v dôsledku preferovania témy gréckeho dlhu a utečencov. Situácia v štáte sa však aj naďalej zhoršuje. Všetkým, okrem vodcovských špičiek kyjevského režimu, ich západných politicko-mediálnych ochrancov a finančných podporovateľov, dúfajúcich v tučné zisky z neoliberalných "reforiem", je viac-menej jasné, že ukrajinská vláda má čím ďalej tým menší vplyv na dianie v štáte, ktorý čoraz väčší upadá.

Napätie v štáte sa však stupňuje aj s blížiacim sa termínom komunálnych volieb (25. október). V zostrujúcom sa vnútropolitickom boji sa zatiaľ zdá, že návrh má prezident P. Porošenko. Pozícia premiéra A. Jaceňuka sa oslabuje a vyzerá to tak, že sa stane asi obetným baránkom za narastajúcu dezintegráciu štátu a chaos v ňom.

S oligarchom P. Porošekom však vedú otvorený boj aj iné osoby z ukrajinskej politickej a ekonomickej elity. Možno poukázať na tri udalosti z tohto roka, medzi ktorými síce nemožno nájsť priamu spojitosť, ale naznačujú rozsah i hĺbku problémov moci na Ukrajine a jej postupujúci úpadok. Ide o marcovú aféru

s odstúpením I. Kolomojského z funkcie šéfa štátnej administratívy Dnepropetrovskej oblasti, mafiánske vyrovnávanie si účtov v júli v Mukačeve a demonštrácie v Kyjeve 31. augusta.

Aféra I. Kolomojského bola – zjednodušene – reakciou na zmeny v zákonoch, ktoré upravovali podiely v podnikoch so štátnou kontrolou. Označovala sa aj za boj oligarchov, panuje názor, že bola z pozadia inscenovaná Washingtonom. I. Kolomojskij (financuje súkromné vojsko, jeho veľkosť sa uvádza okolo 10 000 osôb) nakoniec z funkcie odstúpil sám a kríza sa vyriešila bez ozbrojeného násillia a obetí na životoch.

Konflikt v Mukačeve sa už tak hladko neskončil – prišli pri ňom o život štyri osoby – a latentne pôsobí naďalej. Právý sektor, ktorého prívrženci tento konflikt rozpúťali, sa usiluje rozličnými cestami posilniť svoje pozície a netají sa zámermi použiť aj ozbrojené násillie. Táto hrozba extrémizmu sa však nevezie len na protiruskej vlne na Ukrajine ale, žiaľ, posilňuje ju aj jej mediálno-politické podnecovanie časťou vplyvných kruhov na Západe.

Nové komplikácie priniesol 31. august. Pri demonštrácii odporcov zmeny ukrajinskej ústavy – protestujúci boli najmä stúpenci strany Sloboda O. Ťahnyboka – došlo aj k strelbe a hodeniu granátu na príslušníkov bezpečnostných síl ochraňujúcich Najvyššiu radu. Po tomto barbarskom čine, z ktorého bol obvinený príslušník práporu Syč (sformovaného stúpenkami Slobody), zahynuli 3 príslušníci bezpečnostných síl a vyše 140 ich bolo zranených. Radikáli O. Laška vystúpili z vládnej koalície, ktorá si aj bez nich zachovala väčšinu v parlamente.

Nepokoje P. Porošenko pateticky označil za nôž do chrbta Ukrajiny. Proti návrhom na zmeny ukrajinskej ústavy však protestujú nielen nacionalistické a extrémistické sily, ale namieta sa aj to, že umožnia P. Porošenkovi priveľmi centralizovať moc a sústrediť vo svojich rukách také právomoci, aké nemal ešte nijaký ukrajinský prezident.

Aktivizuje sa I. Kolomojskij. V júli vytvoril stranu UKROP – Ukrajinské zjednotenie vlastencov. Po udalostiach z 31. augusta požadoval aj nové voľby parlamentu i prezidenta.

Ukrajina sa stáva novým dôkazom agresívnosti politiky USA, ktorá vytvára pre svet čoraz viac nebezpečenstiev. Asi je na čase dôrazne sa opýtať predstaviteľov EÚ (i SR), či to nevidia. Nestačia dôkazy o tom, že v prvom rade to bola politika USA a NATO v Afganistane, Iraku, Líbyi a Sýrii, ktorá po dlhodobom zhoršovaní sociálno-ekonomickej situácie prispela k vytvoreniu najväčšej vlny utečencov po druhej svetovej vojne? V hojnom počte sa k nim pridali aj obyvatelia "západným bombardovaním oslobodeného Kosova".

Z Ukrajiny utieklo okolo 900 000 ľudí – väčšina z nich do Ruska, ktoré má (aj s Krymom a Sevastopolom) asi 146 mil. obyvateľov. Do EÚ (viac ako 500 mil. obyvateľov) prišlo v tomto roku asi 340 000 utečencov. Bude medzinárodné spoločenstvo v ukrajinskej kríze nečinne čakať na to, že po dlhodobom rozvrate sa zdvihne ešte väčšia vlna utečencov, alebo sa pokúsi o zmenu iracionálnej politiky Západu vedeného USA a začať rokovania s Ruskom ako rovnocenným partnerom, aby sa zabránilo najhoršiemu?

Slepá ulička doterajšieho riešenia ukrajinskej krízy pod taktovkou USA spočíva v tom, že štátu hrozí finančný a neskôr (v zime) aj ekonomický kolaps. Existujú viaceré sociálno-ekonomické znaky blížiace sa katastrofy upadajúceho štátu. Označovať ekonomický výhľad Ukrajiny za zlepšujúci sa znamená uvažovať na hrane absolútnej absurdnosti – naivitu (iracionality či nelogickosti) alebo neznalosti pomerov (ich neporozumenia) či vedomej manipulácie (klamstve). Predlžovanie či dokonca zostrovanie sankcií zo strany USA a v ich závese aj EÚ (keď jej navyše čoraz väčší škodia) je len výrazom bezmocnosti niečo vyriešiť. Nastal najvyšší čas skončiť so spupným a zisťným prehliadaním príčin a stavu ukrajinskej krízy a účinných ciest jej riešenia.

Autor prednáša medzinárodné vzťahy na **Ekonomickej univerzite v Bratislave**

Vyšlo v Literárnom týždenníku 29 – 30/2015

[Späť na obsah](#)

10. O nižšie ceny energií Komisia zabojuje do jesene 2016

[Téma: Ekonomická univerzita; euractiv.sk; 10/09/2015; euractiv.sk; Redakcia]

Redizajn trhu s elektrickou energiou prinesie aj sprehľadnenie cenotvorby. Komisia tvrdí, že jedná expresne, priemysel žiada legislatívu urýchliť.

Práce na projekte Energetickej únie idú podľa plánu, potvrdil dnes novinárom podpredseda Európskej

komisie Maroš Šefčovič po diskusii, ktorú organizovala Francúzsko- slovenská obchodná komora (FSOK) na pôde **Ekonomickej univerzity v Bratislave**.

"Pevne postavené základy" Energetickej únie so spoločným energetickým trhom a lepšou energetickou bezpečnosťou plánuje Šefčovič "odovzdať" až na konci svojho funkčného obdobia v roku 2019.

"Čo chceme urobiť do konca budúceho roku je, aby sme sa dostali v tej našej cestovnej mape na úroveň plnenia asi 90 percent toho, čo sme vo februári sľúbili," povedal slovenský podpredseda.

To si bude vyžadovať hneď tri nové legislatívne balíčky. "Jeden sa bude týkať otázok plynu, energetickej bezpečnosti a transparentnosti kontraktov. Ďalší sa bude týkať CO2, emisií a záväzkov, ktoré veríme, že vyplynú z dobrej ambicióznej dohody v Paríži a tretí sa bude týkať celkového redizajnu trhu s elektrinou," vysvetlil podpredseda Komisie.

Európska exekutíva chce kompletne návrhy pripraviť do jesene 2016, aby členské štáty videli "akým spôsobom bude fungovať obchodovanie s emisiami, ako si prerozdeliť úsilie v oblasti, ktorá nespadá pod schému obchodovania – to bude náročné, pretože sa to týka dopravy, poľnohospodárstva a efektívnosti budov."

Pomôcť s nájdením kompromisu medzi členskými krajinami by mali podľa Šefčoviča práve Slováci. "Veľmi spoliehame na slovenské Predsedníctvo ktoré nastúpi práve v druhej polovici budúceho roka, ktoré bude zodpovedať za to, aby tie dialógy bežali dobrým tempom a postupovali sme v nich čo najrychlejšie."

Tempo ktorým Komisia na spoločnej energetickej politike únie pracuje označil slovenský podpredseda za "neuveriteľne dynamické". S týmto výrokom však nesúhlasili zástupcovia priemyslu.

"Časové plány sú prezentované ako ambiciózne, ale pre nás z podnikateľského prostredia sú dosť dlhé," podotkla viceprezidentka FSOK Martina Maláková s tým, že európsky priemysel potrebuje byť flexibilnejší. "Nemôžeme na jednu tabuľku o cenotvorbe v jednotlivých členských štátoch čakať do roku 2016," dodala.

Čo s vysokými cenami energie?

Rémi Girardon, generálny riaditeľ PSA Peugeot Citroen Slovakia upozornil spoludiskutujúcich, medzi ktorými bol aj minister hospodárstva Vazil Hudák a francúzsky politika a ekolog Jean-Luc Bennahmias, najmä na problém vysokých cien elektrickej energie v našom regióne. Vo Francúzsku je podľa jeho slov elektrická energia 2-krát lacnejšia.

Minister tvrdí, že vláda má iba minimálny dosah na ceny energií, na ktoré upozornila v minulosti aj Európska komisia "Kontrola cien je v rukách nezávislého orgánu, ktorým je ÚRSO a ten nastavuje ceny. My sa samozrejme snažíme o to, aby boli čo najnižšie. To ako sa ceny tvoria je však zložitý mechanizmus, do ktorého vstupujú rôzne premenné a poplatky."

To, že Slovensko má vysoké ceny energií sa podľa ministra môže zdať najmä preto, že neexistuje jednotná európska metodika na cenotvorbu. "Mám za to, že v iných krajinách sa podpora obnoviteľných zdrojov kompenzuje iným spôsobom, často sa tieto náklady prenášajú na obyvateľov - v krajinách ktoré si to môžu dovoliť, ako Nemecko Holandsko - a v plnej miere sa tak neprenášajú na podnikateľov," tvrdí Hudák.

Nižšie ceny by v EÚ mala podľa Šefčoviča priniesť väčšia transparentnosť cenotvorby. "Keď sa pozrieme, čo všetko do tých cien energií naozaj všetko zahŕňame, koľko sú naozaj náklady na energiu, koľko sú poplatky a koľko sú rôzne podporné programy pre rôzne druhy energií, koľko sú dane a rôzne regionálne poplatky, tak naozaj zistíme, prečo je taký rozdiel medzi koncovou cenou pre užívateľov v EÚ a napríklad USA " povedal s tým, že túto analýzu Komisia vypracuje v rámci celkového redizajnu trhu s elektrickou energiou.

[Späť na obsah](#)

11. O nižšie ceny energií Komisia zabojuje do jesene 2016

[Téma: Ekonomická univerzita; energia.dennikn.sk; 10/09/2015; Redakcia]

(10.09.2015)

Redizajn trhu s elektrickou energiou prinesie aj sprehľadnenie cenotvorby. Komisia tvrdí, že jedná expresne, priemysel žiada legislatívu urýchliť.

Práce na projekte Energetickej únie idú podľa plánu, potvrdil dnes novinárom podpredseda Európskej komisie Maroš Šefčovič po diskusii, ktorú organizovala Francúzsko- slovenská obchodná komora (FSOK) na pôde **Ekonomickej univerzity v Bratislave**.

"Pevne postavené základy" Energetickej únie so spoločným energetickým trhom a lepšou energetickou bezpečnosťou plánuje Šefčovič "odovzdať" až na konci svojho funkčného obdobia v roku 2019.

"Čo chceme urobiť do konca budúceho roku je, aby sme sa dostali v tej našej cestovnej mape na úroveň plnenia asi 90 percent toho, čo sme vo februári sľúbili," povedal slovenský podpredseda.

To si bude vyžadovať hneď tri nové legislatívne balíčky. "Jeden sa bude týkať otázok plynu, energetickej bezpečnosti a transparentnosti kontraktov. Ďalší sa bude týkať CO2, emisií a záväzkov, ktoré veríme, že vyplynú z dobrej ambiciózneho dohody v Paríži a tretí sa bude týkať celkového redizajnu trhu s elektrinou," vysvetlil podpredseda Komisie.

Európska exekutíva chce kompletne návrhy pripraviť do jesene 2016, aby členské štáty videli "akým spôsobom bude fungovať obchodovanie s emisiami, ako si prerozdeliť úsilie v oblasti, ktorá nespadá pod schému obchodovania – to bude náročné, pretože sa to týka dopravy, poľnohospodárstva a efektívnosti budov."

Pomôcť s nájdením kompromisu medzi členskými krajinami by mali podľa Šefčoviča práve Slováci. "Veľmi spoliehame na slovenské Predsedníctvo Úlohou predsedníckej krajiny je predovšetkým organizovať prácu Rady v jej jednotlivých konfiguráciách a reprezentovať Úniu navonok. Poradie predsedníctiev bolo naposledy určené Rozhodnutím Rady z 1. januára 2007. podľa neho by Slovensko malo prebrať túto funkciu v druhej polovici roku 2016.viac na www.EuropskaUnia.sk » ktoré nastúpi práve v druhej polovici budúceho roka, ktoré bude zodpovedať za to, aby tie dialógy bežali dobrým tempom a postupovali sme v nich čo najrýchlejšie."

Tempo ktorým Komisia na spoločnej energetickej politike únie pracuje označil slovenský podpredseda za "neuveriteľne dynamické". S týmto výrokom však nesúhlasili zástupcovia priemyslu.

"Časové plány sú prezentované ako ambiciózne, ale pre nás z podnikateľského prostredia sú dosť dlhé," podotkla viceprezidentka FSOK Martina Maláková s tým, že európsky priemysel potrebuje byť flexibilnejší. "Nemôžeme na jednu tabuľku o cenotvorbe v jednotlivých členských štátoch čakať do roku 2016," dodala.

Čo s vysokými cenami energie?

Rémi Girardon, generálny riaditeľ PSA Peugeot Citroen Slovakia upozornil spoludiskutujúcich, medzi ktorými bol aj minister hospodárstva Vazil Hudák a francúzsky politika a ekolog Jean-Luc Bennahmias, najmä na problém vysokých cien elektrickej energie v našom regióne. Vo Francúzsku je podľa jeho slov elektrická energia 2-krát lacnejšia.

Minister tvrdí, že vláda má iba minimálny dosah na ceny energií, na ktoré upozornila v minulosti aj Európska komisia Európska komisia je politicky nezávislá, kolegiálna inštitúcia, ktorej poslaním je brániť záujmy Európskej únie. viac na www.EuropskaUnia.sk » "Kontrola cien je v rukách nezávislého orgánu, ktorým je ÚRSO a ten nastavuje ceny. My sa samozrejme snažíme o to, aby boli čo najnižšie. To ako sa ceny tvoria je však zložitý mechanizmus, do ktorého vstupujú rôzne premenné a poplatky."

To, že Slovensko vstúpilo do EÚ v máji 2004. viac na www.EuropskaUnia.sk » má vysoké ceny energií sa podľa ministra môže zdať najmä preto, že neexistuje jednotná európska metodika na cenotvorbu. "Mám za to, že v iných krajinách sa podpora obnoviteľných zdrojov kompenzuje iným spôsobom, často sa tieto náklady prenášajú na obyvateľov - v krajinách ktoré si to môžu dovoliť, ako Nemecko Nemecko je stále najvyšším prispievateľom so spoločného rozpočtu EÚ, čo mu spolu s ľudnatosťou dáva veľkú váhu v európskej politike.viac na www.EuropskaUnia.sk » Holandsko Holandsko patrí medzi zakladajúcich členov Európskej únie. Spolu s Belgickom a Luxemburskom vytvorilo ešte počas druhej svetovej vojny Benelux, ako regionálne ekonomické integračné zoskupenie viac na www.EuropskaUnia.sk » - a v plnej miere sa tak neprenášajú na podnikateľov," tvrdí Hudák.

Nižšie ceny by v EÚ mala podľa Šefčoviča priniesť väčšia transparentnosť cenotvorby. "Keď sa pozrieme, čo všetko do tých cien energií naozaj všetko zahŕňame, koľko sú naozaj náklady na energiu, koľko sú poplatky a koľko sú rôzne podporné programy pre rôzne druhy energií, koľko sú dane a rôzne regionálne poplatky, tak naozaj zistíme, prečo je taký rozdiel medzi koncovou cenou pre užívateľov v EÚ a napríklad USA Všeobecné informácie o krajine a vzťahoch s EÚ.viac na www.EuropskaUnia.sk »" povedal s tým, že túto analýzu Komisia vypracuje v rámci celkového redizajnu trhu s elektrinou energiou.

[Späť na obsah](#)

12. Poučenie z gréckej krízy pre malú postkomunistickú krajinu

[Téma: Ekonomická univerzita; finweb.hnonline.sk; 11/09/2015; Finweb, Správy zo sveta financií; (red)]

Ďakujem za pozvanie na Slovensko, za posledný rok už tretie. V novembri 2014 som v Bratislave vystúpil na **Ekonomickej univerzite** na tému 25 rokov od pádu komunizmu a v marci tohto roka na Paneurópskej vysokej škole s prejavom nazvaným Vyrieši stagnáciu a ďalšie nemalé problémy Európy premena EÚ na transferovú úniu? Zastával som názor, že nevyrieši.

Názvy mojich dvoch prejavov sa síce výrazne líšia, ale ich obsah sa – rovnako ako toho dnešného – točil okolo jednej jedinej, pre nás v súčasnosti kľúčovej otázky: ako sa má relatívne malá postkomunistická krajina pozeráť na to, čo sa v Európe dnes deje, a ako na to má táto krajina reagovať? Táto otázka je témou našej doby tak pre Českú republiku, ako aj pre Slovensko, a vlastne pre každého z nás, kto premýšľa o otázkach budúcnosti. Svet, ktorý nás obklopuje, sa síce v súčasnosti v mnohom líši od sveta, v ktorom sme žili do novembra 1989, ale ani teraz to nie je to, čo by si mnohí z nás, a hovorím to najmä za seba, priali.

To, čo sme si priali, sa dá zhrnúť do troch hlavných skupín. Priali sme si žiť vo svete politickej slobody a demokracie (v klasickom zmysle slova), ale aj napriek prvotnému mimoriadne úspešnému zbaveniu sa minulej neslobody nastalo v priebehu nasledujúcich dvoch desaťročí skôr čosi iné. Bolo to spôsobené domácimi okolnosťami aj okolnosťami, ktoré prichádzajú zvonka:

– slabosťou našich politických strán, ich nevyzretosťou (a umelým prerušením ich "dozrievania") a z toho plynúcej neschopnosti politických strán identifikovať zásadné spoločenské témy, presvedčivo oslovovať voličov a zastupovať ich záujmy;

– vytvorením spoločenskej atmosféry vedúcej k posilneniu neparlamentných, zdanlivo nepolitických subjektov na úkor subjektov parlamentných (teda nevolených na úkor volených);

– obrovským nárastom moci mediokracie a sudokracie na úkor parlamentnej demokracie, čo prispieva k podpore minoritných, často veľmi parciálnych postojov na úkor postojov majoritných, ktorých prednosťou (dnes celkom nedoceňovanou) je to, že majú bližšie k toľko potrebnému zodpovednému pohľadu na celok;

– posilňovaním moci nikomu sa nezodpovedajúcich inštitúcií európskeho a globálneho vládnutia na úkor inštitúcií národných, podliehajúcich – aj pri všetkej nedokonalosti súčasnej parlamentnej demokracie – aspoň elementárnej voličskej kontrole;

– zosilňovaním roly technokraticko-byrokratických aparátov (a pohľadov na vec), oproti rešpektu k politickému riešeniu vecí verejných;

– diktátom politickej korektnosti a humanrightizmu (čiže doktríny, ktorá dáva do popredia takzvané ľudské práva pred právami občianskymi), čo je základnou príčinou neriešiteľnosti dnešného európskeho imigračného problému;

– a množstvom ďalších vecí.

Snímka: FotoHN/PAVOL FUNTAL

Tým sme sa namiesto vo svete štandardnej demokracie ocitli vo svete postdemokracie. Niekomu to prekáža menej, niekomu viac. Ja patríam medzi tých druhých.

Priali sme si, konečne, po dlhých storočiach nesamostatnosti a nesuverenity, stať sa samostatnou a suverénnou krajinou, ktorá prestane byť riadená z Viedne, Budapešti či Moskvy (Slováci by možno dodali aj z Prahy) a ktorá za seba bude niesť plnú zodpovednosť. Ktorá sa nebude môcť na nikoho vyhovárať. Kde nebude delená či nejednoznačná rozhodovacia právomoc (i znášanie dôsledkov). Kde sa nebude rozhodovať o nás bez nás.

Nič z toho nám dnešná Európska únia neponúka. Jej vývoj v čase, ktorý nemožno považovať za vývoj evolučný, pretože ide o vývoj veľmi nespontánný (zhora až príliš politicky a konštruktivisticky riadený), nás od tohto želaní odvádza veľmi ďaleko – smerom k oslabovaniu či rušeniu národného štátu a na zosilňovanie moci nadnárodných byrokratov, "nezávislých" expertov a kádrov novej kontinentálnej nomenklatúry. Opäť nie sme suverénnymi štátmi, rozhoduje sa o nás v Bruseli.

Priali sme si trhovú ekonomiku, ako som vždy dodával: "bez adjektív, ktoré by ju poškodzovali". Takú

trhovou ekonomiku okolo seba dnes nevidím. Vidím oveľa viac riadenú, regulovanú, nadmerne zdaňovanú a dotovanú, európsku násilnou štandardizáciou podväzovanú ekonomiku, než sme aspoň niektorí v Novembri 1989 očakávali. Politika, byrokracia a – ako tretí faktor – prevažne mimoekonomické alebo dokonca protiekonomické záujmy presadzujúce tzv. mimovládne subjekty (dnešné NGO's) toľko potrebnú, a za komunizmu toľko chýbajúcu, autonómnosť ekonomického rozhodovania nesmierne oslabujú, a tým narúšajú ekonomickú efektívnosť a našu prosperitu. Der Beamte, čiže úradník, je so svojimi zákazmi a príkazmi v horizontálnych vzťahoch ekonomických subjektov opäť, takmer rovnako ako v minulosti, mocným hráčom. Sociálne, ekologicky, antidiskriminačne, rodovo pomýlená, sledujúca chybné priority, a tým všetkým atribút trhovosti potláčajúca ekonomika súčasnosti má s ideálom voľného trhu len málo spoločné.

Bolo by pomerne ľahké rozoberať ktorýkoľvek z týchto aspektov narušovania efektívneho fungovania trhu, ale to teraz nie je mojím zámerom. Grécka dlhová kríza a z nej vyplývajúci chaos v celej Európskej únii úplne logicky obracia našu pozornosť k týmto témam a núti nás klásť si otázku, či sa z toho ľudia v Európe poučia a začnú rešpektovať ekonomické zákonitosti. Ekonómovia vedia, že príčinou veľmi sa odlišujúceho ekonomického výkonu jednotlivých krajín nie sú

- priaznivé či nepriaznivé klimatické či poveternostné podmienky (ak nejde o extrémny),
- vybavenosť krajín prírodnými zdrojmi,
- vodené dispozície ľudí,

ale že pre ekonomický výkon sú rozhodujúce kvalita ekonomického systému, racionalita hospodárskej politiky, rešpekt k dosiahnutej ekonomickej úrovni, dôraz na výkon, nie nárok, život s tým, čo sa vyprodukuje, nie život na dlh. Všetci, ktorí to chcú vedieť, sú si dobre vedomí, že práve v týchto veciach sa Grécko (a ďalšie krajiny európskeho juhu) od Nemecka (a ďalších krajín strednej a severnej Európy) veľmi líšia. Líšili sa v nám známej minulosti vždy, líšia sa v súčasnosti a dovoľm si prorokovať, že sa budú líšiť aj v akejkoľvek relevantnej budúcnosti.

Tieto dve skupiny krajín v dôsledku toho vykazujú značné rozdiely v ekonomickej výkonnosti, v produktivite a vo vytváranom bohatstve, ale s tým mohli – až donedávna – žiť. Neprekážalo to dovtedy, než vznikol utopistický (a voči týmto krajinám vlastne bezohľadný) zámer vystaviť ich – na základe idealisticky koncipovanej európskej unifikačnej ideológie – rovnakým vonkajším parametrom a najmä parametru, ktorý je pre ekonomiku najdôležitejší: exogénne determinovanému menovému kurzu. To prišlo až s členstvom týchto krajín v európskej menovej únii. Pre mnohých ľudí to bolo síce evidentné už vopred, ale pre tých, ktorí to nevedeli, sa síce neskoro, ale skúsenosti posledných rokov azda dostatočne preukázali, že Grécko nemôže mať rovnaký menový kurz ako Nemecko a že rovnako tak, symetricky, nemôže mať Nemecko rovnaký menový kurz ako Grécko. V prípade oboch skupín krajín to vedie k nerovnováhe vonkajších vzťahov a pri deficitných krajinách navyše k vonkajšiemu zadlžovaniu sa.

Menová únia za to môže aj nemôže. Sama osebe je neutrálnym ekonomickým usporiadaním, jej užitočnosť či ničivý charakter jej dáva až jej zloženie. Pri bráne menovej únie by mal stáť strážca, ktorý sa nedá obmäkčiť peknými úsmevmi kandidátov (či kandidátok) na členstvo, čo sa pri vzniku eurozóny nedialo. Naopak, mocní Európy prehovárali onoho strážcu, aby toho či onoho kandidáta pustil dnu, aj keď ten strážca vedel, že to nie je správne. Nezodpovední bruselskí a probuselskí politici chceli (a chcú) mať v eurozóne čo najviac členov, pretože ju považujú za predstupeň svojho cieľa – únie politickej – a pretože sú im ekonomické zákonitosti ľahostajné (alebo aspoň ich za príliš dôležité nepovažujú). Im ide len a len o vytváranie predpokladov na totálne zjednotenie (a "zglajchšaltovanie") európskeho kontinentu.

Nič nové a prevratné sa k tomu nedá povedať. Možné riešenia sú dve: buď problémové krajiny opustia eurozónu, alebo dlhodobé financovanie eurozóny (ako je to aj po 25 rokoch v prípade bývalej NDR v – na začiatku nemeckej, teraz európskej – menovej zóny) tými, ktorí za akokoľvek vysokú cenu chcú maximalizovať počet členov eurozóny a žiadneho existujúceho člena nechcú stratiť. Módna debata o tzv. reformách a sprevádzajúcej vnútornej devalvácii nepredstavuje vážnu a realistickú alternatívu – je len hľadaním dôvodov odkladu nepríjemných variantov riešenia, resp. ospravedlňovaním vonkajšej pomoci zadlženej krajine pred domácou verejnou mienkou.

Nijako špecificky sa nezaobieram slovenskou ekonomikou – trochu zo zdvorilosti, trochu preto, že to na Slovensko Česi dlho považovali za akési nepatričné zasahovanie. Navyše nepoznám žiadnu odbornú prácu, ktorá by sa ostro a analyticky zaoberala otázkou Euro a Slovensko. Nechýba mi práca apologetická, ide mi o elementárnu analýzu z odboru pozitívnej ekonómie. Takéto práce určite existujú, ale doteraz som sa s nimi nestrelol. Veľmi opatrne si preto – čiastkovým pohľadom zvonku – všimam nasledujúce charakteristiky vašej krajiny:

- vstup Slovenska do eurozóny nevyvolal krízu ani na Slovensku, ani v eurozóne (naopak, na Slovensku nastal po kríze v rokoch 2008 až 2009 veľmi skoro slušný ekonomický rast);
- Slovensko svojimi ekonomickými (i neekonomickými) charakteristikami nie je Grécko. Nemá systematický sklon k žitiu nad pomery, nerobí také vysoké dlhy (zahraničná zadlženosť je oproti Grécku polovičná, aj keď oproti ČR dvojnásobná), členstvo v EÚ si váži, neberie ho ako samozrejmosť (a nárok);
- Slovensko má po reformách na začiatku 90. rokov aj po čiastkových reformách minulého desaťročia pružnejšiu ekonomiku ako Grécko;
- Slovensko má úplne inú ekonomickú štruktúru než Grécko. Má priemysel a vďaka tomu aj export (orientovaný viac na EÚ ako Grécko), a nie je také závislé od turizmu (a tretieho sektora);
- Slovensko má nižšie pracovné náklady ako Grécko a jeho produktivita práce na rozdiel od Grécka po vstupe do eurozóny rastie;
- miera prerozdelenia je rozdielna (napríklad podiel daňových príjmov na HDP je na Slovensku 12,2 percenta, kým v Grécku 22,4 percenta);
- Slovensko nie je také zaťažené starobnými dôchodkami, výdavkami na obranu, počtom zamestnancov štátu. Slovensko sa ešte nestihlo stať spoločnosťou západoeurópskeho (a gréckeho) typu.

Neašpirujem na to, že som postrehol všetky relevantné charakteristiky odlišujúce Slovensko od Grécka, ale azda som opísal tie najdôležitejšie.

Na druhej strane na Slovensku

- vidím trochu riskantné nerovnomerné tempo ekonomického rastu v jednotlivých regiónoch krajiny;
- vidím relatívne vysoké "euroceny" oproti príjmom nemalej časti obyvateľstva krajiny, čo síce brzdi vznik "gréckeho problému", ale pre ľudí je to ťažké;
- vidím vysokú a regionálne veľmi rozdielnu mieru nezamestnanosti (ktorá je nad priemerom EÚ i eurozóny);
- vidím vysoký počet pracujúcich v zahraničí (napríklad oproti ČR), čo síce chápem ako výraz pozitívnej flexibility a adaptability ľudí, ale aj ako dôsledok nachádzania či skôr nenachádzania pracovných príležitostí doma;
- vidím nebezpečnú tendenciu k istej monokultúrnosti slovenskej ekonomiky (najväčší výrobca áut na hlavu na svete) a k riskantne veľkému významu a váhe niekoľkých veľkých firiem;
- vidím vysokú závislosť od exportu, ktorý nie je ľahko nahraditeľný domácim dopytom vzhľadom na relatívnu slabosť vnútorného trhu.

Iste sa toho dá o slovenskej ekonomike povedať oveľa viac. Mne nešlo o komplexný pohľad, ale o náznak odlišnosti od Grécka, ktoré sú nemalé. Niet sporu o tom, že v diskusii o racionalite vstupe do menovej zóny ide oveľa viac o ekonomické charakteristiky než len o menový kurz, ktorý však nesmie byť príliš odlišný od tzv. Economic fundamentals. Kurz sa však pri veľkej zmene ekonomickej situácie vo svete (alebo regiónu) a pri eventuálne nepriaznivom ekonomickom vývoji vnútri krajiny zmeniť dá, kým dlhodobo formované ekonomické charakteristiky krajiny nie. To považujem – ako poučenie z gréckej krízy – za úplne kľúčový záver.

[Späť na obsah](#)

13. Poučenie z gréckej krízy pre malú postkomunistickú krajinu

[Téma: Ekonomická univerzita; HN; 11/09/2015; 175/2015; s.: 2,3; EXKLUZÍVNE V HN; VÁCLAV KLAUS]

EXKLUZÍVNE PRE HNCLUB: PRÍHOVOR VÁCLAVA KLAUSA

Ďakujem za pozvanie na Slovensko, za posledný rok už tretie. V novembri 2014 som v Bratislave vystúpil na **Ekonomickej univerzite** na tému 25 rokov od pádu komunizmu a v marci tohto roka na Paneurópskej vysokej škole s prejavom nazvaným Vyrieši stagnáciu a ďalšie nemalé problémy Európy premena EÚ na transferovú úniu? Zastával som názor, že nevyrieši. Názvy mojich dvoch prejavov sa síce výrazne líšia, ale ich obsah sa – rovnako ako toho dnešného točil okolo jednej jedinej, pre nás v

súčasnosti kľúčovej otázky: ako sa má relatívne malá postkomunistická krajina pozerat' na to, čo sa v Európe dnes deje, a ako na to má táto krajina reagovať? Táto otázka je témou našej doby tak pre Českú republiku, ako aj pre Slovensko, a vlastne pre každého z nás, kto premýšľa o otázkach budúcnosti. Svet, ktorý nás obklopuje, sa síce v súčasnosti v mnohom líši od sveta, v ktorom sme žili do novembra 1989, ale ani teraz to nie je to, čo by si mnohí z nás, a hovorím to najmä za seba, priali. To, čo sme si priali, sa dá zhrnúť do troch hlavných skupín. Priali sme si žiť vo svete politickej slobody a demokracie (v klasickom zmysle slova), ale aj napriek prvotnému mimoriadne úspešnému zbaveniu sa minulej neslobody nastalo v priebehu nasledujúcich dvoch desaťročí skôr čosi iné. Bolo to spôsobené domácimi okolnosťami aj okolnosťami, ktoré prichádzajú zvonka:

- slabosťou našich politických strán, ich nevyzretosťou (a umelým prerušením ich "dozrievania") a z toho plynúcej neschopnosti politických strán identifikovať zásadné spoločenské témy, presvedčivo oslovovať voličov a zastupovať ich záujmy;

- vytvorením spoločenskej atmosféry vedúcej k posilneniu neparlamentných, zdanlivo nepolitických subjektov na úkor subjektov parlamentných (teda nevolených na úkor volených);

- obrovským nárastom moci mediokracie a sudokracie na úkor parlamentnej demokracie, čo prispieva k podpore minoritných, často veľmi parciálnych postojov na úkor postojov majoritných, ktorých prednosťou (dnes celkom nedoceňovanou) je to, že majú bližšie k toľko potrebnému zodpovednému pohľadu na celok;

- posilňovaním moci nikomu sa nezodpovedajúcich inštitúcií európskeho a globálneho vládnutia na úkor inštitúcií národných, podliehajúcich – aj pri všetkej nedokonalosti súčasnej parlamentnej demokracie – aspoň elementárnej voličskej kontrole;

- zosilňovaním roly technokratickybyrokratických aparátov (a pohľadov na vec), oproti rešpektu k politickému riešeniu vecí verejných;

- diktátom politickej korektnosti a humanrightizmu (čiže doktríny, ktorá dáva do popredia takzvané ľudské práva pred právami občianskymi), čo je základnou príčinou neriešiteľnosti dnešného európskeho imigračného problému;

- a množstvom ďalších vecí. Tým sme sa namiesto vo svete štandardnej demokracie ocitli vo svete postdemokracie. Niekomu to prekáža menej, niekomu viac. Ja patríam medzi tých druhých. Priali sme si, konečne, po dlhých storočiach nesamostatnosti a nesuverenity, stať sa samostatnou a suverénnou krajinou, ktorá prestane byť riadená z Viedne, Budapešti či Moskvy (Slováci by možno dodali aj z Prahy) a ktorá za seba bude niesť plnú zodpovednosť. Ktorá sa nebude môcť na nikoho vyhovárať. Kde nebude delená či nejednoznačná rozhodovacia právomoc (i znášanie dôsledkov). Kde sa nebude rozhodovať o nás bez nás. Nič z toho nám dnešná Európska únia neponúka. Jej vývoj v čase, ktorý nemožno považovať za vývoj evolučný, pretože ide o vývoj veľmi nespontánny (zhora až príliš politicky a konštruktivisticky riadený), nás od tohto želania odvádza veľmi ďaleko

- smerom k oslabovaniu či rušeniu národného štátu a na zosilňovanie moci nadnárodných byrokratov, "nezávislých" expertov a kádrov novej kontinentálnej nomenklatúry. Opäť nie sme suverénnymi štátmi, rozhoduje sa o nás v Bruseli. Priali sme si trhovú ekonomiku, ako som vždy dodával: "bez adjektív, ktoré by ju poškodzovali". Takú trhovú ekonomiku okolo seba dnes nevidím. Vidím oveľa viac riadenú, regulovanú, nadmerne zdaňovanú a dotovanú, európsku násilnou štandardizáciou podväzovanú ekonomiku, než sme aspoň niektorí v novembri 1989 očakávali. Politika, byrokracia a – ako tretí faktor – prevažne mimoekonomické alebo dokonca protiekonomické záujmy presadzujúce tzv. mimovládne subjekty (dnešné NGO's) toľko potrebnú, a za komunizmu toľko chýbajúcu, autonómnosť ekonomického rozhodovania nesmierne oslabujú, a tým narušajú ekonomickú efektívnosť a našu prosperitu. Der Beamte, čiže úradník, je so svojimi zákazmi a príkazmi v horizontálnych vzťahoch ekonomických subjektov opäť, takmer rovnako ako v minulosti, mocným hráčom. Sociálne, ekologicky, antidiškriminačne, rodovo pomýlená, sledujúca chybné priority, a tým všetkým atribút trhovosti potláčajúca ekonomika súčasnosti má s ideálom voľného trhu len málo spoločného. Bolo by pomerne ľahké rozoberať ktorýkoľvek z týchto aspektov narušovania efektívneho fungovania trhu, ale to teraz nie je mojím zámerom. Grécka dlhová kríza a z nej vyplývajúci chaos v celej Európskej únii úplne logicky obracia našu pozornosť k týmto témam a núti nás klásť si otázku, či sa z toho ľudia v Európe poučia a začnú rešpektovať ekonomické zákonitosti. Ekonómovia vedia, že príčinou veľmi sa odlišujúceho ekonomického výkonu jednotlivých krajín nie sú

- priaznivé či nepriaznivé klimatické či poveternostné podmienky (ak nejde o extrémny),

- vybavenosť krajín prírodnými zdrojmi,

- vrodené dispozície ľudí, ale že pre ekonomický výkon sú rozhodujúce kvalita ekonomického systému, racionalita hospodárskej politiky, rešpekt k dosiahnutej ekonomickej úrovni, dôraz na výkon, nie nárok, život s tým, čo sa vyprodukuje, nie život na dlh. Všetci, ktorí to chcú vedieť, sú si dobre vedomí, že práve v týchto veciach sa Grécko (a ďalšie krajiny európskeho juhu) od Nemecka (a ďalších krajín strednej a severu Európy) veľmi líšia. Líšili sa v nám známej minulosti vždy, líšia sa v súčasnosti a dovoľm si prorokovať, že sa budú líšiť aj v akejkolvek relevantnej budúcnosti. Tieto dve skupiny krajín v dôsledku toho vykazujú značné rozdiely v ekonomickej výkonnosti, v produktivite a vo vytváranom bohatstve, ale s tým mohli – až donedávna – žiť. Neprekážalo to dovtedy, než vznikol utopistický (a voči týmto krajinám vlastne bezohľadný) zámer vystaviť ich

- na základe idealisticky koncipovanej európskej unifikáčnej ideológie – rovnakým vonkajším parametrom a najmä parametrom, ktorý je pre ekonomiku najdôležitejší: exogénne determinovanému menovému kurzu. To prišlo až s členstvom týchto krajín v európskej menovej únii. Pre mnohých ľudí to

bolo síce evidentné už vopred, ale pre tých, ktorí to nevedeli, sa síce neskoro, ale skúsenosti posledných rokov azda dostatočne preukázali, že Grécko nemôže mať rovnaký menový kurz ako Nemecko a že rovnako tak, symetricky, nemôže mať Nemecko rovnaký menový kurz ako Grécko. V prípade oboch skupín krajín to vedie k nerovnováhe vonkajších vzťahov a pri deficitných krajinách navyše k vonkajšiemu zadlžovaniu sa. Menová únia za to môže aj nemôže. Sama osebe je neutrálnym ekonomickým usporiadaním, jej užitočnosť či ničivý charakter jej dáva až jej zloženie. Pri bráne menovej únie by mal stáť strážca, ktorý sa nedá obmäkčiť peknými úsmevmi kandidátov (či kandidátok) na členstvo, čo sa pri vzniku eurozóny nedialo. Naopak, mocní Európy prehovárali onoho strážcu, aby toho či onoho kandidáta pustil dnu, aj keď ten strážca vedel, že to nie je správne. Ne zodpovední bruselskí a probruselskí politici chceli (a chcú) mať v eurozóne čo najskôr čo najviac členov, pretože ju považujú za predstupeň svojho cieľa – únie politickej – a pretože sú im ekonomické zákonitosti ľahostajné (alebo aspoň ich za príliš dôležité nepovažujú). Im ide len a len o vytváranie predpokladov na totálne zjednotenie (a "zglajchšaltovanie") európskeho kontinentu. Nič nové a prevratné sa k tomu nedá povedať. Možné riešenia sú dve: buď problémové krajiny opustia eurozónu, alebo dlhodobé financovanie eurozóny (ako je to aj po 25 rokoch v prípade bývalej NDR v – na začiatku nemeckej, teraz európskej

– menovej zóny) tými, ktorí za akokoľvek vysokú cenu chcú maximalizovať počet členov eurozóny a žiadneho existujúceho člena nechcú stratiť. Módna debata o tzv. reformách a sprevádzajúcej vnútornej devalvácii nepredstavuje vážnu a realistickú alternatívu – je len hľadáním dôvodov odkladu neprijemných variantov riešenia, resp. ospravedlňovaním vonkajšej pomoci zadlženej krajine pred domácou verejnou mienkou. Nijako špecificky sa nezaobieram slovenskou ekonomikou

– trochu zo zdvorilosti, trochu preto, že to voči Slovensku Česi dlho považovali za akési nepatričné zasahovanie. Navyše nepoznám žiadnu odbornú prácu, ktorá by sa ostro a analyticky zaoberala otázkou Euro a Slovensko. Nechýba mi práca apologetická, ide mi o elementárnu analýzu z odboru pozitívnej ekonómie. Takéto práce určite existujú, ale doteraz som sa s nimi nestretol. Veľmi opatrne si preto

– čiastkovým pohľadom zvonku

– všimam nasledujúce charakteristiky vašej krajiny:

– vstup Slovenska do eurozóny nevyvolal krízu ani na Slovensku, ani v eurozóne (naopak, na Slovensku nastal po kríze v rokoch 2008 až 2009 veľmi skoro slušný ekonomický rast);

– Slovensko svojimi ekonomickými (i neekonomickými) charakteristikami nie je Grécko. Nemá systematický sklon k žitiu nad pomery, nerobí také vysoké dlhy (zahraničná zadlženosť je oproti Grécku polovičná, aj keď oproti ČR dvojnásobná), členstvo v EÚ si váži, neberie ho ako samozrejmosť (a nárok);

– Slovensko má po reformách na začiatku 90. rokov aj po čiastkových reformách minulého desaťročia pružnejšiu ekonomiku ako Grécko;

– Slovensko má úplne inú ekonomickú štruktúru než Grécko. Má priemysel a vďaka tomu aj export (orientovaný viac na EÚ ako Grécko), a nie je také závislé od turizmu (a tretieho sektora);

– Slovensko má nižšie pracovné náklady ako Grécko a jeho produktivita práce na rozdiel od Grécka po vstupe do eurozóny rastie;

– miera prerozdelenia je rozdielna (napríklad podiel daňových príjmov na HDP je na Slovensku 12,2 percenta, kým v Grécku 22,4 percenta);

– Slovensko nie je také zaťažené starobnými dôchodkami, výdavkami na obranu, počtom zamestnancov štátu. Slovensko sa ešte nestihlo stať spoločnosťou západoeurópskeho (a gréckeho) typu. Neašpirujem na to, že som postrehol všetky relevantné charakteristiky odlišujúce Slovensko od Grécka, ale azda som opísal tie najdôležitejšie. Na druhej strane na Slovensku

– vidím trochu riskantné nerovnomerné tempo ekonomického rastu v jednotlivých regiónoch krajiny;

– vidím relatívne vysoké "euroceny" oproti príjmom nemalaj časti obyvateľstva krajiny, čo síce brzdí vznik "gréckeho problému", ale pre ľudí je to ťažké;

– vidím vysokú a regionálne veľmi rozdielnu mieru nezamestnanosti (ktorá je nad priemerom EÚ i eurozóny);

– vidím vysoký počet pracujúcich v zahraničí (napríklad oproti ČR), čo síce chápem ako výraz pozitívnej flexibility a adaptability ľudí, ale aj ako dôsledok nachádzania či skôr nenachádzania pracovných príležitostí doma;

– vidím nebezpečnú tendenciu k istej monokultúrnosti slovenskej ekonomiky (najväčší výrobca áut na hlavu na svete) a k riskantne veľkému významu a váhe niekoľkých veľkých firiem;

– vidím vysokú závislosť od exportu, ktorý nie je ľahko nahraditeľný domácim dopytom vzhľadom na relatívnu slabosť vnútorného trhu. Iste sa toho dá o slovenskej ekonomike povedať oveľa viac. Mne nešlo o komplexný pohľad, ale o náznak odlišností od Grécka, ktoré sú nemalé. Niet sporu o tom, že v diskusii o racionalite vstupe do menovej zóny ide oveľa viac o ekonomické charakteristiky než len o menový kurz, ktorý však nesmie byť príliš odlišný od tzv. Economic fundamentals. Kurz sa však pri veľkej zmene economickej situácie vo svete (alebo regiónu) a pri eventuálne nepriaznivom economickej vývoji vnútri krajiny zmeniť dá, kým dlhodobo formované economicke charakteristiky krajiny nie. To považujem – ako poučenie z gréckej krízy – za úplne kľúčový záver.

Menová únia je neutrálnym ekonomickým usporiadaním, jej užitočnosť či ničivý charakter jej dáva až jej zloženie.

[Späť na obsah](#)

14. Nových lídrov treba hľadať medzi mladými

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 11/09/2015; OTS]

Najdôležitejšou úlohou CEO je nájsť si čo najskôr nástupcu.

Foto: Marshall Goldsmith

Bratislava 11. septembra (OTS) – Lídrov budúcnosti treba hľadať medzi mladými ľuďmi. Súčasní lídri síce majú skúsenosti, často však bývajú ponorení do minulosti, čo im bráni predvídať nové trendy. Slovenských manažérov na to upozorňuje popredný kouč TOP manažérov Marshall Goldsmith, ktorý začiatkom decembra navštívi Bratislavu.

"Najdôležitejšou úlohou súčasných riaditeľov sa stáva výber ich vlastných nástupcov. Ten by nemal prebiehať podľa šablóny z minulosti, ale mal by zohľadniť všetky aspekty rýchlo sa meniaceho sveta a im prispôbiť osobnosť nového lídra," hovorí kouč svetových lídrov Marshall Goldsmith a pridáva päť charakteristík, ktoré by mal líder budúcnosti spĺňať.

Dni, kedy sa museli lídri sústrediť len na situáciu vo svojom regióne, či v krajine, sú preč. Lídri budúcnosti musia mať na biznis globálny pohľad (1) a ten získajú len pracovnou skúsenosťou v rôznych krajinách sveta. Vďaka nej zároveň nadobudnú schopnosť oceniť kultúrnu rozmanitosť (2), ktorá im umožní riadiť rôznorodé tímy.

"Lídri budúcnosti musia mať inteligenciu a dôvtip v oblasti informačných technológií (3) a vedieť ich zakomponovať do svojich životov," zdôrazňuje Marshall Goldsmith a pridáva ďalšiu z kvalít nového lídra, ktorou je schopnosť vytvárať strategické partnerstvá (4), a to nielen so zákazníkmi či dodávateľmi, ale aj s konkurenciou.

Posledným, avšak nemenej dôležitým aspektom lídra budúcnosti, je jeho pripravenosť podeliť sa o vodcovstvo (5). V súčasnom biznis svete založenom na partnerstvách je totiž podľa Goldsmitha hierarchizované riadenie zhora absolútnym prežitkom.

Seminár Marshalla Goldsmitha Líder budúcnosti sa uskutoční 3. a 4. decembra 2015 na pôde **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. Marshall Goldsmith je po Brianovi Tracy a Jackovi Canfieldovi ďalšou zo svetových autorít v oblasti rozvoja ľudského potenciálu, ktoré v minulosti so svojimi seminármi navštívili aj Bratislavu.

Spoločnosť Worington, ktorá svetových lídrov do Bratislavy prináša, aktuálne rokuje aj s ďalšími TOP lídrami o príchode do strednej Európy. V závere roka 2016 sa manažéri a podnikatelia môžu tešiť na ďalší seminár Briana Tracyho, ktorý predstavuje vrchol jeho kariéry.

[Späť na obsah](#)

15. Nových lídrov treba hľadať medzi mladými

[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 11/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]

Bratislava 11. septembra (OTS) – Lídrov budúcnosti treba hľadať medzi mladými ľuďmi. Súčasní lídri síce majú skúsenosti, často však bývajú ponorení do minulosti, čo im bráni predvídať nové trendy. Slovenských manažérov na to upozorňuje popredný kouč TOP manažérov Marshall Goldsmith, ktorý začiatkom decembra navštívi Bratislavu.

"Najdôležitejšou úlohou súčasných riaditeľov sa stáva výber ich vlastných nástupcov. Ten by nemal prebiehať podľa šablóny z minulosti, ale mal by zohľadniť všetky aspekty rýchlo sa meniaceho sveta a im prispôbiť osobnosť nového lídra," hovorí kouč svetových lídrov Marshall Goldsmith a pridáva päť charakteristík, ktoré by mal líder budúcnosti spĺňať.

Dni, kedy sa museli lídri sústrediť len na situáciu vo svojom regióne, či v krajine, sú preč. Lídri budúcnosti musia mať na biznis globálny pohľad (1) a ten získajú len pracovnou skúsenosťou v rôznych krajinách sveta. Vďaka nej zároveň nadobudnú schopnosť oceniť kultúrnu rozmanitosť (2), ktorá im umožní riadiť rôznorodé tímy.

"Lídri budúcnosti musia mať inteligenciu a dôvtip v oblasti informačných technológií (3) a vedieť ich zakomponovať do svojich životov," zdôrazňuje Marshall Goldsmith a pridáva ďalšiu z kvalít nového lídra, ktorou je schopnosť vytvárať strategické partnerstvá (4), a to nielen so zákazníkmi či dodávateľmi, ale aj s konkurenciou.

Posledným, avšak nemenej dôležitým aspektom lídra budúcnosti, je jeho pripravenosť podeliť sa o vodcovstvo (5). V súčasnom biznis svete založenom na partnerstvách je totiž podľa Goldsmitha hierarchizované riadenie zhora absolútnym prežitkom.

Seminár Marshalla Goldsmitha Líder budúcnosti sa uskutoční 3. a 4. decembra 2015 na pôde **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. Marshall Goldsmith je po Brianovi Tracy a Jackovi Canfieldovi ďalšou zo svetových autorít v oblasti rozvoja ľudského potenciálu, ktoré v minulosti so svojimi seminármi navštívili aj Bratislavu.

Spoločnosť Worington, ktorá svetových lídrov do Bratislavy prináša, aktuálne rokuje aj s ďalšími TOP lídrami o príchode do strednej Európy. V závere roka 2016 sa manažéri a podnikatelia môžu tešiť na ďalší seminár Briana Tracyho, ktorý predstavuje vrchol jeho kariéry.

Zdroj - Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR

[Späť na obsah](#)

16. V trnavskej automobilke si privyrábajú študenti

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 12/09/2015; Spravodajstvo; sita]

Brigádnicami mali tie isté podmienky, vrátane mzdy, ako zamestnanci automobilky.

TRNAVA. Trnavská automobilka PSA Peugeot Citroën Slovakia umožnila počas leta privyrobiť si brigádnikom z radov študentov. Študenti si tak mohli vyskúšať život v reálnych pracovných podmienkach moderného výrobného centra. Brigádnicami mali pritom tie isté podmienky, vrátane mzdových, ako zamestnanci automobilky.

Informovala o tom Natália Kozmelová z PSA Peugeot Citroën. Prvýkrát boli brigádnici prijatí prostredníctvom agentúry a mali možnosť pracovať priamo na výrobných linkách. išlo o 57 brigádnikov pôsobiacich na prevádzke montáž na pozícii operátor. Podmienkou pre prácu v automobilke bol dosiahnutý vek osemnásť rokov. Pred nástupom absolvovali vstupnú lekársku prehliadku a potrebné zaškolenie. Pracovali v trojzmennej prevádzke.

S príchodom nového školského roka sa brigády oficiálne ukončili. Niektorí brigádnici však zotrvali aj po ôsmich týždňoch brigády. Dôvodom bolo, že si nenašli inú prácu po ukončení štúdia alebo neboli prijatí na vysokoškolské štúdium. Automobilka chce v programe pre študentov pokračovať aj na budúci rok.

Celoročne ponúka PSA Peugeot Citroën Slovakia prácu študentom v administratívnej oblasti, konkrétne na finančnom oddelení. Ide o študentov prevažne z **Ekonomickej univerzity**, no záujem o brigádu majú aj študenti z iných vysokých škôl. Momentálne v automobilke pracuje 40 študentov. Po ukončení štúdia automobilka ponúka tým najlepším spomedzi študentov stabilné pracovné miesto.

[Späť na obsah](#)

17. Plánované rozšírenie plynovodu Nord Stream

[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Slovensko, 12:30; 14/09/2015; Z prvej ruky]

Zuzana Hanzelová, moderátorka: "Plánované rozšírenie plynovodu Nord Stream rozgnevalo slovenského a ukrajinského premiéra. Hovorí o zrade a neférovosti. Obaja sa obávajú o značné príjmy do svojich rozpočtov z prepravy tranzitu ruského plynu do Európy. Obaja sa zároveň obávajú aj o dodávky plynu do strednej Európy a na Ukrajinu. Aké riziká hrozia Slovensku a Ukrajine? Ide naozaj o podraz niektorých štátov Európskej únie? A pomôže problém vyriešiť slovenský eurokomisár pre energetickú úniu Maroš Šefčovič? A ako je vôbec možné, že v čase prísnych sankcií voči Rusku, takáto dohoda mohla prísť. To sú všetko otázky, na ktoré sa dnes pokúsime v relácii Z prvej ruky odpovedať. Mojimi hosťami sú Peter Baláž, profesor z **Ekonomickej univerzity v Bratislave** a v štúdiu sedí aj Jozef Badida, analytik portálu Energie pre Vás, vitajte aj vy.

Pán Badida, aká je logika vlastne tohto kroku, že Gazprom ide rozširovať Nord Stream."

Jozef Badida, Energie pre Vás: "Gazprom jednoducho zdôvodňuje potrebou zvýšenia dodávok plynu do Európy alebo zvýšenie kapacít pre svoje dodávky plynu do Európy, do Európskej únie. Je skutočne otázne, či je potrebné, aby tento plyn alebo potreboval stavať ďalšie plynovody, keďže vieme, že v dnešnej dobe už tých kapacít je dostatok. Ale oni to v podstate zdôvodnili tým, že v budúcnosti bude

rásť spotreba plynu v Európe, čo je zatiaľ na míle vzdialené, keďže vieme, že situácia je práve opačná a spotreba plynu v Európe klesá."

Zuzana Hanzelová: "Pán Baláž, hovorí sa o diverzifikácii trás do Európy, má to podľa vás ekonomickú logiku?"

Peter Baláž, profesor z **Ekonomickej univerzity v Bratislave**: "Ja si myslím, že celý problém treba vidieť v troch rovinách. Prvá je tá energetická, to značí Slovensko súhlasilo s parafovaním energetickej únie a zároveň tým, so snahou eliminovať všetky riziká, hlavne logistické a prepravné, ktoré sa týkajú zaistenia bezpečnosti dodávok do celej Európy. To značí, že toto je prvý fakt. Druhý fakt je ekonomický samozrejme. Ten ekonomický, ten naráža na to, že zmena dopravnej cesty je dneska riešená prostredníctvom súkromných firiem E.ON, OMV a Gazpromu a pokiaľ dneska na to Slovensko pozerá tak, a nakoniec aj Ukrajina, že sme žili z tranzitných poplatkov, pretože to bol pomerne veľký príjem štátneho rozpočtu, tak teraz to bude samozrejme príjmom tých firiem, ktoré to budú stavať, a to sa presunie jednoducho smerom do Nemecka, keďže aj ten plynovod končí v Greifswalde a pravdepodobne aj tá tretia a štvrtá trubka tam budú končiť. A to samozrejme nie je zanedbateľná záležitosť. A potom je tá tretia rovina, tá je politická. A samozrejme, na jednej strane treba súhlasiť s tým, že treba diverzifikovať, pretože to je súčasťou vlastne celého systému zaistenia bezpečnosti, ale treba si uvedomiť tiež to, že fakt, že ani Merkelová, ani ostatní politici nejakým spôsobom neprotestovali proti rozhodnutiu Gazpromu, E.ON a OMV o tom, že sa vlastne vytvorí tretia a štvrtá vetva. To znamená svojim spôsobom, a dá sa to aj tak vyložiť, že v konečnom dôsledku takéto riešenie odoberá možnosti zaistenia bezpečnosti v oblasti energetiky Ukrajine. A môžeme to chápať ako nátlakové. Dalo by sa to chápať aj tak, že vlastne nemecká vláda svojim spôsobom nejakým spôsobom sa sťahuje z tých predchádzajúcich pozícií, ktoré sa týkali podpory Ukrajiny. Pokiaľ by som mal vysloviť svoje osobné stanovisko domnievam sa, že pri súčasných cenách ropy a zemného plynu, nastaviť dneska ďalšie miliardy, desiatky miliárd do výstavby tretej a štvrtej trubky, je síce dneska politicky ako veľmi dôležité, lebo môže sa to chápať ako určitý nátlakový prostriedok, v konečnom dôsledku si myslím, že v súčasnej dobe sa k tej výstavbe nepristúpi, podobne ako sa s veľkým ohlasom riešil vlastne ten South Stream, južná cesta a kopu ďalších udalostí, ktoré sa v oblasti plynárenstva udiali posledné obdobie, a to hlavne preto, že v konečnom dôsledku je dneska plyn na tých trhoch pohotovostných veľmi lacný a riziko toho, že sa Gazpromu aj ďalším firmám nevyplatia obrovské náklady, ktoré súvisia vlastne s tým Severným prúdom, ich tiež donúti k tomu, aby rozmýšľali viacej ekonomicky a možno že aj pod nátlakom Ukrajina bude musieť nejakým spôsobom deklarovať to, že je ochotná rešpektovať určité ekonomické a politické pravidlá hry a nebude rizikovou súčasťou vlastne tej dopravnej cesty pôvodnej."

Zuzana Hanzelová: "Pán Badida, máte rovnaký názor, že ten projekt sa teraz vo veľkom ohlasuje, ale v skutočnosti sa nezrealizuje?"

Jozef Badida: "Je pravda, že ruský Gazprom ohlásil viacero projektov, ktoré zatiaľ zrealizované neboli. V prvom rade to bol South Stream, od ktorého sa skutočne nateraz odstupilo, potom to bol turecký plynovod, kde nateraz ešte nie sú dohodnuté prepravné tarify, vôbec ani objemy plynu, ktoré by do Turecka mali tiecť a ďalej do Európy. A netreba zabúdať ani na ruské smerovanie na Čínu. Ohlásili spoločné projekty výstavby východosibírskeho plynovodu Sila Sibíri a západosibírskeho Altaju. Takisto v tejto chvíli, keď Čína má určité problémy ekonomického rázu, týmto spôsobom Rusi asi cítia, že to celkom nepôjde, že tie objemy, asi nebudú vedieť Číňania prijať a zaplatiť, tak opäť sa obracia smerom na Európsku úniu a na svojich stabilných odberateľov, stabilný trh, ktorý tu roky fungoval."

Zuzana Hanzelová: "Európska komisia v tomto čase pracuje aj na bilaterálnych dohodách s Ruskom a Ukrajinou o dodávkach plynu počas zimy, no a hlavným vyjednávačom je aj eurokomisár pre energetickú úniu Maroš Šefčovič, s tým robila kolegyňa Anna Filipová rozhovor ešte minulý týždeň, keď navštívil Slovensko, no a takto reagoval na výstavbu Nord Stream 2."

Ospravedlňujem sa za technické problémy, ten rozhovor prinesieme určite za chvíľku. Pán Baláž, Slovensko aj Ukrajina majú teda z toho tranzitu naozaj veľké príjmy, podľa toho, čo hovoril Arsenij Jaceňuk na návšteve Slovenska, Ukrajina má 1,5 miliardy dolárov ročne a Slovensko 800 miliónov dolárov ročne, polovica z toho ide približne do nášho rozpočtu. Čo by to znamenalo teda aj pre nás, aj pre Ukrajinu? Naozaj môže vyschnúť tá celá vetva a budeme úplne bez týchto príjmov?"

Peter Baláž: "Ja si myslím, že tie trubky alebo vlastne ten systém, ktorý dneska ide cez Ukrajinu a možnosť toho, že by boli uzatvorené, majú samozrejme ďalekosiahle nielen ekonomické, ale aj politické dopady. Pretože nie je to iba o tých 800 miliónoch, ktorých polovicu v podstate dostáva Európsky energetický holding, ale je to aj o tom, že tam ide aj trubka ropná, ropovod. To značí, že ak by sa toto riešilo s plynovodom, asi by vo veľmi krátkej dobe boli diskusie tiež o nedôveryhodnosti Ukrajiny a museli by sa riešiť dodávky ropy, a to môže byť ten istý problém, ktorý je tu a znamená to znovu náklady, znovu hľadanie alternatívnych ciest. Ja si myslím, že my sme politicky ako Slovensko nie celkom správne zasahovali vlastne do celého vývoja, pokiaľ dneska ide o Ukrajinu, pretože aj samotný reverzný tok plynu, ktorý tam šiel, svojim spôsobom nebol v duchu záujmov Európskej únie ako takej,

napriek tomu, že v tom boli rôzne politické deklarácie a my vlastne svojim spôsobom deklarovali aj voči Gazpromu, že jeho politika voči Ukrajine je nejakým spôsobom obchoditeľná, alebo nejakým spôsobom nahraditeľná. A teraz keď je situácia opačná a chce niekto, by som povedal obísť Slovensko, tak sa svojim spôsobom čudujeme, že vlastne taká možnosť dneska je a samozrejme potom je v tom veľa emócií. V konečnom dôsledku si myslím, že napriek tomu, že budujeme konvergenčnú energetickú stratégiu v Európe, Slovensko vlastnú energetickú stratégiu ani taktiku v tejto oblasti nemá, väčšinou je to vo forme rôznych politických deklarácií, ktoré sú často pod tlakom rôznych emócií vyplývajúcich s ad hoc situácií a toto v konečnom dôsledku nie je dobré. My si musíme uvedomiť jednu vec, že okrem toho všetkého, čo som povedal, Ukrajina je ešte stále náš jediný partner smerom na východ, medzičlánok na dodávky hotových materiálov, tovaru, automobilov. To značí, že pokiaľ by sa skutočne tá situácia začala nejakým spôsobom eskalovať, tak v konečnom dôsledku to bude všetko proti ekonomickým aj politickým záujmom Slovenskej republiky."

Zuzana Hanzelová: "Pán Badida, premiér Jaceňuk povedal, že to nie je fér. Ja si pamätám na výroky nášho premiéra, keď bola plynová kríza v roku 2009, keď sa hovorilo o tom, že Ukrajina kradne európsky plyn, boli tam naozaj silné vyhlásenia. Je to teda fér hovoriť o tom, že Ukrajina je nespoľahlivá?"

Jozef Badida: "Myslím si, že ten rok 2009 nebol doteraz doriešený. Tie dodávky plynu, ktoré k nám reálne niekoľko dní, prakticky skoro dva týždne netiekli, neboli spôsobené iba ukrajinskou stranou, ale skutočne rusko-ukrajinským konfliktom, ktorý doteraz nevieme vlastne ako dopadol alebo kto bol asi vinníkom toho všetkého, prečo ten plyn k nám netiekol. Jednoducho ani SPP, ani Eustream, ani iné európske spoločnosti si neuplatňovali žiadne sankcie, žiadne kompenzácie od ani jednej z týchto krajín, a teda nebola doriešená otázka, kto je reálne vinníkom krízy v roku 2009. Je tiež pravda, že pozícia Slovenska voči Ukrajine čo sa týka dodávok plynu, sa určitým spôsobom takisto mení. Ešte začiatkom roka sme celý čas tlačili na to, že iba malý reverz je reálna možnosť, ako dodávať plyn na Ukrajinu, to znamená cez obchvat, cez Budince a veľký reverz cez Veľké Kapušany sme nepovažovali za reálny. A ako sme počuli pri poslednej tlačovej konferencii pána premiéra Fica s pánom Jaceňukom, už sa spomínala aj možnosť veľkého reverzu. Takže ako keby sa situácia obracia a skutočne zrazu otázka Ukrajiny alebo karta, s ktorou hráme to ukrajinskou, nám teraz napomáha a ako sa snažíme tlačiť aj európskych partnerov práve na tú solidaritu s Ukrajinou, lebo vieme, že ak bude odpojená Ukrajina, bude odpojené aj Slovensko."

Zuzana Hanzelová: "Pán Baláž, keby sa spustil v horizonte asi nie úplne krátkom ten veľký reverz, do akej miery by nám to dokázalo sanovať tie výpadky z toho tranzitu, ktorý dnes prechádza Slovenskom?"

Peter Baláž: "Hlavne preto, že naše dodávky z Ruska cez Gazprom sú na báze dlhodobých kontraktov..., to značí, že tie kontrakty sú tajné a neviem, do akej miery je ošetrovaná otázka reverzov, pretože určite tam nejaká doložka je a my samozrejme by sme spochybnili tento kontrakt tým, že by sme v podstate vozili naspäť dodávky plynu, ktoré prišli z Ruska. To značí, pravdepodobne toto tam dobre nie je možné, otázka nejakých virtuálnych posunov, lebo Slovensko má dva... zásobníky zemného plynu na území Slovenskej republiky a samozrejme ten plyn nemá značku, on nemá nejaký ochranný kód, že by som povedal, že tento plyn je odtiaľ alebo odtiaľ. To samozrejme vyvolávalo, by som povedal veľmi kontroverzné vzťahy nielen medzi Ukrajinou a Ruskom, ale samozrejme aj medzi Ukrajinou a Slovenskom alebo vôbec Európskou úniou. Takže ja si myslím, že tá diskusia o reverze ako forme krátkodobej pomoci, ktorá samozrejme aj z technických a technologických dôvodov, nielen politických, má svoje opodstatnenie. Pokiaľ by toto mala byť nejaká súčasť systému, že my dlhodobo budeme vlastne reverzom vykrývať to, čo v konečnom dôsledku vlastne naplňali kapacity pôvodne Gazpromu, ktoré chodili smerom na Ukrajinu, tak si myslím, že toto aj politicky aj ekonomicky by dlhodobo nebolo priechodné a samozrejme bolo by treba k tomu zaujať aj nejaké stanoviská. A ja si nie som celkom istý, že aj či toto a ak dneska nemecká firma ide riešiť dodávky ruského plynu prostredníctvom Nord Streamu, obchádza vlastne všetky krajiny. To nie je otázka iba Ukrajiny, ale aj Bieloruska aj pobaltských republík. To značí, že v podstate nikomu nebudú pripadať tranzitné poplatky a tie vlastne Baltické more neberie. To znamená, že v konečnom dôsledku to svojim spôsobom síce znižuje celkové náklady dodávok tohto plynu, ale aj použijeme to slovíčko, tak sa môžu vlastne oklamani cítiť všetky tranzitné krajiny, vrátane Českej republiky. A to je zložitá."

Zuzana Hanzelová: "Keď hovoríme o tých kontraktach, pán Badida, ten náš s Gazpromom je do roku 2028, je to presne tak, ako hovoril pán Baláž, teda ship or pay, ako to bude vlastne, keď ten plynovod má byť do roku 2019, predpokladajme, že možno by mohol mať nejaké zdržanie 2020, stále tam je osem rokov, ktoré visia tej našej zmluvy. Čiže znamená to, že Rusko nám stále bude platiť za ten plyn?"

Jozef Badida: "Dá sa povedať, že tento kontrakt ship or pay sa uplatňuje už dnes, keďže Rusi reálne využívajú Nord Stream 1, to znamená jedno, druhé potrubie, ktoré ide cez Baltické more, využívajú Jamal, ktorý ide cez Bielorusko a Poľsko a tie prepravné kapacity, ktoré mali ísť cez Veľké Kapušany, nie sú naplnené. Veď vieme, že cez Slovensko minulého roku tieklo asi 46,5 miliárd metrov kubických plynu, čo je možno o 20 percent menej ako rok predtým a Rusi, keď majú, keď ten kontrakt platí, tak museli platiť už teraz, keďže neprepravovali tých odhadovaných alebo zazmluvnených 50 miliárd metrov

kubických. Čiže ak skutočne postavia aj ďalší tretí a štvrtý plynovod Nord Stream 2 a začnú ho využívať, opäť by sa tieto, je pravdepodobnosť, že sa tieto kapacity alebo prepravné kapacity cez Slovensko znížia. Tu by som však podotkol jednu vec, ktorá mi možno v tej európskej politike chýba a ktorá vlastne, ako keby sa štáty zatiaľ nevedeli dohodnúť, a to je akýsi európsky regulátor. Totiž chýba nám nejaký arbiter, ktorý by jasne povedal, kapacit máme dosť, sú to prepravné spoločnosti, ktoré sú prirodzené monopoly, nie je efektívne stavať ďalšie plynovody, ak už tieto kapacity v Európe máme. Jednoducho ak by na Slovensku chcel niekto stavať ďalší plynovod konkurenčný Eustreamu, náš regulátor by im to nedovolil, keďže by mu to neuznal v nákladoch. Také nejaké riešenie na európskej úrovni chýba a vieme, že Európska komisia navrhuje aj posilnenie ACER-u, čiže európskeho regulátora v Ľubľane, ktorá asi nemá tie právomoci reálne, ale problémom je aj to, že už sme sa aj my vyjadрили, že prakticky naňho nechceme presúvať žiadne právomoci nášho regulátora. Čiže možné riešenie by bolo určitý európsky regulátor, ktorý nateraz fakticky neexistuje."

Zuzana Hanzelová: "O jednotnej energetickej únii hovoril aj eurokomisár pre energetickú úniu Maroš Šefčovič, podme teraz skúsiť, či už nám technika funguje a či vám dokážeme ponúknuť ten rozhovor. Vyzerá to, že stále nie, nevadí, môžeme sa o tom porozprávať."

Pán Baláž, aká je reálna vlastne jednotná energetická únia a čo v tejto situácii môže vôbec Európska komisia robiť, keď ide o súkromné obchodné záujmy."

Peter Baláž: "Tak pokiaľ ide o Úniu, treba si uvedomiť, že je to vlastne dlhodobý proces, pretože svojim spôsobom, ako povedal pán Badida, znamená to dneska cestu smerom k jednotnému regulátorovi, čo viaceré krajiny z rôznych dôvodov, aj z hľadiska svojej štruktúry produkcie jednotlivých druhov energií nebudú krátkodobo súhlasiť, tam musia samozrejme nájsť nejaké iné efekty, ktoré by mali nejakým spôsobom vynahradiť možné straty spôsobené povedzme zmenou energetickeho mixu. Ja by som si dovolil upozorniť ešte na jednu veľmi praktickú záležitosť celého toho procesu, a to je to, že ten Nord Stream stavajú všetko nemecké firmy. Stavajú to z nemeckých trubiek a trasujú nemecké spoločnosti, skončí to v Nemecku. Znamená to, že aj keď tá trubka bude fungovať, tak po prvé, sa budú splácať nejaké tranzitné poplatky, teraz budeme vlastne tranzitné poplatky platiť Česku, ako predtým platili iní nám, a znamená to, že napriek tomu, že kontrakt môže byť napriamo s Gazpromom, znamená to v konečnom dôsledku nové ekonomické príležitosti pre nemeckú ekonomiku. A treba si ešte uvedomiť jednu vec, že Európa v podstate spláca plyn hotovými výrobkami. A ak teda ten plyn pôjde cez Nemecko a Nemecko bude v prvom období, vlastne Rusi budú splácať plynom náklady na tie jednotlivé trubky na tie plynovodné, tak znamená to zároveň že v budúcnosti, je tu vytvorený priestor pre to, aby Nemci ďalej refinancovali vlastne tie dodávky prostredníctvom svojich výrobkov a tým pádom to možno chápať ako určitý aktivizátor nemeckej ekonomiky, ale nie slovenskej."

Zuzana Hanzelová: "Pán Baláž, preruším vás, ale aký to má zmysel v kontexte tých sankcií, ktoré voči Rusku zaviedla Európska únia a naozaj ovplyvnili aj niekoľko ekonomík v rámci Únie. Nie je to teda minimálne zvláštne, že to prichádza počas aj sankcií voči Rusku?"

Peter Baláž: "Viete, sankcie boli a dostával sa Nord Stream a... bývalý premiér nemeckej vlády, takže v konečnom dôsledku toto je jedna z tých by som povedal slabých miest energetickej únie, že jednotlivé krajiny, ktoré sú dneska v Európskej únii, majú svoje priority. A vzťahy medzi Nemeckom a Ruskom dlhodobo boli nadštandardné. To sa netýka dneska iba plynu a ropy. To sa týka samozrejme ďalších dodávok aj často strategického charakteru, a to, že v súčasnosti krátkodobo riešime problém Ukrajina - Rusko prostredníctvom rôznych embárg a skrátka nejakej ochrany trhu, je podľa môjho názoru iba krátkodobo záležitosť a aj pod tlakom vlastne prípravy.. si bude musieť dneska Európska únia uvedomiť to, že kto je v podstate dlhodobo jej ekonomickým a svojim spôsobom aj politickým partnerom. A to Rusko nemôžeme dneska z tej hry vypustiť, pretože v konečnom dôsledku tá miera... medzi Európskou úniou a Ruskom je aj historicky, ale aj dneska samozrejme aj energeticky aj ekonomicky veľmi silná."

Zuzana Hanzelová: "Pán Badida, čo sa s tým dá v tejto chvíli ešte robiť, keď už to memorandum a tá dohoda je podpísaná. Môže Európska komisia vôbec ešte niečo s tým urobiť?"

Jozef Badida: "Európska komisia má v tomto smere obmedzené, avšak určité právomoci má. Tak, ako sa postavil Nord Stream 1 a následne plynovody, ktoré sú už v Nemecku, to je OPAL a NEL, potrebovali takisto dostať určité regulačné schválenie, aby mohli prepravovať tento ruský plyn ďalej. Keďže však nespĺňali regulačné právo Európskej únie, nateraz majú 50-percentnú výnimku. Takže nie sú úplne využívané naplno. Takže Nord Stream 1 v dnešnej dobe takisto nie je využívaný v plnej miere. To isté s bude pravdepodobne diať aj v prípade, ak by bol postavený Nord Stream 2, opäť by sa museli rozširovať kapacity tých ďalších nadväzujúcich plynovodov a keďže sa už nachádzajú na území Európskej únie, Európska komisia by opäť rozhodovala o tom, či a ak tú výnimku udelí a v akej miere. Toto bol napríklad problém pri South Streame, Európska komisia nechcela ustúpiť Gazpromu a prakticky žiadala neustále, aby umožnil South Stream využívať aj inými spoločnosťami, nielen..."

Zuzana Hanzelová: "50 percent tam myslím bolo vtedy."

Jozef Badida: "Môže byť. Avšak Gazprom neustúpil a preto dá sa povedať, že ten South Stream nateraz je projekt iba v šuplíku. A to isté sa môže stať naozaj s Nord Stream 2, bude požiadavka na Európska komisiu či ustúpi, neustúpi a Európska komisia v tomto prípade môže rozhodnúť práve tým spôsobom, ako rozhodla v Nord Stream 1 buď čiastočne alebo dokonca ako South Stream vôbec."

Zuzana Hanzelová: "Pán Baláž, v tom rozhovore s Marošom Šefčovičom, ktorý sa nám, bohužiaľ, dnes nepodarilo odvysielat', hovorí Maroš Šefčovič aj o tom, že nejde len o to, že sú sankcie a o geopolitickú otázku, ale aj o to, že nevieme, ako budeme dovážať plyn napríklad do Česka, do Slovenska, ale aj Maďarska a iných krajín. Čiže keď sa to zrealizuje, ako sa k nám dostane ten plyn?"

Peter Baláž: "...prostredníctvom dopĺňať tie plynovodné siete o plynovod Gazela. Takže tak, ako dnes hovoríme o reverze na Ukrajinu, tak môže vlastne celá tá trubka slúžiť ako reverz, na ktorý prejde z Českej republiky. My máme pár kilometrov prepojenie na zásobník v Baumgartnere v Rakúsku, to značí, že ten je tiež samozrejme k dispozícii. Tá spotreba plynu Slovenska v konečnom dôsledku z hľadiska tej kapacity pôvodného tranzitného plynovodu, ktorá je vyše 100 miliárd a my sme sa točili niekde okolo 5,5 miliardy, je v podstate marginálna. Takže tá naša spotreba nie je taká veľká. Navyše, sú tu veľmi vážne diskusie Eastringu, ktoré v podstate zatiaľ teda nemajú plnú politickú podporu, mali byť nejako napojené na plynovod, ktorý išiel vlastne z Poľska.. má byť postavená stanica, ktorá má dovážať skvapalnený plyn. Podobné dielo sa nejako pomaličky stavia na ostrove Omišalj v bývalej Juhoslávii. To značí, je tu strašne veľa projektov, ale oni nejakým spôsobom dneska všetky stagnujú. Jednak preto, že ceny energetík sú dneska na rekordne nízkych úrovniach, jednak je vlastne vo všetkom nestabilita, jednak aj záujmy Európskej únie ako takej napriek tomu, že sa verbálne deklarujú rôzne jednotné stanoviská, v konečnom dôsledku vždy narážajú na ekonomické záujmy jednotlivých národných ekonomík, ktoré samozrejme si ich veľmi prísne strážia. Nemyslím si, že by tam mal byť nejaký problém, myslím si ale, že bude ešte iný problém, a to je to, že Slovensko vybudovalo s veľkými nákladmi zásobníky s kapacitou, ktorá pokrýva asi zhruba polročnú spotrebu a v prípade tranzitu ani tieto zásobníky v konečnom dôsledku v tomto objeme nebudú potrebné a predstava nejaká, že reverzom sa budú nejakým spôsobom natláčať, aby sa potom znovu vracali nejakým spôsobom, tiež podľa mňa znižuje ekonomiku činnosti SPP a v konečnom dôsledku aj príjmy štátu."

Zuzana Hanzelová: "Páni, mám pre vás úplne záverečnú otázku, pretože máme poslednú minútku a pol. Zaujímam ma váš súkromný názor, pán Badida, vy ste teda prvý, do akej miery je toto mocenský nástroj Ruska ako ovplyvňovať Ukrajinu a do akej miery je to ekonomický pragmatizmus podľa vás."

Jozef Badida: "Samozrejme, nevidíme do hláv jednotlivých predstaviteľov Ruska či Gazpromu, asi sa to skutočne tak prelína, jednoducho Gazprom je stopercentná štátna spoločnosť, takže je dosť pravdepodobné, že plní aj tie záujmy Ruskej federácie ako takej. Ukrajina je určitým problémom na trati, ak to môžem takto povedať, pre ruský plyn do Európy. Tým, že si postaví obchádzajúce plynovody, ho vlastne vyriešia a majú páku na všetky ostatné krajiny, keďže ich budú vedieť určitým spôsobom možno aj vydierať a ovládať. Asi by sme to nemali dopustiť čo sa týka Európskej únie, otázka je, či na to skutočne máme páky."

Zuzana Hanzelová: "Pán Baláž, rovnaká otázka na vás, je to viac mocenský nástroj alebo ekonomický pragmatizmus."

Peter Baláž: "Ja si myslím, že dá sa jednoznačne povedať, že Putin si obhajuje svoju alebo Rusko si obhajuje svoju strategickú pozíciu, ktorá dneska samozrejme nie je celkom jasná, pretože tá diskusia o euroázii a samozrejme tá spolupráca, ktorá je s Európou, je dneska veľmi zložitá. Ale v konečnom dôsledku, riešenie je dneska skutočne konvergencia európskej energetickej politiky tak, aby vystupoval za Európu v podstate jeden negociátor, jedna spoločnosť a ktorá samozrejme budem musieť nejakým spôsobom... nazvime to národné zvláštnosti a vtedy aj tá pozícia vlastne vyjednávacia Európskej únie a eurokomisára Maroša Šefčoviča môže byť podstatne silnejšia, ako je tomu v súčasnosti."

Zuzana Hanzelová: "Verím, že toto nebolo poslednýkrát čo sme diskutovali a aj práve o Nord Stream 2. Ďakujem za diskusiu a dovidenia."

[Späť na obsah](#)

18. UKRAJINSKÁ SLEPÁ ULIČKA

[Téma: Ekonomická univerzita; Literárny týždenník; 09/09/2015; 29/2015,30/2015; s.: 4; KOMENTÁRE ZAHRANIČIE DOMOV; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]

FRANTIŠEK ŠKVRNDA

Kríza na Ukrajine v západnom mediálnom „hlavnom prúde“ ustúpila v posledných týždňoch do pozadia

v dôsledku preferovania témy gréckeho dlhu a utečencov. Situácia v štáte sa však aj naďalej zhoršuje. Všetkým, okrem vodcovských špičiek kyjevského režimu, ich západných politickomediálnych ochrancov a finančných podporovateľov, dúfajúcich v tučné zisky z neoliberalných „reforiem“, je viac-menej jasné, že ukrajinská vláda má čím ďalej tým menší vplyv na dianie v štáte, ktorý čoraz väčší upadá. Napätie v štáte sa stupňuje aj s blížiacim sa termínom komunálnych volieb (25. október). V zostrujúcom sa vnútropolitickom boji sa zatiaľ zdá, že navrch má prezident P. Porošenko. Pozícia premiéra A. Jaceňuka sa oslabuje a vyzerá to tak, že sa stane asi obetným baránkom za narastajúcu dezintegráciu štátu a chaos v ňom. S oligarchom P. Porošenkou vedú otvorený boj aj iné osoby z ukrajinskej politickej a ekonomickej elity. Možno poukázať na tri udalosti tohto roka, medzi ktorými síce nemožno nájsť priamu spojitosť, ale naznačujú rozsah i hĺbku problémov moci na Ukrajine a jej postupujúci úpadok. Ide o marcovú aféru s odstúpením I. Kolomojského z funkcie šéfa štátnej administratívy Dnepropetrovskej oblasti, mafiánske vyrovnávanie účtov v júli v Mukačeve a demonstrácie v Kyjeve 31. augusta. Aféra I. Kolomojského bola - zjednodušene - reakciou na zmeny v zákonoch, ktoré upravovali podiely v podnikoch so štátnou kontrolou. Označovala sa aj za boj oligarchov, panuje rozšírený názor, že bola z pozadia inscenovaná Washingtonom. I. Kolomojskij (financuje súkromné vojsko, jeho veľkosť sa uvádza okolo 10 000 osôb) nakoniec z funkcie odstúpil sám a kríza sa vyriešila bez ozbrojeného násillia a obetí na životoch. Konflikt v Mukačeve sa už tak hladko neskončil - prišli pri ňom o život štyri osoby - a latentné pôsobí naďalej. Právny sektor, ktorého prívrženci tento konflikt rozpúťali, sa usiluje rozličnými cestami posilniť pozície a netají sa zámermi použiť aj ozbrojené násillie. Táto hrozba extrémizmu sa však nevie len na protiruskej vlne na Ukrajine ale, žiaľ, posilňuje ju aj jej mediálno-politické podnecovanie časťou vplyvných kruhov na Západe. Nové komplikácie priniesol 31. august. Pri demonstrácii odporcov zmeny ukrajinskej ústavy protestujúci boli najmä stúpenci strany Sloboda O. Tahnyboka - došlo aj k streľbe a hodeniu granátu na príslušníkov bezpečnostných síl ochraňujúcich Najvyššiu radu. Po tomto barbarskom čine, z ktorého bol obvinený príslušník práporu Syč (sformovaného stúpenkami Slobody), zahynuli 3 príslušníci bezpečnostných síl a vyše 140 ich bolo zranených. Radikáli O. L'áška vystúpili z vládnej koalície, ktorá si aj bez nich zachovala väčšinu v parlamente. Nepokoje P. Porošenka pateticky označil za nôž do chrbta Ukrajiny. Proti návrhom na zmeny ukrajinskej ústavy však protestujú nielen nacionalistické a extrémistické sily, ale namieta sa aj to, že umožnia P. Porošenkovi priveľmi centralizovať moc a sústrediť vo svojich rukách také právomoci, aké nemal ešte nijaký ukrajinský prezident.

Aktivizuje sa I. Kolomojskij. V júli vytvoril stranu UKROP - Ukrajinské zjednotenie vlastencov. Po udalostiach z 31. augusta požadoval aj nové voľby parlamentu i prezidenta.

Ukrajina sa stáva novým dôkazom agresívnosti politiky USA, ktorá vytvára pre svet čoraz viac nebezpečenstiev. Asi je načas dôrazne sa opýtať predstaviteľov EÚ (i SR), či to nevidia. Nestačia dôkazy o tom, že v prvom rade to bola politika USA a NATO v Afganistane, Iraku, Líbyi a Sýrii, ktorá po dlhodobom zhoršovaní sociálno-ekonomickej situácie prispela k vytvoreniu najväčšej vlny utečencov po druhej svetovej vojne? V hojnom množstve sa k nim pridali aj obyvatelia „západným bombardovaním oslobodeného Kosova“.

Z Ukrajiny utieklo okolo 900 000 ľudí - väčšina z nich do Ruska, ktoré má (aj s Krymom a Sevastopolom) asi 146 mil. obyvateľov. Do EÚ (má viac ako 500 mil. obyvateľov) prišlo v tomto roku asi 340 000 utečencov. Bude medzinárodné spoločenstvo v ukrajinskej kríze nečinne čakať na to, že po dlhodobom rozvrate sa zdvihne ešte väčšia vlna utečencov, alebo sa pokúsi o zmenu iracionálnej politiky Západu vedeného USA a začne rokovania s Ruskom ako rovnocenným partnerom, aby sa zabránilo najhoršiemu?

Slepá ulička doterajšieho riešenia ukrajinskej krízy pod taktovkou USA spočíva v tom, že štátu hrozí finančný a neskôr (v zime) aj ekonomický kolaps. Existujú viaceré sociálno-ekonomické znaky blížiacej sa katastrofy upadajúceho štátu. Označovať ekonomický výhľad Ukrajiny za zlepšujúci sa znamená uvažovať na hrane absolútnej absurdnosti - naivity (iracionálnosti či nelogickosti) alebo neznalosti pomerov (ich neporozumenia) či vedomej manipulácie (klamstve). Predlžovanie či dokonca zostrovanie sankcií zo strany USA a v ich závese aj EÚ (keď jej navyše čoraz väčší škodia) je len výrazom bezmocnosti niečo vyriešiť. Nastal najvyšší čas skončiť so spupným a zištným prehliadaním príčin a stavu ukrajinskej krízy a účinných ciest jej riešenia.

Autor prednáša medzinárodné vzťahy na **Ekonomickej univerzite v Bratislave**.

[Späť na obsah](#)

19. Ohrozený titul univerzita

[Téma: Ekonomická univerzita; Slovenské Národné Noviny; 12/09/2015; 36/2015; s.: 6; rozhovor týždňa; lrb]

Piatim vysokým školám hrozí, že prídu o titul univerzita. Týka sa to Katolíckej univerzity v Ružomberku, Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne, Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici a Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. Vyplývalo to z výsledkov komplexnej akreditácie vysokých škôl.

Ak pri týchto vysokých školách univerzitného typu do jedného roka od doručenia výsledkov komplexnej akreditácie nenastane náprava, hrozí, že minister školstva musí dať návrh na odňatie titulu univerzita. Kritériá len tesne splnila **Ekonomická univerzita v Bratislave**. Vysoká škola manažmentu v Trenčíne, ktorú akreditačná komisia tiež hodnotila, neuspela by, ak by sa chcela stať univerzitou. O titul univerzity však škola zatiaľ nežiadala. Najlepšie v hodnotení obstála Univerzita Komenského v Bratislave, Slovenská technická univerzita v Bratislave, Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach a Technická univerzita v Košiciach. Za nimi nasledovali Žilinská univerzita, Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre a Technická univerzita vo Zvolene. Podľa predsedu akreditačnej Ľubora Fišeru najväčším pozitívom komplexnej akreditácie je, že sa znížil počet detašovaných pracovísk. Zo sto desiatich klesol ich počet na dvadsať. Naopak, negatívami je vysoký počet tzv. lietajúcich profesorov. Problémom na slovenských vysokých školách je aj nedostatočná publikačná činnosť, veľa monografií bolo napríklad iba v slovenskom jazyku. Najväčšou slabinou všetkých vysokých škôl je podľa Akreditačnej komisie slabšia publikačná činnosť doktorandov. Akreditačná komisia posúdila celkovo 4 891 študijných programov a 438 žiadostí o habilitačné a inauguračné konanie. V tomto roku sa začne komplexná akreditácia pre ďalších päť vysokých škôl. Ďalšie dve prídu na rad v roku 2016.

(Irb)

[Späť na obsah](#)

20. Vyskúšali si pracovné podmienky: V lete pracovalo v PSA takmer 100 študentov

[Téma: Ekonomická univerzita; trnava.dnes24.sk; 17/09/2015; Trnava; Rastislav Búgel]

Trnavská automobilka PSA Peugeot Citroën Slovakia umožnila počas uplynulého leta privyrobiť si takmer 100 brigádnikom z radov študentov. Študenti si tak mohli vyskúšať život v reálnych pracovných podmienkach moderného výrobného centra.

"Vôbec prvýkrát mali brigádnici možnosť pracovať priamo na výrobnéj linke. Išlo o skupinu 57 brigádnikov, ktorí pracovali na prevádzke montáž na pozícii operátor," informoval hovorca automobilky Peter Švec. Podmienkou pre prácu bol dosiahnutý vek 18 rokov. Mladí ľudia pracovali v trojzmennej prevádzke, pričom mali tie isté podmienky, vrátane mzdových, ako zamestnanci automobilky. Niektorí brigádnici zotrvali v závode aj po ôsmich týždňoch brigády.

"Dôvodom bolo, že si nenašli inú prácu, alebo neboli prijatí na vysokoškolské štúdium," dodal hovorca.

Druhá skupina 40 brigádnikov pracovala v administratíve. Tam je možnosť pre študentov otvorená počas celého roka. Podľa hovorca ide o prácu pre finančné oddelenie, kde pôsobia študenti z **Ekonomickej univerzity**, no záujem o brigádu majú aj študenti z iných vysokých škôl. Po ukončení štúdia ponúka automobilka pracovné miesto tým najlepším spomedzi nich.

Foto: ilustračné

Zdroj - TASR

[Späť na obsah](#)

21. V lete pracovalo v automobilke PSA Peugeot Citroën takmer 100 brigádnikov

[Téma: Ekonomická univerzita; openiazoch.zoznam.sk; 17/09/2015; openiazoch.zoznam.sk; Redakcia]

Trnavská automobilka PSA Peugeot Citroën Slovakia umožnila počas uplynulého leta privyrobiť si takmer 100 brigádnikom z radov študentov. Študenti si tak mohli vyskúšať život v reálnych pracovných podmienkach moderného výrobného centra.

"Vôbec prvýkrát mali brigádnici možnosť pracovať priamo na výrobnéj linke. Išlo o skupinu 57 brigádnikov, ktorí pracovali na prevádzke montáž na pozícii operátor," informoval TASR hovorca automobilky Peter Švec. Podmienkou pre prácu bol dosiahnutý vek 18 rokov. Mladí ľudia pracovali v trojzmennej prevádzke, pričom mali tie isté podmienky, vrátane mzdových, ako zamestnanci automobilky. Niektorí brigádnici zotrvali v závode aj po ôsmich týždňoch brigády. "Dôvodom bolo, že si

nešli inú prácu, alebo neboli prijatí na vysokoškolské štúdium," dodal hovorca.

Druhá skupina 40 brigádnikov pracovala v administratíve. Tam je možnosť pre študentov otvorená počas celého roka. Podľa hovorca ide o prácu pre finančné oddelenie, kde pôsobia študenti z **Ekonomickej univerzity**, no záujem o brigádu majú aj študenti z iných vysokých škôl. Po ukončení štúdia ponúka automobilka pracovné miesto tým najlepším spomedzi nich.

[Späť na obsah](#)

22. V lete pracovalo v PSA Peugeot Citroën takmer 100 brigádnikov

[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 17/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]

Trnava 17. septembra (TASR) - Trnavská automobilka PSA Peugeot Citroën Slovakia umožnila počas uplynulého leta privyrobiť si takmer 100 brigádnikom z radov študentov. Študenti si tak mohli vyskúšať život v reálnych pracovných podmienkach moderného výrobného centra.

"Vôbec prvýkrát mali brigádnici možnosť pracovať priamo na výrobnnej linke. Išlo o skupinu 57 brigádnikov, ktorí pracovali na prevádzke montáž na pozícii operátor," informoval TASR hovorca automobilky Peter Švec. Podmienkou pre prácu bol dosiahnutý vek 18 rokov. Mladí ľudia pracovali v trojzmennej prevádzke, pričom mali tie isté podmienky, vrátane mzdových, ako zamestnanci automobilky. Niektorí brigádnici zotrvali v závode aj po ôsmich týždňoch brigády. "Dôvodom bolo, že si nenašli inú prácu, alebo neboli prijatí na vysokoškolské štúdium," dodal hovorca.

Druhá skupina 40 brigádnikov pracovala v administratíve. Tam je možnosť pre študentov otvorená počas celého roka. Podľa hovorca ide o prácu pre finančné oddelenie, kde pôsobia študenti z **Ekonomickej univerzity**, no záujem o brigádu majú aj študenti z iných vysokých škôl. Po ukončení štúdia ponúka automobilka pracovné miesto tým najlepším spomedzi nich.

Zdroj - Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR

[Späť na obsah](#)

23. Jedenásty triumf slávistiek

[Téma: Ekonomická univerzita; Šport; 21/09/2015; 217/2015; s.: 44; SPRAVODAJSTVO; luc]

Prípravný turnaj volejbalistiek Slávia **EU** CUP o pohár rektora **Ekonomickej univerzity v Bratislave**:

Volejbalistky bratislavskej Slávie **Ekonomická univerzita** triumfovali na 28. ročníku domáceho medzinárodného turnaja Slávia **EU** CUP o pohár rektora **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. "Bol to turnaj na veľmi solídnej úrovni. Družstvá odohrali medzi sebou vyrovnané zápasy. Výkony našich hráčok postupne gradovali, hoci sme nastúpili bez Hudecovej a čiastočne aj bez Adamovičovej, ktorá si zranila koleno," povedal prezident Slávie **EU** Vladimír Hančík. Slávistky si tradičný predsezónny turnaj podmanili celkovo jedenásty raz. (luc)

- SOBOTA: Slávia **EU** - Pezinok 3:0 (19, 24, 19), Budapešť - Schwechat 3:2 (-17, -21, 13, 12, 8)

- NEDEĽA: Schwechat - Pezinok 1:3 (-22, 24, -18, -24), Budapešť - Slávia **EU** 0:3 (-21, -21, -17), Pezinok - Budapešť 2:3 (-15, -23, 22, 22, -14), Slávia **EU** - Schwechat 3:2 (-24, -19, 18, 21, 13)

- KONEČNÉ PORADIE: 1. Slávia **EU** Bratislava, 2. UTE Budapest, 3. VTC Pezinok, 4. SVS POST Schwechat

- NAJLEPŠIE HRÁČKY: NAHRÁVAČKA LUCIA RUŽIČKOVÁ (Schwechat), SMEČIARKA: ALIZ HAJOSOVÁ (Budapešť), BLOKÁRKA: SANDRA SZABOÓVÁ (Slávia **EU**), LIBERKA: KAROLÍNA TOPOROVÁ (Pezinok), MVP TURNAJA: LUCIA MIKŠÍKOVÁ (Slávia **EU**)

[Späť na obsah](#)

24. Stretnutie zástupcov druhých najväčších miest V4

[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Košice, 14:00; 18/09/2015; Metropolitné správy; zo zahraničia; Michal Gazda]

Michal Gazda, moderátor: "V Debrecíne sa v týchto dňoch stretli druhé najväčšie mestá krajín V4, aby prebrali možnú spoluprácu. Brno, Krakov, Debrecín a Košice hovoria o domácom turizme a vzájomne sa inšpirujú. Marketingová manažérka Visit Košice Zuzana Fabianová."

Zuzana Fabianová, marketingová manažérka Visit Košice: "Košice mali veľmi pozitívnu odozvu. Teda prezentovali sme nielen skvelé podujatia, ktoré v meste máme, na čele s najstarším maratónom v Európe, ale takisto aj rôzne turistické produkty, ako prehliadky, výlety, alebo projekt Košice Welcome Card, ktorý teda zaujal našich kolegov a radi by sa poradili o tom, ako to implementovať vo svojich mestách. Teda tí, čo to zatiaľ ešte nemajú."

Michal Gazda: "Od stredy sa tu diskutuje o možných krokoch spolupráce v oblasti rozvoja mestského cestovného ruchu. Projektová manažérka centrály cestovného ruchu južnej Moravy Monika Perďochová."

Monika Perďochová, projektová manažérka centrály cestovného ruchu južnej Moravy (preklad z češtiny): "Spolupráca druhých najväčších miest vo vyšehradských krajinách je pre nás veľmi dôležitá a zaujímavá. Inšpiráciou pre nás bolo tiež mesto Košice, ktoré veľmi výrazne pracuje s turistami a s prichádzajúcimi návštevníkmi napríklad používaním návštevnej karty."

Michal Gazda: "Zaujímavá je aj spolupráca univerzít V4. Aneta Bobenič Hintošová, prodekanka Podnikovohospodárskej fakulty **Ekonomickej univerzity v Bratislave** so sídlom v Košiciach."

Aneta Bobenič Hintošová, prodekanka Podnikovohospodárskej fakulty **Ekonomickej univerzity v Bratislave** so sídlom v Košiciach: "My ako podnikovo hospodárska fakulta, vzhľadom na to, že už máme predchádzajúce skúsenosti s prípravou medzinárodných projektov, aj s aktívnou participáciou na týchto projektoch, by sme určite boli nápomocní v rámci prípravy samotného podania projektového zámeru, a potom následne v rámci realizácie výskumných aktivít, zbierania dát a ich spracovania."

Michal Gazda: "My si viac o záveroch stretnutia povieme v pondelkovom vysielaní."

[Späť na obsah](#)

25. Univerzitám škodí rovnakosť

[Téma: Ekonomická univerzita; SME; 19/09/2015; 216/2015; s.: 3; Rozhovor; Jarmila Horáková]

Vysoká škola môže poskytovať špičkové vzdelanie aj bez toho, aby bola jednotkou vo výskume

Profesor ĽUBOR FIŠERA (69) je sedem rokov predsedom Akreditačnej komisie. Po skončení komplexnej akreditácie 22 vysokých škôl a pred pondelkovým otvorením nového vysokoškolského roka povedal, že hoci máme rôzne vysoké školy, nasilu sa ich snažíme dostať na rovnakú úroveň.

Čo sa získalo komplexnou akreditáciou 22 vysokých škôl?

"Pomerne dobrý obraz o slovenskom vysokom školstve."

Aký je?

"Vysoké školy sú rôzne, len sa ich už roky nasilu snažíme nivelizovať, čo im škodí. Ak k tomu pridáme spôsob financovania, tak vidíme dôsledky. Ak budeme chcieť mať rovnaké vysoké školy, hodnotiť ich rovnako, tak sa ťažko pohneme z miesta."

Musia všetky poskytovať tri stupne vzdelania?

"Pripustíme konečne, že nie každá univerzita musí byť nevyhnutne výskumná. Že môže poskytovať špičkové vzdelanie na prvom a druhom stupni, byť žiadaná a uznávaná tak, ako to poznáme zo zahraničia."

Ktoré univerzity vyšli z akreditácie najlepšie?

"Z komplexnej akreditácie vyplýva, že máme iba štyri výborné univerzity – Univerzitu Komenského, Slovenskú technickú univerzitu, Univerzitu Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach a Technickú univerzitu v Košiciach. Za nimi nasledujú Žilinská univerzita, Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre a Technická univerzita vo Zvolene. V tejto akreditácii vyšla dokonca Slovenská technická univerzita o niečo lepšie ako Univerzita Komenského."

V čom boli technici lepší?

"Vo výskumnej činnosti študentov a absolventov doktorandského štúdia."

Čo bolo najväčšou slabinou piatich univerzít, ktoré by mohli prísť o svoj štatút?

"Je to slabšia publikačná činnosť doktorandov. V niektorých oblastiach značný počet skončených doktorandov nemá žiadny publikačný výstup. Pre spravodlivosť musím povedať, že takéto prísne kritérium, aby každý skončený doktorand alebo doktorand po dizertačnej skúške mal povinne jeden publikačný výstup, sme v predchádzajúcej komplexnej akreditácii nemali."

Ktorá z piatich univerzít bojovala o prežitie vo všetkých kritériách?

"Hoci každá z dotknutých univerzít je špecifická, všetky aspoň jedno z požadovaných troch kritérií splnili. Osobne by som pojem boj o prežitie formuloval skôr ako boj o vyšší rating. Je logické, že v ňom nemôžu uspieť všetci."

Veľa sa hovorilo o Katolíckej univerzite v Ružomberku. Je táto univerzita naozaj taká slabá?

"Katolícka univerzita prakticky v žiadnej oblasti výskumu nepreukázala naozaj kvalitné výsledky na úrovni A, čo je špičková medzinárodná kvalita. Nemá teda v žiadnej oblasti naozaj špičkový výskum, čo je problém. V hodnotení doktorandov len v jednej oblasti výskumu dosiahla hodnotenie B, všetky ostatné hodnotenia sú C+ a horšie. Univerzite chýba špičková medzinárodná kvalita vo výskume."

Môže sa dostať z týchto problémov?

"Som presvedčený, že univerzita sa pod vedením nového rektora Jozefa Jaraba bude etablovať v lepšom svetle ako v súčasnosti. Jedným z prvých krokov môže byť koncentrácia a rozvoj tradične dobrých študijných programov bez neefektívneho nabaľovania nových, hoci názvom atraktívnych programov, ktoré majú lepšie zázemie na iných univerzitách."

Nováčikom medzi ohrozenými je Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. Prečo?

"Nesplnila kritérium týkajúce sa výsledkov výskumnej činnosti vysokej školy. Jej výstupy z chémie a farmácie tvorili práce z nepríbuzných oblastí výskumu. Táto univerzita je špecifickou a svojim zameraním na Slovensku i v širšom regióne jedinečnou vysokou školou. Je tradične dobrá vo veterinárnych vedách a vedách o živej prírode. V tomto smere a do týchto oblastí smeruje aj jej vedecká aktivita. Nedávno však univerzita otvorila aj farmáciu a tým aj chémiu, teda oblasti, v ktorých zákonite ešte nemôže dosahovať dobré vedecké výstupy."

Na hrane bola aj **Ekonomická univerzita v Bratislave**. V čom sa jej nedarilo?

"Každá, aj dlhodobo úspešná vysoká škola, má popri svojich silných stránkach i slabšie miesta. **Ekonomická univerzita** je typickým príkladom hraničného splnenia kritéria týkajúceho sa výskumnej činnosti študentov a absolventov doktorandského štúdia, ktoré bolo na hranici dolného intervalu. Pri záverečnom hodnotení a odovzdávaní výsledkov komplexnej akreditácie bolo rektorovi pripomenuté, že publikačné výstupy doktorandov boli v rámci komplexnej akreditácie najhoršie. Rektor prisľúbil prijať opatrenia na zlepšenie."

Rektori nepriznávajú slabiny. Nezaskočili vás ich reakcie?

"Áno, veľmi. Ale na druhej strane – keďže som vo funkcii už sedem rokov – ani ma neprekvapili, dali sa očakávať. Pre spravodlivosť však musím podotknúť, že na viacerých vysokých školách v minulom roku-dvoch nastúpili nové vedenia, ktoré priamo nezodpovedajú za výsledky akreditácie, keďže zväčša ich priamo – manažérsky, odborne a osobnostne – v podstate nemohli dlhšie ovplyvňovať. Majú teda aj právo nepriznať si slabiny, ale zároveň aj veľmi vhodnú príležitosť na rásnejší postup pri zabezpečovaní nápravy."

Viacerí rektori verejnosť presvedčajú, že pri akreditácii ide len o administratívne záležitosti. Je to tak?

"V žiadnom prípade. Kritériá definujú len niektoré požiadavky na modernú vysokú školu, ich neplnenie nemôže byť považované za administratívny problém."

Takže v čom bol problém?

"Ide o problém kvality výskumu a doktorandského štúdia. Domnievam sa, že v čase predkladania akreditačných spisov boli kritériá na akreditáciu vysokých škôl všetkým dobre známe. Chápem, že v takom náročnom procese sa mohli vyskytnúť aj administratívne nedostatky a chyby, tie však nemohli

ovplyvniť výsledok zásadným spôsobom. Na druhej strane kvalita predloženého spisu vo veľkej miere odrážala aj postoj vysokej školy k samotnej akreditácii."

Niektorí zase tvrdia, že kritériá nespĺnili len hranične. Môže byť toto argument?

"Môžeme diskutovať, či boli hranice vybrané správne, ale nie o tom, či škola nepatrí do vyššej kategórie len preto, že ju tesne nedosahuje."

Ktoré sú najväčšie problémy vysokých škôl?

"Na niektorých pracoviskách je vysoký vekový priemer akademických zamestnancov a vysoký podiel externistov, takzvaných lietajúcich profesorov. Niektoré mená sa vyskytujú na troch, štyroch univerzitách. Viaceré pracoviská majú nedostatočnú publikačnú činnosť akademických zamestnancov i doktorandov. Mnohé publikačné výstupy sú len v slovenčine. Výsledkom je obrovské množstvo príspevkov na konferenciách, veľmi často nerecenzovaných, bez snahy presadiť sa v medzinárodnom meradle. Podobne je to aj s monografiami. Takéto práce sledujú len jeden cieľ: získať finančné prostriedky."

Čo ste rektorom odporúčali v konečnom hodnotení?

"Aby sa nesústredovali na publikovanie akademických zamestnancov a doktorandov v univerzitnom časopise. Aby zvýšili publikovanie v angličtine a kvalitných časopisoch. Aby sa nesústredovali na konferenčnozborníkovú turistiku a len na monografie vydávané v Česku. Bolo by možno vhodné aj prehodnotiť podmienky financovania štúdia najmä v prípadoch nízkej aktivity študentov, resp. aj vrátenia štipendií pri neúspešnom ukončení štúdia."

Nemáte obavu, že po ročnom priestore na nápravu, ktorý univerzitám poskytol minister Draxler, sa zopakuje situácia z roku 2010, keď vtedajší minister ani jedinej univerzite titul neodňal?

"To je vec ministra. Nepredbiehajme vývoj, aj keď určité obavy tu, samozrejme, sú. Na odňatie titulu treba nájsť nielen dostatočné a presvedčivé vecné argumenty, ale v našom prostredí aj politickú odvahu."

Jarmila Horáková

Univerzity, ktoré by mohli prísť o štatút

Katolícka univerzita v Ružomberku

Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne

Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici

Univerzita veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach

Naodňatie štatútu vysokej školy univerzitného typu treba nájsť nielen dostatočné a presvedčivé vecné argumenty, ale v našom prostredí aj politickú odvahu.

Foto:

Vysoký vekový priemer akademických zamestnancov, vysoký podiel externistov, takzvaných lietajúcich profesorov a nedostatočná publikačná činnosť vo svetových jazokoch sú najväčšie problémy slovenských vysokých škôl, tvrdí profesor Ľubor Fišera.

[Späť na obsah](#)

26. Fišera: Univerzitám škodí rovnakosť

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 18/09/2015; Jarmila Horáková]

Vysoká škola môže poskytovať špičkové vzdelanie aj bez toho, aby bola jednotkou vo výskume

Profesor Ľubor Fišera (69) je sedem rokov predsedom Akreditačnej komisie. Po skončení komplexnej akreditácie 22 vysokých škôl a pred pondelkovým otvorením nového vysokoškolského roka povedal, že hoci máme rôzne vysoké školy, nasilu sa ich snažíme dostať na rovnakú úroveň.

Čo sa získalo komplexnou akreditáciou 22 vysokých škôl?

"Pomerne dobrý obraz o slovenskom vysokom školstve."

Aký je?

"Vysoké školy sú rôzne, len sa ich už roky nasilu snažíme nivelizovať, čo im škodí. Ak k tomu pridáme spôsob financovania, tak vidíme dôsledky. Ak budeme chcieť mať rovnaké vysoké školy, hodnotiť ich rovnako, tak sa ťažko pohneme z miesta."

Musia všetky poskytovať tri stupne vzdelania?

"Pripustíme konečne, že nie každá univerzita musí byť nevyhnutne výskumná. Že môže poskytovať špičkové vzdelanie na prvom a druhom stupni, byť žiadaná a uznávaná tak, ako to poznáme zo zahraničia."

Ktoré univerzity vyšli z akreditácie najlepšie?

"Z komplexnej akreditácie vyplýva, že máme iba štyri výborné univerzity – Univerzitu Komenského, Slovenskú technickú univerzitu, Univerzitu Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach a Technickú univerzitu v Košiciach. Za nimi nasledujú Žilinská univerzita, Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre a Technická univerzita vo Zvolene. V tejto akreditácii vyšla dokonca Slovenská technická univerzita o niečo lepšie ako Univerzita Komenského."

V čom boli technici lepší?

"Vo výskumnej činnosti študentov a absolventov doktorandského štúdia."

Čo bolo najväčšou slabinou piatich univerzít, ktoré by mohli prísť o svoj štatút?

"Je to slabšia publikačná činnosť doktorandov. V niektorých oblastiach značný počet skončených doktorandov nemá žiadny publikačný výstup. Pre spravodlivosť musím povedať, že takéto prísne kritérium, aby každý skončený doktorand alebo doktorand po dizertačnej skúške mal povinne jeden publikačný výstup, sme v predchádzajúcej komplexnej akreditácii nemali."

Ktorá z piatich univerzít bojovala o prežitie vo všetkých kritériách?

"Hoci každá z dotknutých univerzít je špecifická, všetky aspoň jedno z požadovaných troch kritérií splnili. Osobne by som pojem boj o prežitie formuloval skôr ako boj o vyšší rating. Je logické, že v ňom nemôžu uspieť všetci."

Veľa sa hovorilo o Katolíckej univerzite v Ružomberku. Je táto univerzita naozaj taká slabá?

"Katolícka univerzita prakticky v žiadnej oblasti výskumu nepreukázala naozaj kvalitné výsledky na úrovni A, čo je špičková medzinárodná kvalita. Nemá teda v žiadnej oblasti naozaj špičkový výskum, čo je problém. V hodnotení doktorandov len v jednej oblasti výskumu dosiahla hodnotenie B, všetky ostatné hodnotenia sú C+ a horšie. Univerzite chýba špičková medzinárodná kvalita vo výskume."

Môže sa dostať z týchto problémov?

"Som presvedčený, že univerzita sa pod vedením nového rektora Jozefa Jaraba bude etablovať v lepšom svetle ako v súčasnosti. Jedným z prvých krokov môže byť koncentrácia a rozvoj tradične dobrých študijných programov bez neefektívneho nabaľovania nových, hoci názvom atraktívnych programov, ktoré majú lepšie zázemie na iných univerzitách."

Nováčikom medzi ohrozenými je Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. Prečo?

"Nesplnila kritérium týkajúce sa výsledkov výskumnej činnosti vysokej školy. Jej výstupy z chémie a farmácie tvorili práve z nepríbuzných oblastí výskumu. Táto univerzita je špecifickou a svojím zameraním na Slovensku i v širšom regióne jedinečnou vysokou školou. Je tradične dobrá vo veterinárnych vedách a vedách o živej prírode. V tomto smere a do týchto oblastí smeruje aj jej vedecká aktivita. Nedávno však univerzita otvorila aj farmáciu a tým aj chémiu, teda oblasti, v ktorých zákonite ešte nemôže dosahovať dobré vedecké výstupy."

Na hrane bola aj **Ekonomická univerzita v Bratislave**. V čom sa jej nedarilo?

"Každá, aj dlhodobou úspešná vysoká škola, má popri svojich silných stránkach i slabšie miesta. **Ekonomická univerzita** je typickým príkladom hraničného splnenia kritéria týkajúceho sa výskumnej činnosti študentov a absolventov doktorandského štúdia, ktoré bolo na hranici dolného intervalu. Pri záverečnom hodnotení a odovzdávaní výsledkov komplexnej akreditácie bolo rektorovi pripomenuté, že publikačné výstupy doktorandov boli v rámci komplexnej akreditácie najhoršie. Rektor prisľúbil prijať opatrenia na zlepšenie."

Rektori nepriznávajú slabiny. Nezaskočili vás ich reakcie?

"Áno, veľmi. Ale na druhej strane – keďže som vo funkcii už sedem rokov – ani ma neprekvapili, dali sa očakávať. Pre spravodlivosť však musím podotknúť, že na viacerých vysokých školách v minulom roku dvoch nastúpili nové vedenia, ktoré priamo nezodpovedajú za výsledky akreditácie, keďže zväčša ich priamo – manažérsky, odborne a osobnostne – v podstate nemohli dlhšie ovplyvňovať. Majú teda aj právo nepriznať si slabiny, ale zároveň aj veľmi vhodnú príležitosť na róznejší postup pri zabezpečovaní nápravy."

Viacerí rektori verejnosť presviedčajú, že pri akreditácii ide len o administratívne záležitosti. Je to tak?

"V žiadnom prípade. Kritériá definujú len niektoré požiadavky na modernú vysokú školu, ich neplnenie nemôže byť považované za administratívny problém."

Takže v čom bol problém?

"Ide o problém kvality výskumu a doktorandského štúdia. Domnievam sa, že v čase predkladania akreditačných spisov boli kritériá na akreditáciu vysokých škôl všetkým dobre známe. Chápem, že v takom náročnom procese sa mohli vyskytnúť aj administratívne nedostatky a chyby, tie však nemohli ovplyvniť výsledok zásadným spôsobom. Na druhej strane kvalita predloženého spisu vo veľkej miere odrážala aj postoj vysokej školy k samotnej akreditácii."

Niektorí zase tvrdia, že kritériá nespĺnili len hranične. Môže byť toto argument?

"Môžeme diskutovať, či boli hranice vybrané správne, ale nie o tom, či škola nepatrí do vyššej kategórie len preto, že ju tesne nedosahuje."

Ktoré sú najväčšie problémy vysokých škôl?

"Na niektorých pracoviskách je vysoký vekový priemer akademických zamestnancov a vysoký podiel externistov, takzvaných lietajúcich profesorov. Niektoré mená sa vyskytujú na troch, štyroch univerzitách. Viaceré pracoviská majú nedostatočnú publikačnú činnosť akademických zamestnancov i doktorandov. Mnohé publikačné výstupy sú len v slovenčine. Výsledkom je obrovské množstvo príspevkov na konferenciách, veľmi často nerecenzovaných, bez snahy presadiť sa v medzinárodnom meradle. Podobne je to aj s monografiami. Takéto práce sledujú len jeden cieľ: získať finančné prostriedky."

Čo ste rektorom odporúčali v konečnom hodnotení?

"Aby sa nesústredovali na publikovanie akademických zamestnancov a doktorandov v univerzitnom časopise. Aby zvýšili publikovanie v angličtine a kvalitných časopisoch. Aby sa nesústredovali na konferenčno-zborníkovú turistiku a len na monografie vydávané v Česku. Bolo by možno vhodné aj prehodnotiť podmienky financovania štúdia najmä v prípadoch nízkej aktivity študentov, resp. aj vrátenia štipendií pri neúspešnom ukončení štúdia."

Nemáte obavu, že po ročnom priestore na nápravu, ktorý univerzitám poskytol minister Draxler, sa zopakuje situácia z roku 2010, keď vtedajší minister ani jedinej univerzite titul neodňal?

"To je vec ministra. Nepredbiehajme vývoj, aj keď určité obavy tu, samozrejme, sú. Na odňatie titulu treba nájsť nielen dostatočné a presvedčivé vecné argumenty, ale v našom prostredí aj politickú odvahu."

piatok 18. 9. 2015 22:06 | Jarmila Horáková

Fakty
Univerzity, ktoré by mohli prísť o štatút

Katolícka univerzita v Ružomberku
Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne
Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici
Univerzita veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach

Vysoký vekový priemer akademických zamestnancov, vysoký podiel externistov, takzvaných lietajúcich profesorov a nedostatočná publikačná činnosť vo svetových jazokoch sú najväčšie problémy slovenských vysokých škôl, tvrdí profesor Ľubor Fišera.

[Späť na obsah](#)

27. Exkurzie pomáhajú prepájať školy a prax

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 18/09/2015; Školský servis; Školský servis]

Národný projekt "Vysoké školy ako motory rozvoja vedomostnej spoločnosti" ponúka rôzne formy aktivít.

Bratislava 18. septembra (SkolskyServis.sk) - Od štartu národného projektu "Vysoké školy ako motory rozvoja vedomostnej spoločnosti" sa do programu zapojilo osem slovenských univerzít. Do konca januára 2015 vysokoškoláci navštívili prostredníctvom exkurzií 93 podnikov a spoločností po celom Slovensku.

Národný projekt "Vysoké školy ako motory rozvoja vedomostnej spoločnosti" ponúka rôzne formy aktivít. Okrem posudzovania viac ako 1800 študijných programov podľa potrieb trhu a počtu absolventov vysokých škôl, cez vytváranie vysokoškolských výučbových centier praxe na samotných vysokých školách, až po vzdelávanie prostredníctvom podpôr dlhodobej praxe v domácich a zahraničných firmách, alebo krátkodobej praxe – jedno, prípadne dvojdnovej exkurzie.

Žilinská univerzita najčastejšie vysiela študentov na exkurzie

Medzi jednu z najčastejších metodických foriem výučby vo firme patria exkurzie. Takéto krátkodobé pobyty, ktoré patria medzi nástroje prepájania štúdia s pracovným životom, zabezpečujú študentom zmyslupnosť ich štúdia na vysokých školách. Doteraz sa prostredníctvom národného projektu zúčastnilo exkurzií 3 243 študentov. Medzi najaktívnejších patrili študenti Žilinskej univerzity v Žiline, ktorí tvorili až 32 percent všetkých absolventov exkurzií. Za nimi nasledovali študenti Technickej univerzity v Košiciach (24 percent) a Slovenskej poľnohospodárskej univerzity (16 percent). Do ukončenia projektu je v pláne sprostredkovať tento krátkodobý pobyt vo firmách ešte ďalším, minimálne 300 vysokoškolákom. Pri exkurziách sa študenti oboznámia s pracovným prostredím výrobného podniku a získajú prvé skúsenosti s prostredím výroby. Začiatkom roka absolvovali poslucháči Fakulty ekonomiky a manažmentu Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre exkurzie v známych podnikoch z oblasti vinárstva Víno Matyšák z Pezinka a Hubert J. E. v Seredi.

Exkurzie približujú výrobný proces

V spoločnosti Víno Matyšák, s.r.o., študentom Slovenskej poľnohospodárskej univerzity priblížili, ako je z ekonomického, marketingového a obchodného hľadiska možné využiť rodinný podnik pri výrobe vína a následného predaja prostredníctvom rôznych distribučných kanálov. Taktiež ich oboznámili s celou históriou firmy, ktorá v súčasnosti zamestnáva približne 150 ľudí, ako aj s výrobným procesom vína, destilátov a sektu. Mohli vidieť, že pri výrobnom procese sa využívajú moderné technológie a automatizácia tak, aby boli dodržané všetky normy, predovšetkým hygienické a zdravotné, platné na území SR a EÚ. Ich výrobná hala je vybavená najmodernejšími technológiami, ktoré umožňujú produkciu vín najvyššej kvality. Táto vinárska firma má tri prevádzky, v ktorých môže poskytnúť prax alebo exkurziu pre študentov. "Máme hotel, reštauráciu a samotnú výrobnú halu, ktorú voláme vína pivnica. Napríklad v hoteli je možné absolvovať exkurziu, kde sommelier študentom predvedie prípravu stolovania a degustáciu vína. Taktiež im vysvetlí z čoho pozostáva práca sommeliera, alebo aké sú najnovšie trendy v oblasti vinárstva a sommelierstva," hovorí Dana Miklovičová, manažérka kvality spoločnosti Víno Matyšák, ktorá pravidelne sprevádza exkurzie študentov. Po absolvovaní takejto prehliadky už majú vysokoškoláci určitú predstavu nielen o tom, ako vyzerá zázemie hotela, ale aj to, ako vyzerá práca takéhoto odborníka – špecialistu na víno a ostatné nápoje, že to nie je iba také popíjanie vína. "Ďalšie možnosti dlhodobej praxe, alebo krátkych exkurzií, u nás poskytujeme v našej prevádzke na Glejovke, kde prebieha celý proces spracovania hrozna, výroby, archivácie a predaja vína. Študenti sem najčastejšie chodia na exkurziu z **Ekonomickej univerzity**, Slovenskej poľnohospodárskej univerzity alebo Chemicko-technologickej fakulty STU. Na exkurzie chodia hlavne aby videli priestory výroby a spracovania vína. Viete, môžete sa teoreticky naučiť celý ten proces, ale ak to nevidíte na vlastné oči, tak ho nemusíte pochopiť. Taktiež tu máme veľmi dobre vybavené laboratória, kde študenti môžu vidieť, aké chemické a technologické procesy sa sledujú pri výrobe a spracovaní vína," dodáva pani Miklovičová. Podľa Petra Matyšáka, majiteľa a riaditeľa spoločnosti Víno Matyšák, každý rozumný riaditeľ alebo zamestnávateľ je iba rád, ak môže ponúknuť svoje výrobné haly mladým praktikantom. "Už tam si vieme vytipovať svojich budúcich zamestnancov. Sú to najčastejšie tí, čo sa navyiac pýtajú a exkurziu nepovažujú za nutné zlo, ktoré musia absolvovať," hovorí majiteľ firmy Víno Matyšák.

Problém je prísna legislatíva

Poskytovanie krátkodobej a dlhodobej praxe pre vysokoškolákov má aj svoje úskalia pre firmu. Predstavitelia týchto spoločností by privítali väčšiu legislatívnu voľnosť. Najväčší problém vidí Dana Miklovičová v legislatíve a prísnych pracovno-právnych pravidlách. "Naše zákony nepoznajú pojem neplatenej krátkodobej alebo dlhodobej neplatenej stáže. Takže ak k nám niekto príde praxovať, hoci aj na jeden deň, musíme ho nahlásiť do Sociálnej poisťovne a potom aj odhlásiť. Inak by sme mohli byť obvinení z nelegálnej práce," sťažuje Dana Miklovičová. Aj Ingrid Vajcziková, hlavný enológ a organizátorka exkurzií v sereďskej spoločnosti Hubert J. E., poukazuje na ďalší administratívny a legislatívny problém. "My sme potravinárska firma, kde sú prísne bezpečnostné a hygienické pravidlá. Ak sa má študent dostať do reálnej prevádzky a počas exkurzie si dôkladne prezrieť celý výrobný proces, mal by mať buď potravinársky preukaz alebo absolvovať náročné školenie, ktoré je však dosť drahé a neúmerne zaťažuje našu firmu," hovorí Ingrid Vajcziková. A tu je priestor pre samotné vysoké školy, aby svojich študentov "vyzbrojili" takýmito školeniami, či už sa týka BOZP alebo potravín. Takto by sa otvoril väčší priestor pre poskytovanie väčšieho počtu miest pre absolvovanie praxe alebo exkurzií vo výrobných podnikoch.

Radko Duda, externý prispievateľ

[Späť na obsah](#)

28. Automobilky na Slovensku budú chcieť zamestnať aj cudzincov

[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Regina BA, 11:00; 21/09/2015; Regionálne správy z Bratislavy; z domova; Branislav Heldes]

Branislav Heldes, moderátor RTVS: "Pracovný trh na Slovensku registruje nedostatok kvalifikovaných zamestnancov pre automobilový priemysel. S príchodom nového závodu môže byť nedostatok ešte výraznejší. Automobilky preto siahajú po zamestnancoch z Česka, Maďarska a Bulharska. Vyplýva to z prieskumu pracovného portálu Ajobs, ktorý sa zamestnáva na ponuky práce pre automobilový priemysel. Najväčší dopyt je o inžinieroch kvality, manažéroch logistiky, operátoroch výroby, ale aj po kvalitných nákupcoch. Zo štúdie **Ekonomickej univerzity v Bratislave** vyplýva, že trh s autami zamestnáva približne 200 tisíc ľudí, čo predstavuje pre slovenskú ekonomiku až 9 % zamestnanosti."

[Späť na obsah](#)

29. Slovensko má málo ľudí pre automobilky, Jaguar to môže ešte zhoršiť

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 21/09/2015; Slovensko; sita]

Nedostatok kvalifikovaných zamestnancov na slovenskom trhu práce prinútil automobilky siahnuť po zahraničných uchádzačoch.

BRATISLAVA. Pracovný trh na Slovensku registruje nedostatok kvalifikovaných zamestnancov pre automobilový priemysel. S príchodom nového závodu môže byť tento nedostatok ešte výraznejší.

Automobilky preto siahajú po zamestnancoch zo zahraničia, prevažne z Česka, Maďarska a Bulharska. Vyplýva to z prieskumu pracovného portálu Ajobs.eu, ktorý sa zameriava na ponuky práce špeciálne pre automobilový priemysel.

Podľa prieskumu Ajobs je najväčší dopyt v automobilovom priemysle po inžinieroch kvality, manažéroch logistiky, operátoroch výroby, ale aj po kvalitných nákupcoch.

Momentálne je takýchto ľudí na slovenskom pracovnom trhu nedostatok. Po príchode nového automobilového závodu Jaguar Land Rover sa situácia môže ešte zhoršiť, uvádza prieskum.

Pre nedostatok kvalifikovaných slovenských zamestnancov začali automobilky a ich subdodávatelia siahnuť po zahraničných zamestnancoch.

Ako uvádza Zuzana Kvočeková z portálu Ajobs, najväčší záujem o pracovné pozície majú Česi, Maďari a Bulhari, ktorí sa už teraz nachádzajú v databáze uchádzačov.

Zo štúdie **Ekonomickej univerzity v Bratislave** vyplýva, že trh s autami zamestnáva približne 200 tis. ľudí, čo prezentuje pre slovenskú ekonomiku až 9 % zamestnanosti.

Zväz automobilového priemyslu SR predpokladá okolo tristo subdodávateľov v rámci automotive segmentu.

[Späť na obsah](#)

30. Automobilky na Slovensku zamestnávajú aj cudzincov

[Téma: Ekonomická univerzita; pravda.sk; 21/09/2015; Profesia; SITA]

Pracovný trh na Slovensku registruje nedostatok kvalifikovaných zamestnancov pre automobilový priemysel.

S príchodom nového závodu môže byť tento nedostatok ešte výraznejší. Automobilky preto siahajú po zamestnancoch zo zahraničia, prevažne z Česka, Maďarska a Bulharska. Vyplýva to z prieskumu pracovného portálu Ajobs.eu, ktorý sa zameriava na ponuky práce špeciálne pre automobilový priemysel.

Podľa prieskumu Ajobs je najväčší dopyt v automobilovom priemysle po inžinieroch kvality, manažéroch logistiky, operátoroch výroby, ale aj po kvalitných nákupcoch. Momentálne je takýchto ľudí na slovenskom pracovnom trhu nedostatok. Po príchode nového automobilového závodu Jaguar Land Rover sa situácia môže ešte zhoršiť, uvádza prieskum.

Pre nedostatok kvalifikovaných slovenských zamestnancov začali automobilky a ich subdodávatelia siahť po zahraničných zamestnancoch. Ako uvádza Zuzana Kvočeková z portálu Ajobs, najväčší záujem o pracovné pozície majú Česi, Maďari a Bulhari, ktorí sa už teraz nachádzajú v databáze uchádzačov.

Zo štúdie **Ekonomickej univerzity v Bratislave** vyplýva, že trh s autami zamestnáva približne 200 tis. ľudí, čo prezentuje pre slovenskú ekonomiku až 9 % zamestnanosti. Zväz automobilového priemyslu SR predpokladá okolo tristo subdodávateľov v rámci automotive

[Späť na obsah](#)

31. Slovenské automobilky nemajú ľudí, zamestnávajú aj Bulharov

[Téma: Ekonomická univerzita; finweb.hnonline.sk; 21/09/2015; Finweb, Správy zo sveta financií; SITA]

Pracovný trh na Slovensku registruje nedostatok kvalifikovaných zamestnancov pre automobilový priemysel. S príchodom nového závodu môže byť tento nedostatok ešte výraznejší. Automobilky preto siahajú po zamestnancoch zo zahraničia, prevažne z Česka, Maďarska a Bulharska. Vyplýva to z prieskumu pracovného portálu Ajobs.eu, ktorý sa zameriava na ponuky práce špeciálne pre automobilový priemysel.

PSA , Snímka: HN/Peter Mayer

Podľa prieskumu Ajobs je najväčší dopyt v automobilovom priemysle po inžinieroch kvality, manažéroch logistiky, operátoroch výroby, ale aj po kvalitných nákupcoch. Momentálne je takýchto ľudí na slovenskom pracovnom trhu nedostatok. Po príchode nového automobilového závodu Jaguar Land Rover sa situácia môže ešte zhoršiť, uvádza prieskum.

Pre nedostatok kvalifikovaných slovenských zamestnancov začali automobilky a ich subdodávatelia siahť po zahraničných zamestnancoch. Ako uvádza Zuzana Kvočeková z portálu Ajobs, najväčší záujem o pracovné pozície majú Česi, Maďari a Bulhari, ktorí sa už teraz nachádzajú v databáze uchádzačov.

Zo štúdie **Ekonomickej univerzity v Bratislave** vyplýva, že trh s autami zamestnáva približne 200 tis. ľudí, čo prezentuje pre slovenskú ekonomiku až 9 % zamestnanosti. Zväz automobilového priemyslu SR predpokladá okolo tristo subdodávateľov v rámci automotive segmentu.

[Späť na obsah](#)

32. Kvalifikovaných Slovákov pre automobilky je málo, musia siahnuť po cudzincoch

[Téma: Ekonomická univerzita; etrend.sk; 21/09/2015; eTREND; TREND.sk]

Pracovný trh na Slovensku registruje nedostatok kvalifikovaných zamestnancov pre automobilový priemysel. S príchodom nového závodu môže byť tento nedostatok ešte výraznejší.

Zdroj - SITA

Závod Jaguar Land Rover, ktorý by mal stáť pri Nitre a prvé automobily vyrobí zrejme v roku 2018, zamestná okolo 6-tisíc ľudí. Keďže toľko kvalifikovanej pracovnej sily na Slovensku nenájde, bude musieť siahnuť po zamestnancoch zo zahraničia, prevažne z Česka, Maďarska a Bulharska.

Vyplyva to z prieskumu pracovného portálu Ajobs.eu, ktorý sa zameriava na ponuky práce špeciálne pre automobilový priemysel.

Podľa prieskumu je najväčší dopyt v automobilovom priemysle po inžinieroch kvality, manažéroch logistiky, operátoroch výroby, ale aj po kvalitných nákupcoch. Momentálne je takýchto ľudí na slovenskom pracovnom trhu nedostatok. Po príchode nového závodu Jsa situácia môže ešte zhoršiť, uvádza prieskum.

Pre nedostatok kvalifikovaných slovenských zamestnancov začali automobilky a ich subdodávatelia siahnuť po zahraničných zamestnancoch. Ako uvádza Zuzana Kvočeková z Ajobs, najväčší záujem o pracovné pozície majú Česi, Maďari a Bulhari, ktorí sa už teraz nachádzajú v databáze uchádzačov.

Zo štúdie **Ekonomickej univerzity v Bratislave** vyplýva, že trh s autami zamestnáva približne 200-tisíc ľudí, čo predstavuje pre slovenskú ekonomiku až 9 percent zamestnanosti. Zväz automobilového priemyslu SR predpokladá okolo tristo subdodávateľov v rámci automotive segmentu.

[Späť na obsah](#)

33. Slováci sú pre automobilky nekvalitní, hľadajú v zahraničí

[Téma: Ekonomická univerzita; webnoviny.sk; 21/09/2015; Ekonomika; SITA]

Nedostatok kvalifikovaných zamestnancov na slovenskom trhu práce prinútil automobilky siahnuť po zahraničných uchádzačoch.

Na Slovensku je málo kvalifikovaných zamestnancov pre automobilky. Foto: ilustračné, SITA/Diana Černáková

BRATISLAVA 21. septembra (WebNoviny.sk) - Pracovný trh na Slovensku registruje nedostatok kvalifikovaných zamestnancov pre automobilový priemysel. S príchodom nového závodu môže byť tento nedostatok ešte výraznejší. Automobilky preto siahajú po zamestnancoch zo zahraničia, prevažne z Česka, Maďarska a Bulharska. Vyplyva to z prieskumu pracovného portálu Ajobs.eu, ktorý sa zameriava na ponuky práce špeciálne pre automobilový priemysel.

Podľa prieskumu Ajobs je najväčší dopyt v automobilovom priemysle po inžinieroch kvality, manažéroch logistiky, operátoroch výroby, ale aj po kvalitných nákupcoch. Momentálne je takýchto ľudí na slovenskom pracovnom trhu nedostatok. Po príchode nového automobilového závodu Jaguar Land Rover sa situácia môže ešte zhoršiť, uvádza prieskum.

Pre nedostatok kvalifikovaných slovenských zamestnancov začali automobilky a ich subdodávatelia siahnuť po zahraničných zamestnancoch. Ako uvádza Zuzana Kvočeková z portálu Ajobs, najväčší záujem o pracovné pozície majú Česi, Maďari a Bulhari, ktorí sa už teraz nachádzajú v databáze uchádzačov.

Zo štúdie **Ekonomickej univerzity v Bratislave** vyplýva, že trh s autami zamestnáva približne 200 tis. ľudí, čo prezentuje pre slovenskú ekonomiku až 9 % zamestnanosti. Zväz automobilového priemyslu SR predpokladá okolo tristo subdodávateľov v rámci automotive segmentu.

[Späť na obsah](#)

34. Grécke voľby nič nezmenili

[Téma: Ekonomická univerzita; Rádio Expres, 12:00; 21/09/2015; Infoexpres; Zuzana Gajdošíková]

Mariana Tökölyová, moderátorka: "Grécke voľby nič nezmenili. Tsipras obhájil svoju pozíciu, a to napriek tomu, že svoje sľuby nedodrжал. Podrobnosti má Zuzana Gajdošíková."

Zuzana Gajdošíková, redaktorka: "Tsiprasova Syriza získala takmer 36 percent hlasov a bez problémov zostaví koalíciu s pravicovou populistickou stranou Nezávislí Gréci."

Alexis Tsipras, bývalý grécky premiér: "Tento mandát je víťazstvom ľudu. Vyhrali sme ťažkú bitku a dnes viem, že sme mali pravdu. Grécky ľud nám dal jasný mandát, aby sme ďalej bojovali za túto krajinu, aby sme zlikvidovali tento skazený svet korupcie, ktorý tu za tie roky vybudovali predošlé vlády."

Zuzana Gajdošíková: "Tsipras so svojou vládou podal demisiu 20. augusta po tom, čo pristúpil na podmienky nového záchranného programu s medzinárodnými veriteľmi. predčasné voľby vyhlásil s tým, že potrebuje silný mandát, aby mohol zrealizovať reformy a úsporné opatrenia, ktoré slúbil výmenou za úver vo výške 86 miliárd eur.

Výhrou Tsiprasa sa podľa Ľuboša Pavelku z Obchodnej fakulty **Ekonomickej univerzity v Bratislave** nič nezmení ani v gréckej ekonomike."

Ľuboš Pavelka, Obchodná fakulta **Ekonomickej univerzity v Bratislave**: "Grécko pôjde v doterajších intenciách krajiny, ktorá zbankrotovala, ktorá nebola schopná splácať svoje záväzky, a ktorej dlh bol z väčšej miery reštrukturalizovaný natiiahnutím splátkových kalendárov, v mnohých prípadoch až na desaťročia."

Zuzana Gajdošíková: "Nepopulárne opatrenia, ktoré budú musieť Atény prijať, sa dotknú najmä obyčajných ľudí, či už v oblasti dôchodkov, alebo zdravotníctva. Atény totiž peniaze na splácanie dlhu nemajú. Ten len teraz dosahuje okolo 360 miliárd eur."

Ľuboš Pavelka: "Na každého Gréka predstavuje verejný dlh 28 800 eur, na Slováka je to 7 700 eur."

Zuzana Gajdošíková: "Francúzsky prezident Francois Hollande víťazstvo Syrize privítal. Ide podľa neho nielen o významný úspech pre Grécko, ale aj pre Európu, pretože Atény budú mať na dlhšiu dobu stabilnú vládu. Český premiér Bohuslav Sobotka verí, že Grécko po voľbách urobí sľubované reformy a zostane v eurozóne."

[Späť na obsah](#)

35. Slovenským automobilkám chýbajú ľudia, musia zamestnať cudzincov

[Téma: Ekonomická univerzita; noviny.sk; 21/09/2015; redakcia]

BRATISLAVA - Pracovný trh na Slovensku registruje nedostatok kvalifikovaných zamestnancov pre automobilový priemysel. S príchodom nového závodu môže byť tento nedostatok ešte výraznejší.

Automobilky preto siahajú po zamestnancoch zo zahraničia, prevažne z Česka, Maďarska a Bulharska . Vyplyva to z prieskumu pracovného portálu Ajobs.eu, ktorý sa zameriava na ponuky práce špeciálne pre automobilový priemysel.

Inžinieri i manažéri

Podľa prieskumu Ajobs je najväčší dopyt v automobilovom priemysle po inžinieroch kvality, manažéroch logistiky, operátoroch výroby, ale aj po kvalitných nákupcoch. Momentálne je takýchto ľudí na slovenskom pracovnom trhu nedostatok .

Po príchode nového automobilového závodu Jaguar Land Rover sa situácia môže ešte zhoršiť , uvádza prieskum.

Pre nedostatok kvalifikovaných slovenských zamestnancov začali automobilky a ich subdodávatelia siahť po zahraničných zamestnancoch. Ako uvádza Zuzana Kvočeková z portálu Ajobs, najväčší záujem o pracovné pozície majú Česi, Maďari a Bulhari, ktorí sa už teraz nachádzajú v databáze uchádzačov.

Deväť percent zamestnanosti

Zo štúdie **Ekonomickej univerzity v Bratislave** vyplýva, že trh s autami zamestnáva približne 200 tisíc ľudí , čo prezentuje pre slovenskú ekonomiku až 9 percent zamestnanosti. Zväz automobilového priemyslu Slovenskej republiky predpokladá okolo tristo subdodávateľov v rámci automotive segmentu.

Slovensko je závislé od toho, ako sa bude dariť automobilkám, pozrite si reportáž:

Zdroj - TV JOJ

Slovensko je závislé od toho, ako sa bude daríť automobilkám

FRANKFURT - Slovensko je závislé od automobiliek, ktoré u nás pôsobia. A pre nich je dôležité to,...

Johnson Controls plánuje prepustiť tritisíc ľudí

BRATISLAVA - Americký výrobca komponentov pre automobily Johnson Controls Inc by mal v rámci...

Autor -
redakcia

Zdroj -
noviny.sk, s využitím agentúry SITA

[Späť na obsah](#)

36. P.BALÁŽ: Čínski investori sa začínajú orientovať na strednú Európu

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 23/09/2015; Tablet.TV]

Hostom relácie Ekonomika tu a teraz bol Peter Baláž z **Ekonomickej univerzity v Bratislave**.

Hostom relácie Ekonomika tu a teraz bol Peter Baláž z **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. Foto: Tablet.TV

Posledné tri roky sa začali čínske firmy orientovať na strednú a východnú Európu. "Celý proces je konzistentný, no zatiaľ ho nevidíme v potrebných súvislostiach. Začalo sa to nákupom gréckeho prístavu Pireus, či výstavbou železnice z Grécka do Budapešti. Čínski investori vyhľadávajú preferenčné odvetvia a firmy," povedal Baláž.

Napríklad Česko a Slovensko sú tranzitné krajiny a pre Čínou bránou do Európy. "Toto isté urobila Južná Kórea pred desiatimi rokmi, napríklad jej automobilky, aby obišli kvantitatívne opatrenia EÚ. Čína síce dáva enormné investície do vedy a vzdelávania, no mnohých oblastiach je pre ňu efektívnejšie nakúpiť hotové know how, patenty, licencie, aj v strednej Európe, kde hľadá partnerov na podnikanie," dodal Baláž.

[Späť na obsah](#)

37. Peter Hollý sa stal novým finančným riaditeľom vydavateľstva Ringier Axel Springer Slovakia

[Téma: Ekonomická univerzita; masmedialne.info; 23/09/2015; Kto, odkiaľ, kam; redakcia]

Peter Hollý (40) bol vymenovaný za nového finančného riaditeľa a stal sa tak nástupcom za Martina Mihálika, ktorý sa rozhodol z osobných dôvodov ukončiť svoje pôsobenie vo vydavateľstve po takmer 17-tich rokoch. Vo vydavateľstve ale zostane až do konca decembra z dôvodu zabezpečenia hladkého priebehu všetkých operácií súvisiacich s odovzdaním jeho agendy.

"Som rád, že Peter prijal túto výzvu a teším sa na spoluprácu. Peter má za sebou naozaj bohaté skúsenosti v oblasti financií, ktoré získal v renomovaných auditorských spoločnostiach. Rád by som týmto poďakoval Martinovi za jeho profesionálny prínos a spoluprácu. Želám mu všetko najlepšie a ďakujem za mnohoročné pracovné nasadenie a úsilie," povedal Milan Dubec, CEO Ringier Axel Springer Slovakia a Azet.sk.

Peter Hollý, nový finančný riaditeľ Axel Springer Slovakia

Peter Hollý má viac ako 10 rokov skúseností, ktoré získal vo viacerých auditorských spoločnostiach ako Ernst&Young, Deloitte a spoločnosť Arthur Andersen.

Do vydavateľstva prichádza zo spoločnosti Ernst&Young, kde zastával pozíciu Audit Senior Manager. Bol zapojený do finančných úloh významných slovenských a medzinárodných klientov naprieč rôznymi odvetvami, najmä však v oblasti mediálneho biznisu, IT a automobilový priemysel.

Ukončil **Ekonomickú univerzitu v Bratislave** so špecializáciou na zahraničný obchod. Absolvoval aj semester na Universidad de Granada v Španielsku.

Okrem iného je od roku 2001 členom Asociácie certifikovaných účtovných znalcov (ACCA) a od roku 2010 členom SKAU, Slovenská komora audítorov.

[Späť na obsah](#)

38. Peter Hollý vymenovaný za finančného riaditeľa pre Ringier Axel Springer Slovakia

[Téma: Ekonomická univerzita; zive.sk; 23/09/2015; zive.sk; Inzercia]

Vydavateľstvo Ringier Axel Springer Slovakia oznamuje zmeny na manažérskych postoch platné od septembra 2015.

Peter Hollý

Peter Hollý (40) bol vymenovaný za nového finančného riaditeľa a stane sa tak nástupcom Martina Miháliku, ktorý sa rozhodol odísť po takmer 17-ročnom pôsobení vo vydavateľstve. Martin Mihálik sa rozhodol z osobných dôvodov ukončiť svoje pôsobenie vo vydavateľstve, pričom až do konca decembra bude pôsobiť vo vydavateľstve za účelom zabezpečenia hladkého priebehu všetkých operácií súvisiacich s odovzďávaním agendy.

Milan Dubec, CEO Ringier Axel Springer Slovakia a Azet.sk: "Som rád, že Peter prijal túto výzvu a teším sa na spoluprácu. Peter má za sebou naozaj bohaté skúsenosti v oblasti financií, ktoré získal v renomovaných auditorských spoločnostiach. Rád by som týmto poďakoval Martinovi za jeho profesionálny prínos a spoluprácu. Želám mu všetko najlepšie a ďakujem za mnohoročné pracovné nasadenie a úsilie."

P. Hollý má viac ako 10 rokov skúseností, ktoré získal vo viacerých auditorských spoločnostiach ako Ernst&Young, Deloitte a spoločnosť Arthur Andersen. Do vydavateľstva prichádza zo spoločnosti Ernst&Young, kde zastával pozíciu Audit Senior Manager. Bol zapojený do finančných úloh významných slovenských a medzinárodných klientov naprieč rôznymi odvetvami, najmä však v oblasti mediálneho biznisu, IT a automobilový priemysel. P. Hollý ukončil **Ekonomickú univerzitu v Bratislave** so špecializáciou na zahraničný obchod. Absolvoval aj semester na Universidad de Granada v Španielsku. Okrem iného je od roku 2001 členom Asociácie certifikovaných účtovných znalcov (ACCA) a od roku 2010 členom SKAU, Slovenská komora audítorov.

Spoločnosť Ringier Axel Springer Slovakia, a. s., je najväčší multimediálny vydavateľský dom na Slovensku. Vydáva absolútne najčítanejší denník Nový Čas. Vo svojom portfóliu má aj magazíny, knihy, online portály, e-shop a aplikácie pre iPad, iPhone a Android. Od decembra 2010 vlastní vydavateľstvo Ringier Axel Springer Slovakia 70 %-ný podiel v spoločnosti Azet.sk, ktorá je jednotkou na slovenskom internetovom trhu.

Ringier Axel Springer Slovakia je súčasťou švajčiarsko-nemeckej vydavateľskej skupiny Ringier Axel Springer Media AG, ktorá je vedúca integrovaná multimediálna korporácia v strednej a východnej Európe. Spoločnosť so sídlom vo švajčiarskom Zürichu vydáva noviny a časopisy, prevádzkuje webové a mobilné platformy a vlastní tlačiarne. Ringier Axel Springer Media AG je joint venture spoločností Ringier AG a Axel Springer AG.

[Späť na obsah](#)

39. VÝVOJ NAKLADANIA S KOMUNÁLNYM ODPADOM V MESTE MICHALOVCE

[Téma: Ekonomická univerzita; Odpady; 09/09/2015; 09/2015; s.: 8,9,10,11; VÝVOJ NAKLADANIA S KOMUNÁLNYM ODPADOM V MESTE MICHALOVCE; Doc. Ing. STRIČÍK Michal, PhD.*]

Doc. Ing. STRIČÍK Michal, PhD.*

Nakladanie s komunálnym odpadom v meste Michalovce zabezpečujú Technické a záhradnícke služby mesta Michalovce prostredníctvom strediska odpadového hospodárstva. Základná činnosť strediska odpadového hospodárstva spočíva v zabezpečovaní zvozu, triedenia a zneškodňovania odpadu od obyvateľstva, organizácií a podnikateľov, vo vývoze VOK, v prevádzke skládky nie nebezpečného odpadu v Žabanoch a v monitoringu bývalej skládky odpadu v Lastomíry.

Zneškodňovanie odpadu prebieha podľa miestneho VZN číslo 35/2011 o miestnych daniach a o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území mesta Michalovce v

aktuálnom znení. Pozornosť strediska je sústredená aj na zber separovaného odpadu a vývoz malých smetných nádob rozmiestnených v meste. Z dôvodu zabezpečenia poriadku a čistoty pri obytných blokoch v meste sa zvoz odpadu zabezpečuje jedným vozidlom aj počas sobôt.

Stredisko odpadového hospodárstva je členené na 4 nákladové úseky, ktorými sú:

- zvoz TKO,
- skládka Lastomír,
- separovaný zber,
- skládka Žabany.

Úsek „Zvoz TKO“ zabezpečuje zvoz odpadu v meste Michalovce a v niektorých okolitých obciach (Hatalov, Vrbnica, Šamudovce, Krásnovce, Pozdišovce, Vinné, Lastomír, Suché, Zbudza) a v čase letnej turistickej sezóny aj z časti Zemplínskej Šíravy a Vinianskeho jazera.

Na úseku „Skládka Lastomír“ je v súlade s platnou legislatívou zabezpečovaná starostlivosť o bývalú skládku KO nachádzajúcu sa v katastri obce Lastomír. Ide predovšetkým o jej monitoring a starostlivosť o priestor skládky.

Ukladanie odpadu na skládku bolo ukončené v roku 2002. V rokoch 2009 - 2010 sa na území skládky realizoval projekt „Uzavretie a rekultivácia skládky nie nebezpečných odpadov Lastomír“ zo zdrojov Operačného programu Životné prostredie.

Úsek „Separovaný zber TKO“ zabezpečuje zvoz, dotriedňovanie, prípravu na expedíciu a expedíciu vyseparovaných zložiek komunálneho odpadu.

„Skládka Žabany“ tvorí úsek, na ktorom sa sledujú náklady a výnosy v súvislosti s prevádzkou skládky nie nebezpečného odpadu. Skládka začala svoju činnosť v roku 2002. Rozloha skládky je 35 000 m² a jej kapacita je 180 000 m³. V roku 2013 bola zaplnená druhá kazeta a zároveň bola dokončená a spustená do prevádzky tretia kazeta.

Na stredisku odpadového hospodárstva pracuje 34 pracovníkov, z toho na linke separovaného odpadu 10 pracovníkov. Stredisko odpadového hospodárstva využíva aj prácu aktívnych pracovníkov z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach v počte cca 25. Odsúdení na trest POVINNEJ PRÁCE (v zmysle trestného rozkazu Okresného súdu v Michalovciach) môžu v stredisku odpadového hospodárstva vykonávať verejnoprospešné práce ako alternatívu riadneho výkonu trestu. Od roku 2007 až do roku 2010 tu pracovalo postupne 21 odsúdených, v roku 2011 desať odsúdených, v roku 2012 dvadsaťdva odsúdených, v roku 2013 dvadsaťpäť odsúdených a v roku 2014 už 27 odsúdených.

Podľa platnej dohody o poskytovaní služieb v oblasti nakladania s odpadmi s MsÚ Michalovce bol v roku 2013 realizovaný celoročný zvoz odpadu z 535 kusov 1100 litrových kontajnerov pri obytných blokoch s cyklom vývozu 2 až 3 krát týždenne a z 3 251 kusov 110 litrových nádob pri rodinných domoch s cyklom zvozu 1 krát za týždeň. Služby zabezpečovali dve osádky vozidla BOBR a jedna osádka vozidla KUKA.

Pre podnikateľov sa na základe vydaného rozhodnutia vykonával v roku 2013 zber a odvoz komunálneho odpadu z 551 ks 1100 litrových nádob a z 372 ks 110 a 120 litrových nádob. Cykly vývozov (podľa požiadaviek podnikateľov) prebiehali 1 až 3 krát týždenne, raz za dva týždne a raz mesačne. V roku 2013 vyviezli od podnikateľov 475 ks veľkoobjemových kontajnerov so 438,7 tonami odpadu.

Zvoz veľkoobjemových kontajnerov sa vykonával dvoma ramenovými nakladačmi - RN. Vývoz objemného odpadu, drobného stavebného odpadu pri bytových jednotkách, ako aj likvidácia nepovolených skládok sa vykonával vozidlom Avia. Zber odpadu z malých smetných nádob sa vykonával vozidlom Multicar KUKA.

Zvoz komunálneho odpadu sa zabezpečoval aj z 9 príľahlých obcí v 7 917 obyvateľmi, a to jedenkrát za 2 týždne.

Stredisko zabezpečuje zvoz a zneškodňovanie odpadu VOK zo zberných dvorov počas jarného a jesenného upratovania v rámci verejnoprospešných služieb, ale aj na základe objednávok a uzatvorených zmlúv. V meste Michalovce fungujú 2 zberné dvory. Prvý z nich je situovaný na Partizánskej ulici č. 55 v mieste sídla organizácie a druhý je lokalizovaný na Lastomírskej ulici. Zabezpečovaná je aj likvidácia objemového odpadu a nepovolených skládok, pričom v roku 2013 sa vykonalo 358 jázd a zviezlo 181 t odpadu.

Tuhý komunálny odpad sa ukladal na skládku nie nebezpečného odpadu Žabany. Množstvá odpadu uloženého na skládku a množstvo vyseparovaného odpadu za roky 2005 až 2013 sú uvedené v tabuľke 1.

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že od roku 2008 postupne dochádza k znižovaniu množstva odpadu produkovaného v meste Michalovce. Množstvo odpadu uloženého na skládku v percentuálnom vyjadrení klesá, no viac ako 94 % podiel skládkovaného odpadu v roku 2011 (ako aj 92 % v roku 2012) je vysoký. Podiel odpadu zvezeného z obcí predstavuje menej ako 9 %.

Z celkového zvezeného množstva odpadu tvorila vyseparovaná časť v roku 2012 menej ako 6 % , pričom v meste bol tento podiel len mierne vyšší ako v obciach. V roku 2013 môžeme pozitívne hodnotiť ďalší pokles produkcie komunálneho odpadu a nárast množstva vyseparovaných zložiek KO v meste Michalovce, ako aj v sledovaných obciach, a to predovšetkým v súvislosti so začatím triedenia biologicky rozložiteľného odpadu (BRO).

V ďalšej časti sa zameriame na produkciu komunálneho odpadu, resp. množstvo vyseparovaného odpadu na obyvateľa v meste Michalovce a zistené údaje porovnáme s celoslovenskými výsledkami za obdobie rokov 2005 - 2013.

V prvých rokoch sledovaného obdobia (od roku 2005 do roku 2008) bol v meste Michalovce zaznamenaný nárast produkcie odpadu. V roku 2009 sa celkové množstvo odpadu na území mesta znížilo o 610 t a množstvo vyseparovaného odpadu sa zvýšilo o 133 t oproti roku 2008, keď vzniklo 16 465 t odpadu. Z tejto produkcie sa vyseparovalo 731 t, čo predstavuje 4,44% z celkového množstva komunálneho odpadu.

Množstvo odpadu vyprodukovaného na území mesta sa v roku 2011 oproti roku 2010 znížilo o 1 102 t a množstvo vyseparovaného odpadu sa znížilo o 196 t. V roku 2011 na území mesta vzniklo 15 303 t odpadu, z ktorého sa vyseparovalo 790 t, čo predstavuje 5,2 %.

V roku 2012 došlo oproti roku 2011 k miernemu poklesu objemu odpadu vyprodukovaného v meste Michalovce, a to na 15 276 t. K nárastu došlo v prípade vytriedeného odpadu (vrátane BRO), a to o 96 t na 886 t, čo predstavovalo 5,8 % vyprodukovaného odpadu. Množstvo odpadu zneškodneného skládkovaním predstavovalo 368 kg na jedného obyvateľa Michaloviec. Tento ukazovateľ má od roku 2008 klesajúcu tendenciu.

Podobná situácia bola zaznamenaná aj v roku 2013, keď bolo v meste Michalovce vyprodukovaných 15 124 t komunálneho odpadu, z ktorého na skládke skončilo 13 863 t. Vytriedených bolo 1 261 t, čo predstavuje 8,3 % z komunálneho odpadu vyprodukovaného v meste. Nárast vytriedeného odpadu bol dosiahnutý predovšetkým začatím zhodnocovania biologicky rozložiteľného komunálneho odpadu (zhodnotených 440 t).

Pri porovnaní dosiahnutých výsledkov možno konštatovať, že mesto Michalovce sústavne vykazuje vyššiu produkciu odpadu na jedného obyvateľa (o 25 % viac), ako je celoslovenský priemer (v roku 2011 o 62 kg). Neriaznivo treba hodnotiť aj nízky podiel separovania jednotlivých zložiek komunálneho odpadu (v roku 2011 bol takmer o 7 kg na obyvateľa nižší).

Vývoj vyprodukovaného komunálneho odpadu a množstva vyseparovaného odpadu na jedného obyvateľa v meste Michalovce v rokoch 2005 až 2013 a v Slovenskej republike v rokoch 2005 - 2012 porovnáva nasledujúci graf:

Ak zoberieme do úvahy rok 2012, tak v meste Michalovce vyprodukovali 390,6 kg komunálneho odpadu na obyvateľa, pričom slovenský priemer bol len 324, kg, čo znamená, že v meste Michalovce vyprodukovali o 66,6 kg viac.

Pri porovnaní množstva vytriedeného komunálneho odpadu v základných komoditách mimo BRKO zistíme, že v roku 2012 sa na jedného obyvateľa v Michalovciach vytriedilo 21 kg, pričom slovenský priemer bol 30,28 kg. V roku 2013 sa v meste Michalovce vytriedilo iba 19,3 kg komunálneho odpadu mimo BRKO, teda o viac ako 20 kg menej ako celoslovenský priemer.

Za sledované obdobie mesto Michalovce vytriedilo ročne v priemere o viac ako 55 % odpadu menej ako na Slovensku, len v roku 2010 sa podiel vyseparovaného odpadu na Slovensku a v Michalovciach temer zhodoval.

Tabuľka 1: Množstvo odpadu podľa miesta vzniku a spôsob s jeho nakladaním v meste Michalovce Zdroj - Podkladové materiály TaZS mesta Michalovce a vlastné spracovanie, údaje v tonách

Tabuľka 2: Vybrané ukazovatele nakladania s KO v meste Michalovce

Zdroj - Vlastné spracovanie na základe podkladových materiálov TaZS mesta Michalovce a Slovstatu.

Graf 1: Porovnanie vývoja vyprodukovaného KO a vyseparovaného odpadu

Zdroj - podkladové materiály TaZS mesta Michalovce, Slovstatu a vlastné prepočty.

* **Ekonomická univerzita Bratislava**, Podnikovohospodárska fakulta Košice, Tajovského 13, Košice, tel: 055 -7223111, e-mail: michal.stricik@ euke.sk

[Späť na obsah](#)

40. Delegujte efektívne! Ušetríte čas a zvýšite výkon tímu

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 24/09/2015; OTS]

Pýtajte sa podriadených, či to, čo robíte, má pridanú hodnotu.

Foto: Marshall Goldsmith

Bratislava 24. septembra (OTS) - Strední či vrcholoví manažéri sa nestávajú dobrými lídrami vtedy, keď delegujú viac, ale vtedy, keď delegujú efektívne. Efektívne delegovanie právomocí im totiž šetrí čas a zároveň zvyšuje výkon ich tímu. Slovenských manažérov na to upozorňuje popredný kouč svetových lídrov Marshall Goldsmith, ktorý začiatkom decembra navštívi so svojím seminárom Bratislavu.

Foto: Marshall Goldsmith

"Neadekvátne delegovanie kompetencií dokáže narobiť viac škody než osohu," hovorí Marshall Goldsmith, a ako príklad uvádza prípad generálneho riaditeľa, ktorý precenil schopnosti svojich zamestnancov a povýšil ich do pozícií, na ktoré nemali prax. Myslel si totiž, že ľudia sa musia učiť a rásť na vlastných chybách. Podľa Marshalla Goldsmitha však takéto chyby nemôžu stať firmu milióny dolárov.

Marshall Goldsmith každému manažérovi odporúča, aby si s podriadenými prešiel zoznam ich kompetencií, a pri každom bode sa ich opýtal, či im do neho príliš nezasahuje alebo naopak, či by sa v danej oblasti nemal pre nich angažovať viac. "Dobry manažér sa pýta podriadených aj na to, či si myslia, že veci, ktoré robí majú pre nich pridanú hodnotu," dodáva Marshall Goldsmith.

Pre lepšiu pripravenosť slovenských manažérov byť lídrami pridáva Marshall Goldsmith päť charakteristík, ktoré by mal líder budúcnosti spĺňať. Ide o:

- globálny pohľad na biznis,
- schopnosť oceniť kultúrnu rozmanitosť,
- dôvtip v oblasti informačných technológií,
- schopnosť vytvárať strategické partnerstvá,
- pripravenosť delegovať moc a tak sa podeliť o vodcovstvo.

Seminár Marshalla Goldsmitha Líder budúcnosti sa uskutoční 3. a 4. decembra 2015 na pôde **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. Marshall Goldsmith je po Brianovi Tracy a Jackovi Canfieldovi ďalšou zo svetových autorít v oblasti rozvoja ľudského potenciálu, ktoré v minulosti so svojimi seminármi navštívili aj Bratislavu.

Spoločnosť Worington, ktorá svetových lídrov do Bratislavy prináša, aktuálne rokuje aj s ďalšími TOP lídrami o príchode do strednej Európy. Už v závere roka 2016 sa manažéri a podnikatelia môžu tešiť na výnimočný dvojdnový seminár Briana Tracyho.

[Späť na obsah](#)

41. Delegujte efektívne! Ušetríte čas a zvýšite výkon tímu

[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 24/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]

Bratislava 24. septembra (OTS) - Strední či vrcholoví manažéri sa nestávajú dobrými lídrami vtedy, keď delegujú viac, ale vtedy, keď delegujú efektívne. Efektívne delegovanie právomocí im totiž šetrí čas a zároveň zvyšuje výkon ich tímu. Slovenských manažérov na to upozorňuje popredný kouč svetových lídrov Marshall Goldsmith, ktorý začiatkom decembra navštívi so svojím seminárom Bratislavu.

"Neadekvátne delegovanie kompetencií dokáže narobiť viac škody než osohu," hovorí Marshall Goldsmith, a ako príklad uvádza prípad generálneho riaditeľa, ktorý precenil schopnosti svojich zamestnancov a povýšil ich do pozícií, na ktoré nemali prax. Myslel si totiž, že ľudia sa musia učiť a rásť na vlastných chybách. Podľa Marshalla Goldsmitha však takéto chyby nemôžu stať firmu milióny dolárov.

Marshall Goldsmith každému manažérovi odporúča, aby si s podriadenými prešiel zoznam ich kompetencií, a pri každom bode sa ich opýtal, či im do neho príliš nezasahuje alebo naopak, či by sa v danej oblasti nemal pre nich angažovať viac. "Dobrý manažér sa pýta podriadených aj na to, či si myslia, že veci, ktoré robí majú pre nich pridanú hodnotu," dodáva Marshall Goldsmith.

Pre lepšiu pripravenosť slovenských manažérov byť lídrami pridáva Marshall Goldsmith päť charakteristík, ktoré by mal líder budúcnosti spĺňať. Ide o:

- globálny pohľad na biznis,
- schopnosť oceniť kultúrnu rozmanitosť,
- dôvtip v oblasti informačných technológií,
- schopnosť vytvárať strategické partnerstvá,
- pripravenosť delegovať moc a tak sa podeliť o vodcovstvo.

Seminár Marshalla Goldsmitha Líder budúcnosti sa uskutoční 3. a 4. decembra 2015 na pôde **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. Marshall Goldsmith je po Brianovi Tracym a Jackovi Canfieldovi ďalšou zo svetových autorít v oblasti rozvoja ľudského potenciálu, ktoré v minulosti so svojimi seminármi navštívili aj Bratislavu.

Spoločnosť Worington, ktorá svetových lídrov do Bratislavy prináša, aktuálne rokuje aj s ďalšími TOP lídrami o príchode do strednej Európy. Už v závere roka 2016 sa manažéri a podnikatelia môžu tešiť na výnimočný dvojdnový seminár Briana Tracého.

Zdroj - Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR

[Späť na obsah](#)

42. Tri zo štyroch rodinných firiem vlastní ešte stále prvá generácia - teda zakladatelia

[Téma: Ekonomická univerzita; investujeme.sk; 24/09/2015; Investujeme.sk; Redakcia]

Podľa aktuálneho prieskumu je až 42% rodinných firiem v Európe na trhu viac ako 50 rokov. Na Slovensku tento druh podnikania ešte len dozrieva. Takmer polovica – 46% rodinných firiem u nás podniká na trhu menej ako 20 rokov. Tieto zistenia vyplynuli z výsledkov 4. vydania Barometra rodinných podnikov v Európe, ktorý zrealizovali KPMG a asociácia EFB.

Podľa združenia EFB (Združenie európskych rodinných podnikov) vytvorili rodinné firmy v Európe viac ako 60 miliónov pracovných miest, pričom len v EÚ pôsobí viac ako 14 miliónov rodinných firiem. Rodinné podniky v Európe sa podľa výsledkov Barometra aktívne pripravujú na nástupníctvo a integrujú ďalšiu generáciu do manažérskych rolí.

Takmer polovica opýtaných firiem v Európe už ďalšiu generáciu úspešne integrovala. Na Slovensku toto číslo dosahuje 34%. U nás rodinné firmy vlastní v 75% predstavitelia prvej generácie podnikateľov. Naopak v Európe až 59% rodinných firiem vlastní predstavitelia druhej, tretej a štvrtej generácie podnikateľov.

"Slovenské rodinné podniky svojim vekom kopírujú existenciu podnikania na Slovensku. Za niečo vyše 25 rokov od prechodu na trhové hospodárstvo sa udialo len málo generačných výmen a mnoho hláv rodín s nástupníctvom naďalej otáľa," uvádza Monika Krošláková z **Ekonomickej univerzity v Bratislave**, v spolupráci s ktorou realizovala spoločnosť KPMG prieskum na Slovensku.

Podľa prieskumu KPMG a EFB by väčšina (85%) rodinných firiem v Európe privítala nových členov vedenia mimo rodinných príslušníkov. Naopak viac ako tri štvrtiny (78%) Slovákov považuje za dôležité udržať kontrolu firmy v rukách rodiny. Respondenti prieskumu na Slovensku i v Európe sa zhodli, že najväčšou pridanou hodnotou odborníkov mimo rodiny sú poznatky a odborné znalosti, ktoré prinášajú z externého prostredia.

Viac ako polovica slovenských rodinných podnikov neplánuje v najbližšom období žiadnu strategickú zmenu, ani investície, ani odpredaj firmy. Top prioritami Slovákov sú zvýšenie obratu (51% respondentov), zvýšenie ziskovosti (40%) a presun/export na nové trhy (32%). Za hlavné priority na najbližšie roky považujú rodinné podniky v Európe zvýšenie ziskovosti a zvýšenie obratu.

Podľa výsledkov Barometra vníma na Slovensku pozitívne budúcnosť svojho podniku 70% respondentov. Až 60% opýtaných spoločností sa vyjadrilo, že ich obrat sa v roku 2015 zvýšil. A takmer tretina manažérov rodinných podnikov na Slovensku uviedla, že tento rok zvýšili aj počet zamestnancov.

Napriek pozitívnym ekonomickým ukazovateľom potrebujú rodinné podniky reformy, ktoré by pomohli ich konkurencieschopnosti a zvýšeniu ziskovosti. Rodinné podniky na Slovensku trápia hlavne daňové sadzby (58% opýtaných), nemzdové náklady (38%) a administratívna záťaž (34%). Manažéri rodinných firiem v Európe by uvítali najmä flexibilnejšie regulácie trhu práce (35% respondentov).

"Na Slovensku je rodinné podnikanie stále v začiatkovej fáze. I keď z výsledkov Barometra vyplýva, že Slovákom sa darí, podľa našich skúseností sú stále oblasti, kde by uvítali podporu zo strany štátnej a verejnej správy. Ide napríklad o zníženie daňových sadzieb alebo administratívnej záťaže," zhodnotil Rastislav Begán, Riaditeľ na oddelení auditu, KPMG na Slovensku.

[Späť na obsah](#)

43. Komentár: Hodnotenie vysokého školstva 2014: smiech cez slzy

[Téma: Ekonomická univerzita; aktuality.sk; 24/09/2015; Komentáre; Marián Sekerák]

Na stredajšom rokovaní vlády bola predložená Výročná správa o stave vysokého školstva za uplynulý kalendárny rok. Jej čítanie vyvoláva úsmev, ale aj rozpaky. Síce až so začiatkom nového školského a akademického roka, ale predsa.

Slovensko už vie, ako je na tom so svojim vysokoškolským vzdelávaním. Rok 2014 bol úspešne zhodnotený. Škoda len, že až tak úspešne to nevyzerá s výsledkami tohto hodnotenia.

Podme sa kamarátiť s faktami, nevarme "z vody" a pozrime sa na niektoré "highlighty" tejto správy.

Spoločenské vedy kraľujú

"Najviac študentov verejných vysokých škôl v prvých dvoch stupňoch študovalo v spoločenských vedách, náukách a službách: 57,32 %.

Rovnako aj v prípade doktorandského štúdia je najviac doktorandov v spoločenských vedách a náukách: 40,35 % doktorandov. V priebehu roka 2014 riadne skončilo prvý a druhý stupeň vysokoškolského štúdia 62 012 študentov, z nich 38 807 (62,58 %) v spoločenských vedách, náukách a

Takže Slovensko má a ešte bude mať dostatok odborníkov na verejnú správu, na cestovný ruch, na masmediálnu komunikáciu, ekonómov, sociológov, andragógov, špeciálnych pedagógov, teoretikov žurnalistiky, sociálnych pracovníkov atď.

Pre tých, ktorým vadí táto štruktúra jedno ubezpečenie: už nejaký ten rok tu máme trhovú ekonomiku. Tá si predsa poradí a vyselektuje tých najlepších. Či?

Ak nie, potom je asi chyba v trhovej ekonomike

Že vám je to síce jedno, ale nie je vám jedno, že ste sa na (zbytočné) štúdium týchto mladých ľudí skladali vy?

Ak je medzi tými tisíckami andragógov, politológov, ekonómov atď. aspoň niekoľko sto excelentných a talentovaných ľudí, ktorí potiahnu túto krajinu dopredu, bola to spoločenská investícia, ktorá sa skôr či neskôr oplatí a vy nebudete ľutovať. Nenadarmo sa hovorí, že investícia do vzdelania prináša najväčšie výnosy.

Politickým stranám sa tiež skladáte na povolebné odmeny a hľa, ako sa usilovne snažia, aby zaujali vašu pozornosť. Navyše, Slováci sa roky skladajú aj na toľké somariny, o ktorých ani len netušia, že "pár drobných" investovaných do mladej generácie im chýbať hádam až tak nebude.

"O štúdium sa uchádzalo 29 420 občanov SR, prijatých bolo 27 607 uchádzačov (93,84 %) a na štúdium sa zapísalo 25 837 uchádzačov (93,59 % z prijatých)."

Tak to už je trochu horšia správa. Z hľadiska stratégie Európa 2020 (kto si na ňu ešte dnes spomenie?) sa mífovými krokmi približujeme k cieľu do 5 rokov dosiahnuť 40 % podiel vysokoškolsky vzdelaných ľudí vo veku 30–34 rokov v populácii.

Na druhej strane, zjavný je dramatický pokles pomyselnej latky nárokov, ktoré vysoké školy kladú na svojich budúcich poslucháčov.

Ak dostalo možnosť študovať takmer 94 % tých, ktorí sa na štúdium hlásili, musíme si položiť otázku, či sú všetci takí výnimočne nadaní, alebo sú skôr školy také zúfalé a berú, čo príde.

Potešiť však môže iný fakt. Totiž že "medziročne bolo zaznamenané zníženie počtu študentov na vysokých školách na 175 430 študentov: pokles o 13 455 študentov". Vzhľadom na počet novoprijatých a absolventov je to však stále príliš vysoké číslo.

Predsa len, tí študenti a študentky sa mohli medzi školy celkom slušne rozložiť. Veď na Slovensku sme vlni mali 20 verejných, tri štátne a 13 súkromných vysokých škôl. Okrem nich poskytovalo vysokoškolské vzdelávanie aj päť zahraničných vysokých škôl.

Spolu teda 41 inštitúcií, kde môžete získať aspoň bakalársky titul (prakticky z čohokoľvek). Aspoň na základe tohto čísla to vyzerá, že krajina pod Tatrami už nie je a na dlhé roky nebude "montážnou halou Európy". Teda pokiaľ väčšina absolventov nenájde uplatnenie práve v tých montážnych halách...

Veda ako samostatná kapitola

Veda na vysokých školách je kapitola sama o sebe. Vlni sa do nej nalialo 143 113 463 eur. A liek na rakovinu ani na AIDS sme stále nevynašli. Nevadí, možno na budúci rok. Zaujímavý je ale pohľad na to, čo sa za tie peniaze podarilo vyprodukovať.

Ako sa uvádza v správe, "v prípade vedeckých prác a odborných článkov v karentovaných časopisoch najviac publikačných výstupov na prepočítaný počet zamestnancov za rok 2014 zaregistrovala UPJŠ v Košiciach, najmenej **Ekonomická univerzita v Bratislave**.

Najväčší podiel 19,65 % na celkovom počte registrovaných publikačných výstupov má UK v Bratislave. Rovnako má aj najväčší podiel 34,42 % na počte registrovaných vedeckých prácach a odborných článkoch v karentovaných časopisoch.

Spolu so STU v Bratislave zaregistrovali viac ako polovicu publikačných výstupov typu vedecká práca alebo odborný článok v karentovanom časopise za rok Fajn, takže ak sa raz niektorý minister školstva so samovražednými sklonmi rozhodne zrušiť nejakú univerzitu, bude vedieť, kde začať.

Znepokojivý je však iný fakt. Tzv. karentované časopisy sú tie vedecké časopisy, ktoré na svojom zozname (v databáze Current Contents) uvádza súkromná spoločnosť Thompson Reuters.

Na ňom sú mnohé, aj keď zďaleka nie všetky, periodiká považované vo svojich odboroch za kvalitné. Prečo by však kritériom kvality vedeckých výstupov mal byť nejaký zoznam súkromnej firmy?

Páni doktori, dámy doktorky

S hodnotením vedy sa spája aj iný významný faktor. Ním je počet a štruktúra doktorandov, teda tých, ktorí aspirujú o udelenie titulu PhD., ktorý jeho držiteľov kvalifikuje na samostatnú vedeckú činnosť.

"Počet doktorandov v dennej aj externej forme štúdia na verejných aj súkromných vysokých školách medziročne poklesol o 901 študentov.

Na verejných vysokých školách bol počet študujúcich v doktorandskom štúdiu v porovnaní s predchádzajúcim rokom nižší o 822, na súkromných vysokých školách sa ich počet znížil o 79."

Tento klesajúci trend je správny. Ale počet doktorských študentov je stále vysoký. Ruku na srdce: máme také kapacity, aby sme ponúkli možnosť vedecky pracovať toľkým novým doktorom a doktorkám?

A druhá vec: koľkí z nich počas svojho štúdia kvalitne obohacovali slovenskú vedu, t.j. napríklad publikovali výsledky svojho výskumu v prestížnych, alebo aspoň trochu lepších časopisoch? Najmä v oblasti spoločenských vied, kde pôsobí najviac doktorandov, je, žiaľ, žalostne málo takýchto výstupov.

Niektorí tvrdia, že práve v tejto oblasti je to ťažké, lebo tam existuje veľká konkurencia. To iste. Ale keď sa chce, všetko sa dá. Lenže to by sa niektorým muselo chcieť.

Nuž a komu by sa chcelo, keď poberá cca 500 eur len za to, že sa ukáže na pár hodín do týždňa na svojej katedre a za vedecké výstupy väčšinou nie je nijako bonifikovaný? Takýto človek sa naozaj sústreďuje na nevyhnutné minimum a uspokojí sa s príspevkami v regionálnych zborníkoch.

Najnovšie hodnotenie vysokých škôl sa týka nás všetkých. Malo by totiž poukazovať na vývoj budúcej intelektuálnej elity národa. Bolo by to tak, keby...

Keby sa tá elita nepočítala na desaťtisíce, keby existovali prísne procedúry výberu tých, ktorí chcú do nej patriť, keby už existujúca intelektuálna elita nekončila v montážnych halách doma a vo svete.

A keby skutočná elita národa, ktorej z prirodzených biologických dôvodov nikdy nedosiahne v populácii podiel 40 %, tento národ aj politicky spravovala.

[Späť na obsah](#)

44. Efektívne delegovanie šetrí čas a zvyšuje výkon

[Téma: Ekonomická univerzita; etrend.sk; 25/09/2015; eTREND; red]

red

Strední či vrcholoví manažéri sa nestávajú dobrými lídrami vtedy, keď delegujú viac, ale vtedy, keď delegujú efektívne. Efektívne delegovanie právomocí im totiž šetrí čas a zároveň zvyšuje výkon ich tímu.

Slovenských manažérov na to upozorňuje popredný kouč svetových lídrov Marshall Goldsmith, ktorý začiatkom decembra so svojím seminárom navštívi Bratislavu.

"Neadekvátne delegovanie kompetencií dokáže narobiť viac škody než osohu," hovorí Marshall Goldsmith, a ako príklad uvádza prípad generálneho riaditeľa, ktorý precenil schopnosti svojich zamestnancov a povýšil ich do pozícií, na ktoré nemali prax. Myslel si totiž, že ľudia sa musia učiť a rásť na vlastných chybách. Podľa Marshalla Goldsmitha však takéto chyby nemôžu stať firmu milióny dolárov.

Marshall Goldsmith každému manažérovi odporúča, aby si s podriadenými prešiel zoznam ich kompetencií, a pri každom bode sa ich opýtal, či im do neho príliš nezasahuje alebo naopak, či by sa v danej oblasti nemal pre nich angažovať viac. "Dobrý manažér sa pýta podriadených aj na to, či si myslia, že veci, ktoré robí majú pre nich pridanú hodnotu," dodáva Marshall Goldsmith.

Seminár M. Goldsmitha Líder budúcnosti sa uskutoční 3. a 4. decembra na **Ekonomickej univerzite v Bratislave**. Hlavnými mediálnymi partnermi sú magazín Profit a týždeňík Trend.

[Späť na obsah](#)

45. Sýrska kríza a utečenci

[Téma: Ekonomická univerzita; noveslovo.sk; 25/09/2015; noveslovo.sk; FRANTIŠEK ŠKVRNDA]

Sýrska kríza, ktorá vypukla počas arabskej jari, trvá už vyše štyri a pol roka. Potom, ako do nej začali zasahovať externí aktéri, získala globálny charakter a stala sa jednou z najväčších bezpečnostných komplikácií súčasného sveta. Navyše sa zdá, že v nej kulminuje negatívne pôsobenie USA a ich spojencov (ktorých zloženie i ich vzájomné vzťahy sa menia) na svetovú bezpečnosť po rozpade bipolarity.

Nezápadný svet (možno už "ne-prowashingtonský", lebo prestíž a autorita USA upadá aj na Západe) nie je spokojný so stavom krízy a spôsobom jej riešenia. USA so spojencami totiž nie sú už schopné sýrsku krízu vyriešiť. Pokračujú však v postupe, ktorý len zhoršuje bezpečnostnú (aj sociálno-ekonomickú) situáciu v regióne a má aj globálne následky.

Na prvom mieste ide o fenomén Islamského štátu (predtým Islamského štátu Iraku a Levanty – ďalej len

IŠIL) – teroristickej organizácie, ktorá sa za necelé dva roky od svojho výraznejšieho etablovania na Blízkom východe vo všeobecnosti pokladá za najväčšiu hrozbu bezpečnosti pre Západ. Ako však mohla v tieni boja s al-Káidou (Severoameričanom priam pod nosom) vzniknúť ešte horšia organizácia, ktorá neočakávane rýchlo a pomerne pevne získala moc nad časťou územia Sýrie a Iraku? Nenapomohla tomu aj nebezpečná hra USA a ich spojencov vo vypočítavej politike po medzinárodnoprávne spornej invázii do Iraku v roku 2003, ako aj pri postupe v sýrskej kríze?

Na degenerujúce sa bezpečnostno-politické uvažovanie NATO v priestore "out of area" v prípade (vtedy ešte) IŠIL, naznačuje aj hlavný dokument summitu paktu zo septembra 2014 vo Walese. V článku 37 uvádza, že režim B. Asada pomohol formovaniu IŠIL a jeho rozšíreniu mimo Sýrie. Ak však hľadáme – zdôrazníme, že to bolo pred rokom (!) – čo tam je o hrozbe utečenectva (nelegálnej migrácie) z regiónu či aj všeobecne – nenájdeme v dokumente nič! Zato sa spomína prínos Stredomorského dialógu. Cez more sa preplávajú denne tisícky utečencov!

Ešte pred konaním waleského summitu NATO sa začala formovať koalícia proti Islamskému štátu. Výpočet aktivít zhruba po roku pôsobenia je síce bohatý, ale výsledky sú úbohé. Neefektívny výcvik bojovníkov proti IŠ, dodávky zbraní a vojenskej techniky, tisíce náletov a tisícky ton zvrhnutých bômb (to sú však skôr cesty podpory zvyšovania ziskov vojensko-priemyselno-finančného komplexu USA), neurčité údaje o počtoch zabitých bojovníkov IŠ, vajatanie všelijakých analytikov a "expertov" o oslabovaní IŠ atď.

Silnie však utečenecká vlna. Rozdielne kruhy však dochádzajú k protirečivému záveru. Za dramatickým nárastom utečeneckej vlny do EÚ sa vidí ako jedna z jej hlavných príčin politika USA na Blízkom východe, ktorá vytvára "organizovaný chaos" v mnohých štátoch v pásme od západu severnej Afriky cez Blízky východ až po juhovýchodnú Áziu.

Zatiaľ nie sú dôkazy, že výrazný nárast počtu utečencov najmä zo Sýrie je organizovaný. Ako však vysvetliť, že po rokoch bojov v rozvrátenom štáte sa nájdu státisíce ľudí s úsporami v desiatkach tisícov dolárov, ktoré zaplatia, aby sa dostali do strednej a západnej Európy? Okrem toho "presuny" týchto osôb za krátky čas na tisícikilometrové vzdialenosti (a to nielen mladých mužov) vrátane preplavenia cez more si vyžadujú prvky priam vojenskej organizácie, ktoré sa používajú len vo vojne. Teroristické organizácie na Blízkom východe na to nemajú ani prostriedky ani skúsenosti. Nehľadiac na to, že do Európy sa zatiaľ dostala len malá časť sýrskych utečencov.

Načo sú tisíce dnes "jalových" agentov (príslušníkov, špecialistov a pod.) bojujúcich s terorizmom v štátoch NATO a prečo absentujú pri boji s organizovaným zločinom, keď vlna utečencov vraj hrozí väčším nebezpečenstvom rozvrátenia západnej civilizácie ako terorizmus? Slaboduché NATO však len ďalej straší – s utečencami idú aj teroristi. A majú naporúdzaj aj zlovestný údaj – do Európy prišlo v tejto vlne už asi 4 000 bojovníkov IŠ.

Iný charakter má ostrý výrok ruského ministra zahraničných vecí S. Lavrova z posledných dní: Kto ľúbi bombardovať, nech ľúbi aj utečencov. Jedinou cestou riešenia sýrskej krízy zostáva zastavenie neúčinných západných vojenských akcií, v prvom rade bombardovania, ktoré ani tu neprinesie mier. Predpokladá to aj ukončenie podpory vybraných skupín vyhovujúcich len Západu a iných prejavov jeho dvojakeho metra v boji s terorizmom v Sýrii i v regióne.

Do riešenia sýrskej krízy budú musieť byť primeraným spôsobom zapojení aj tí aktéri, ktorých záujmy sa dosiaľ prehliadali. A nejde o Moskvu, ktorá v prípade Sýrie prvý raz po rozpade bipolarity svojím postojom v Bezpečnostnej rade OSN zabránila vojenskému zásahu USA a ich spojencov v štáte, ktorý si zobrali na mušku. Musí sa uznať najmä právo legitímnej vlády B. Asada na účasť na riešení krízy a treba rátať aj s rastúcou váhou Iránu.

A na záver takmer utopická myšlienka. K útlmu utečeneckej vlny by veľmi prispelo, ak by sa skončilo narastanie asymetrie bohatstva, ktoré v globalizácii nadobudlo kruté podoby a nadmieru gníavi Afriku i veľkú časť Ázie (samozrejme aj Latinskej Ameriky a Karibiku).

Autor prednáša medzinárodné vzťahy na **Ekonomickej univerzite v Bratislave**

Vyšlo v Literárnom týždenníku 31 - 32/2015

[Späť na obsah](#)

46. Delegujte efektívne! Ušetríte čas a zvýšite výkon tímu

[Téma: Ekonomická univerzita; webnoviny.sk; 25/09/2015; Podnikám; Redakcia]

Pýtajte sa podriadených, či to, čo robíte, má pridanú hodnotu.

Existuje hranica kedy je delegovanie neefektívne

Strední či vrcholoví manažéri sa nestávajú dobrými lídrami vtedy, keď delegujú viac, ale vtedy, keď delegujú efektívne. Efektívne delegovanie právomocí im totiž šetrí čas a zároveň zvyšuje výkon ich tímu. Slovenských manažérov na to upozorňuje popredný kouč svetových lídrov Marshall Goldsmith, ktorý začiatkom decembra navštívi so svojim seminárom Bratislavu.

"Neadekvátne delegovanie kompetencií dokáže narobiť viac škody než osohu," hovorí Marshall Goldsmith, a ako príklad uvádza prípad generálneho riaditeľa, ktorý precenil schopnosti svojich zamestnancov a povýšil ich do pozícií, na ktoré nemali prax.

Myslel si totiž, že ľudia sa musia učiť a rásť na vlastných chybách. Podľa Marshalla Goldsmitha však takéto chyby nemôžu stať firmu milióny dolárov.

Marshall Goldsmith každému manažérovi odporúča, aby si s podriadenými prešiel zoznam ich kompetencií, a pri každom bode sa ich opýtal, či im do neho príliš nezasahuje alebo naopak, či by sa v danej oblasti nemal pre nich angažovať viac. "Dobrý manažér sa pýta podriadených aj na to, či si myslia, že veci, ktoré robí majú pre nich pridanú hodnotu," dodáva Marshall Goldsmith.

Pre lepšiu pripravenosť slovenských manažérov byť lídrami pridáva Marshall Goldsmith päť charakteristík, ktoré by mal líder budúcnosti spĺňať. Ide o:

- globálny pohľad na biznis,
- schopnosť oceniť kultúrnu rozmanitosť,
- dôvtip v oblasti informačných technológií,
- schopnosť vytvárať strategické partnerstvá,
- pripravenosť delegovať moc a tak sa podeliť o vodcovstvo.

Seminár Marshalla Goldsmitha Líder budúcnosti sa uskutoční 3. a 4. decembra 2015 na pôde **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. Marshall Goldsmith je po Brianovi Tracym a Jackovi Canfieldovi ďalšou zo svetových autorít v oblasti rozvoja ľudského potenciálu, ktoré v minulosti so svojimi seminármi navštívili aj Bratislavu.

Spoločnosť Worington, ktorá svetových lídrov do Bratislavy prináša, aktuálne rokuje aj s ďalšími TOP lídrami o príchode do strednej Európy. Už v závere roka 2016 sa manažéri a podnikatelia môžu tešiť na výnimočný dvojdný seminár Briana Tracyho.

Inšpiratívny blog Marshalla Goldsmitha k danej téme

O Marshallovi Goldsmithovi

Dr. Marshall Goldsmith je svetovou autoritou v pomoci úspešným manažerom a lídrom pri dosahovaní pozitívnych a dlhotrvajúcich zmien v ich manažérskom správaní a vedení pracovných tímov. Je najlepšie hodnoteným výkonným koučom za posledné štyri roky podľa rebríčka Thinkers50. Počas svojej praxe pracoval s viac ako stopäťdesiatimi významnými generálnymi riaditeľmi a ich manažérskymi tímami. V oblasti vodcovstva školí firmy a koučuje TOP manažérov z rebríčka sto najväčších svetových spoločností podľa časopisu Fortune. V súčasnosti vyučuje na Dartmouth College Tuck School of Business a pravidelne prednáša aj na popredných vysokých školách. Viac informácií nájdete na stránke <http://www.marshallgoldsmithlibrary.com/>.

O spoločnosti Worington

Spoločnosť Worington prináša svetové autority v oblasti vodcovstva, inovácií a stratégií do strednej Európy. Prostredníctvom týchto uznávaných lídrov pomáha manažerom a podnikateľom získať tie najlepšie vedomosti a praktické znalosti, ktoré sú nevyhnutné pre dlhodobý úspech firiem. Jej hlavným cieľom je prispieť k rozvoju podnikateľského prostredia a následne aj k lepšej spoločnosti pre kvalitnejší život nás všetkých. Worington organizuje semináre v Bratislave, aj v Prahe. V minulosti jej predstaviteľ Michal Kováč priniesol do Bratislavy svetovo uznávaných lídrov ako Brian Tracy či Jack Canfield. Viac informácií o seminári, ako aj o jeho organizátorovi, nájdete na stránke www.worington.sk.

Zdroj - Podnikam.SK, MV

[Späť na obsah](#)

47. IFP navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok

[Téma: Ekonomická univerzita; openiazoch.zoznam.sk; 25/09/2015; openiazoch.zoznam.sk; Redakcia]

Inštitút finančnej politiky (IFP) pri ministerstve financií navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok, vybudovať porovnávaciu databázu cien a inšpirovať sa rôznymi spôsobmi regulácie cien a úhrad v EÚ. Ako vyplýva z analýzy, ktorej výsledky zverejnil v piatok, ak by bola maximálna cena nastavená na úroveň maloobchodných cien okolitých krajín, oproti súčasným cenám by sa najmä na testovacích prúžkoch a inkontinenčných pomôckach mohlo usporiť na výdavkoch verejného zdravotného poistenia 7 až 20 mil. eur, teda 5 až 14 %.

Hoci regulácia cien zdravotníckych pomôcok na Slovensku existuje, v praxi sa nevynucuje. Ministerstvo zdravotníctva stanovuje úradne určenú cenu, za ktorú je pomôcka uvádzaná na slovenský trh. Určuje tiež maximálne marže pre distribútora a koncového predajcu, ktoré spolu nesmú prekročiť 20 % úradne určenej ceny. Po prirátaní marží a dane z pridanej hodnoty tak vzniká maximálna cena, ktorú maloobchodná cena pomôcky nesmie prekročiť. Pre proces stanovovania úradne určenej ceny by mala byť kľúčová európska referenčná cena. "Pre chýbajúce dáta o cenách pomôcok v iných členských štátoch ide však v súčasnosti len o virtuálny pojem," upozorňuje IFP.

Porovnanie cien zdravotníckych pomôcok teda na Slovensku zatiaľ nie je. "Výsledkom sú v medzinárodnom porovnaní vysoké úradne určené a teda maximálne ceny, ktoré dovoľujú vysoké maloobchodné ceny pomôcok," uvádza IFP.

Inštitút preto analyzoval cenu 60 najnákladnejších zdravotníckych pomôcok, pre ktoré dokázal zistiť najnižšie maloobchodné ceny na Slovensku a priemer najnižších cien v ČR, Poľsku a Maďarsku. Ako zistil, ceny sú v okolitých krajinách výrazne nižšie. "Ak by sa nákupné ceny rovnali priemeru najnižších cien v krajinách V3, úspora by bola skoro 7 mil. eur. Optimistický predpoklad úspory na celej úhrade verejného zdravotného poistenia dosahuje takmer 20 mil. eur," skonštatoval inštitút. Najviac možno ušetriť na testovacích prúžkoch, ako aj na prípravkoch a roztokoch, naopak krycí materiál nakupujeme lacnejšie ako v susedných krajinách. Drahé plienky a lacné obvazy, zhrnul svoje zistenie IFP.

Ministerstvo zdravotníctva plánuje vyhlásiť referencovanie cien zdravotníckych pomôcok v januári 2016. IFP zase v spolupráci s Národohospodárskou fakultou **Ekonomickej univerzity** vypracuje analýzu rôznych spôsobov regulácie zdravotníckych pomôcok vrátane porovnania ich cien so zahraničím. "Prostredníctvom analýzy identifikujeme osvedčené postupy (tzv. best practices) zo zahraničia a zároveň overíme ich uplatniteľnosť na Slovensku. Vybudovanie databázy cien je

prvý a nevyhnutný krok pre vyhlásenie referencovania," uzatvára IFP.

[Späť na obsah](#)

48. Máme drahé plienky a lacné obvazy, tvrdia vládni analytici

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 25/09/2015; Slovensko; sita]

Drahé plienky a lacné obvazy - tak zhodnotil Inštitút finančnej politiky ceny zdravotníckych pomôcok na Slovensku. Referencovaním cien by sa mohlo ušetriť 7 až 20 miliónov eur.

BRATISLAVA. Inštitút finančnej politiky (IFP) pri ministerstve financií navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok, vybudovať porovnávaciu databázu cien a inšpirovať sa rôznymi spôsobmi regulácie cien a úhrad v EÚ.

Ako vyplýva z analýzy, ktorej výsledky zverejnil v piatok, ak by bola maximálna cena nastavená na úroveň maloobchodných cien okolitých krajín, oproti súčasným cenám by sa najmä na testovacích prúžkoch a inkontinenčných pomôckach mohlo usporiť na výdavkoch verejného zdravotného poistenia 7 až 20 mil. eur, teda 5 až 14 %.

Limity

Hoci regulácia cien zdravotníckych pomôcok na Slovensku existuje, v praxi sa nevynucuje. Ministerstvo zdravotníctva stanovuje úradne určenú cenu, za ktorú je pomôcka uvádzaná na slovenský trh.

Určuje tiež maximálne marže pre distribútora a koncového predajcu, ktoré spolu nesmú prekročiť 20 % úradne určenej ceny.

Po prirátaní marží a dane z pridanej hodnoty tak vzniká maximálna cena, ktorú maloobchodná cena pomôcky nesmie prekročiť. Pre proces stanovenia úradne určenej ceny by mala byť kľúčová európska referenčná cena.

"Pre chýbajúce dáta o cenách pomôcok v iných členských štátoch ide však v súčasnosti len o virtuálny pojem," upozorňuje IFP.

Porovnanie cien zdravotníckych pomôcok teda na Slovensku zatiaľ nie je. "Výsledkom sú v medzinárodnom porovnaní vysoké úradne určené a teda maximálne ceny, ktoré dovoľujú vysoké maloobchodné ceny pomôcok," uvádza IFP.

Databáza ako prvý krok

Inštitút preto analyzoval cenu 60 najnákladnejších zdravotníckych pomôcok, pre ktoré dokázal zistiť najnižšie maloobchodné ceny na Slovensku a priemer najnižších cien v ČR, Poľsku a Maďarsku. Ako zistil, ceny sú v okolitých krajinách výrazne nižšie.

"Ak by sa nákupné ceny rovnali priemeru najnižších cien v krajinách V3, úspora by bola skoro 7 mil. eur. Optimistický predpoklad úspory na celej úhrade verejného zdravotného poistenia dosahuje takmer 20 mil. eur," skonštatoval inštitút.

Najviac možno ušetriť na testovacích prúžkoch, ako aj na prípravkoch a roztokoch, naopak krycí materiál nakupujeme lacnejšie ako v susedných krajinách. Drahé plienky a lacné obvazy, zhrnul svoje zistenie IFP.

Ministerstvo zdravotníctva plánuje vyhlásiť referencovanie cien zdravotníckych pomôcok v januári 2016. IFP zase v spolupráci s Národohospodárskou fakultou **Ekonomickej univerzity** vypracuje analýzu rôznych spôsobov regulácie zdravotníckych pomôcok vrátane porovnania ich cien so zahraničím.

"Prostredníctvom analýzy identifikujeme osvedčené postupy (tzv. best practices) zo zahraničia a zároveň overíme ich uplatniteľnosť na Slovensku. Vybudovanie databázy cien je prvý a nevyhnutný krok pre vyhlásenie referencovania," uzatvára IFP.

[Späť na obsah](#)

49. Drahé plienky pre Slovákov. Ušporiť by sme mohli milióny eur

[Téma: Ekonomická univerzita; finweb.hnonline.sk; 25/09/2015; Finweb, Správy zo sveta financií, HNonline, Ekonomika a firmy; SITA]

Inštitút finančnej politiky (IFP) pri ministerstve financií navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok, vybudovať porovnávaciu databázu cien a inšpirovať sa rôznymi spôsobmi regulácie cien a úhrad v EÚ. Ako vyplýva z analýzy, ktorej výsledky zverejnil v piatok, ak by bola maximálna cena nastavená na úroveň maloobchodných cien okolitých krajín, oproti súčasným cenám by sa najmä na testovacích prúžkoch a inkontinenčných pomôckach mohlo ušporiť na výdavkoch verejného zdravotného poistenia 7 až 20 miliónov eur, teda 5 až 14 percent.

Hoci regulácia cien zdravotníckych pomôcok na Slovensku existuje, v praxi sa nevynucuje. Ministerstvo zdravotníctva stanovuje úradne určenú cenu, za ktorú je pomôcka uvádzaná na slovenský trh. Určuje tiež maximálne marže pre distribútora a koncového predajcu, ktoré spolu nesmú prekročiť 20 percent úradne určenej ceny. Po prirátaní marží a dane z pridanej hodnoty tak vzniká maximálna cena, ktorú maloobchodná cena pomôcky nesmie prekročiť. Pre proces stanovenia úradne určenej ceny by mala byť kľúčová európska referenčná cena. "Pre chýbajúce dáta o cenách pomôcok v iných členských štátoch ide však v súčasnosti len o virtuálny pojem," upozorňuje IFP.

Ilustračná snímka: SITA/Pavol Machovič

Porovnanie cien zdravotníckych pomôcok teda na Slovensku zatiaľ nie je. "Výsledkom sú v medzinárodnom porovnaní vysoké úradne určené a teda maximálne ceny, ktoré dovoľujú vysoké maloobchodné ceny pomôcok," uvádza IFP.

Inštitút preto analyzoval cenu 60 najnákladnejších zdravotníckych pomôcok, pre ktoré dokázal zistiť najnižšie maloobchodné ceny na Slovensku a priemer najnižších cien v ČR, Poľsku a Maďarsku. Ako zistil, ceny sú v okolitých krajinách výrazne nižšie. "Ak by sa nákupné ceny rovnali priemeru najnižších cien v krajinách V3, úspora by bola skoro 7 miliónov eur. Optimistický predpoklad úspory na celej úhrade verejného zdravotného poistenia dosahuje takmer 20 miliónov eur," skonštatoval inštitút. Najviac možno ušetriť na testovacích prúžkoch, ako aj na prípravkoch a roztokoch, naopak krycí materiál nakupujeme

lacnejšie ako v susedných krajinách. Drahé plienky a lacné obvazy, zhrnul svoje zistenie IFP.

Ministerstvo zdravotníctva plánuje vyhlásiť referencovanie cien zdravotníckych pomôcok v januári 2016. IFP zase v spolupráci s Národohospodárskou fakultou **Ekonomickej univerzity** vypracuje analýzu rôznych spôsobov regulácie zdravotníckych pomôcok vrátane porovnania ich cien so zahraničím. "Prostredníctvom analýzy identifikujeme osvedčené postupy (tzv. best practices) zo zahraničia a zároveň overíme ich uplatniteľnosť na Slovensku. Vybudovanie databázy cien je prvý a nevyhnutný krok pre vyhlásenie referencovania," uzatvára IFP.

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js = d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/en_US/sdk.js#xfbml=1&version=v2.3"; fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs);}(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

--- DRAHÉ PLIENKY, LACNÉ OBVÁZY A ČO S NIMI ĎALEJ? Ceny zdravotníckych pomôcok sú v susedných krajinách V3 výrazne nižšie...

Posted by IFP - Institute for Financial Policy on Friday, September 25, 2015

[Späť na obsah](#)

50. IFP navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok

[Téma: Ekonomická univerzita; poistovne.sk; 25/09/2015; poistovne.sk; SITA]

Drahé plienky a lacné obvazy - tak zhodnotil Inštitút finančnej politiky ceny zdravotníckych pomôcok na Slovensku. Referencovaním cien by sa mohlo ušetriť 7 až 20 mil. eur.

Inštitút finančnej politiky (IFP) pri ministerstve financií navrhuje referencovať ceny zdravotníckych pomôcok, vybudovať porovnávaciu databázu cien a inšpirovať sa rôznymi spôsobmi regulácie cien a úhrad v EÚ. Ako vyplýva z analýzy, ktorej výsledky zverejnil v piatok, ak by bola maximálna cena nastavená na úroveň maloobchodných cien okolitých krajín, oproti súčasným cenám by sa najmä na testovacích prúžkoch a inkontinenčných pomôckach mohlo usporiť na výdavkoch verejného zdravotného poistenia 7 až 20 mil. eur, teda 5 až 14 %.

Hoci regulácia cien zdravotníckych pomôcok na Slovensku existuje, v praxi sa nevyvucuje. Ministerstvo zdravotníctva stanovuje úradne určenú cenu, za ktorú je pomôcka uvádzaná na slovenský trh. Určuje tiež maximálne marže pre distribútora a koncového predajcu, ktoré spolu nesmú prekročiť 20 % úradne určenej ceny. Po prirátaní marží a dane z pridanej hodnoty tak vzniká maximálna cena, ktorú maloobchodná cena pomôcky nesmie prekročiť. Pre proces stanovenia úradne určenej ceny by mala byť kľúčová európska referenčná cena. "Pre chýbajúce dáta o cenách pomôcok v iných členských štátoch ide však v súčasnosti len o virtuálny pojem," upozorňuje IFP.

Porovnanie cien zdravotníckych pomôcok teda na Slovensku zatiaľ nie je. "Výsledkom sú v medzinárodnom porovnaní vysoké úradne určené a teda maximálne ceny, ktoré dovoľujú vysoké maloobchodné ceny pomôcok," uvádza IFP.

Inštitút preto analyzoval cenu 60 najnákladnejších zdravotníckych pomôcok, pre ktoré dokázal zistiť najnižšie maloobchodné ceny na Slovensku a priemer najnižších cien v ČR, Poľsku a Maďarsku. Ako zistil, ceny sú v okolitých krajinách výrazne nižšie. "Ak by sa nákupné ceny rovnali priemeru najnižších cien v krajinách V3, úspora by bola skoro 7 mil. eur. Optimistický predpoklad úspory na celej úhrade verejného zdravotného poistenia dosahuje takmer 20 mil. eur," skonštatoval inštitút. Najviac možno ušetriť na testovacích prúžkoch, ako aj na prípravkoch a roztokoch, naopak krycí materiál nakupujeme lacnejšie ako v susedných krajinách. Drahé plienky a lacné obvazy, zhrnul svoje zistenie IFP.

Ministerstvo zdravotníctva plánuje vyhlásiť referencovanie cien zdravotníckych pomôcok v januári 2016. IFP zase v spolupráci s Národohospodárskou fakultou **Ekonomickej univerzity** vypracuje analýzu rôznych spôsobov regulácie zdravotníckych pomôcok vrátane porovnania ich cien so zahraničím. "Prostredníctvom analýzy identifikujeme osvedčené postupy (tzv. best practices) zo zahraničia a zároveň overíme ich uplatniteľnosť na Slovensku. Vybudovanie databázy cien je prvý a nevyhnutný krok pre vyhlásenie referencovania," uzatvára IFP.

--> Zdroj - SITA, Foto: Ivan Sedlák

[Späť na obsah](#)

51. Drahé zdravotnícke pomôcky

[Téma: Ekonomická univerzita; TA3, 12:30; 25/09/2015; Ekonomika]

Marek Mašura, moderátor: "Ako ušetriť na nákupe zdravotníckych pomôcok? Tak na túto otázku hľadali odpoveď odborníci z Inštitútu finančnej politiky. Zistili, že napríklad plienky, ale aj rôzne prípravky či roztoky nakupujú naše poisťovne drahšie ako u susedov v regióne V-4. Aktuálna analýza hovorí o tom, že pri spomínaných pomôckach by sme mohli ušetriť milióny eur. Ako? To nám už teraz povie Michaela Černěnko z Inštitútu finančnej politiky, ktorú už vítam u nás v štúdiu. Prajem príjemný dobrý deň."

Michaela Černěnko, Inštitút finančnej politiky, (host' v štúdiu): "Ďakujem za pozvanie. Dobrý deň."

Marek Mašura: "Pani Černěnko, povedzme si na začiatok nášho rozhovoru, aby sme divákov trošku uviedli do tej problematiky. Kto vlastne určuje cenu, za ktorú zdravotnícke pomôcky nakupujeme?"

Michaela Černěnko: "Regulátorom v tomto prípade je ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky. To má mandát na určovanie tzv. úradne určenej ceny, čo je maximálna možná cena, za ktorú môže importér, alebo samotný výrobca dodávať cenu na slovenský trh."

Marek Mašura: "Môžeme povedať aj niečo viac o tom, podľa akého vzorca štát určuje túto cenu?"

Michaela Černěnko: "Táto cena vzniká na základe... pri nových zdravotníckych pomôckach, importér, alebo dovozca, alebo samotný výrobca predloží cenový návrh, ktorý sa následne schvaľuje. V tom návrhu by mal priložiť aj ceny danej pomôcky v zahraničí, v krajinách EÚ, ak sa tam predáva. Treba povedať, že to sa nie celkom dôsledne vynucuje a sleduje, pretože je náročné dopracovať sa k týmto cenám v zahraničí, a týka sa to len nových pomôcok, nových návrhov. Konečná cena, ktorá na trhu nesmie byť prekročená, ale vzniká istým súčtom tejto úradne určenej ceny, ktorá sa stanoví na začiatku, ďalej regulujeme ešte aj maximálne možné marže, ktoré si na to prirába distribútor, to je vo výške 8,5 percenta, a taktiež marže konečného predajcu vo výške 11,5 percenta. K tomu celému sa ešte prirába DPH a z toho vzniká maximálna možná cena, ktorá sa pri konečnom predaji samotnému pacientovi nesmie prekročiť."

Marek Mašura: "Povedzme si ti ešte na tom porovnaní s liekmi, ako sa stanovuje, alebo ako štát stanovuje cenu pri liekoch a ako je to pri zdravotníckych pomôckach? Sú tam rozdiely?"

Michaela Černěnko: "Čo sa týka legislatívy, nie sú. Samotný problém vzniká v tom, že legislatíva hovorí o tzv. referencovaní. To je maximálne dvakrát do roka, sa vyhlási referencovanie, kde samotní výrobcovia, alebo importéri predložia svoje cenové návrhy, a tie sa porovnávajú so zahraničím. Pri liekoch to funguje od roku 2009, veľmi úspešne a efektívne od roku 2011 ten začiatok, ten nábeh bol trošku náročný. Pri zdravotníckych pomôckach zatiaľ žiadne referencovanie nebolo vyhlásené."

Marek Mašura: "Prečo to tak nie je?"

Michaela Černěnko: "Problémom je najmä chýbajúca databáza. Pri liekoch je ten postup, koordinácia a regulácia podobná v jednotlivých krajinách, a samotné lieky je ľahšie porovnávať, lebo vieme presne určiť, o akú účinnú látku ide a vieme ho identifikovať. Pomôcky sú náročnejšie, stačí zmeniť balenie, a už to nie je identický výrobok, ktorý nemôžete porovnávať."

Marek Mašura: "O tých riešeniach si povieme o chvíľu trochu viac. Vy vo vašej aktuálnej analýze hovoríte o tom, že niektoré zdravotnícke pomôcky sa v iných krajinách regiónu V-4 nakupujú lacnejšie, spomenuli sme tu plienky, rôzne prípravky či roztoky. Prečo je to tak?"

Michaela Černěnko: "Trh zdravotníckych pomôcok sa líši od trhu napríklad s potravinami. Nefunguje tam konkurencia a je nevyhnutná regulácia. Regulácia, keďže ten rozdiel, existuje nejaký rozdiel, u nás sú tie ceny vyššie, naznačuje to, že regulácia asi nie je správna. Práve reguláciou vy viete donútiť predávajúceho, aby predával lacnejšie."

Marek Mašura: "Ale čo robia Česi, Maďari, Poliaci inak pri stanovovaní tých cien, keďže zrejme aj tam štát stanovuje tú maximálnu cenu pri zdravotníckych pomôckach?"

Michaela Černěnko: "Treba sa pozrieť ale aj na trh. Tie trhy sú odlišné, môže tam byť rôzna úroveň konkurencie, a taktiež štáty si stanovujú rôzne tie maximálne ceny, tie úradne určené ceny, aj tam je rôzny prístup, napríklad Česi prešli k deregulácii a nemajú nejakú centrálnu určenú, úradmi určenú cenu, ale asi majú lepšiu konkurenciu na trhu."

Marek Mašura: "Vy ste sa pozreli aj na to, že keby sme okopírovali ten model od našich susedov, o koľko by vedeli naše zdravotné poisťovne ušetriť, tak povedzme si o tom viac."

Michaela Černěnko: "Porovnávali sme ceny, ak by ceny u nás sa rovnali priemeru krajín vyšegrádskej

trojky, dalo by sa ušetriť 7 až 20 miliónov eur. Nie je to referencovanie v pravom slova zmysle, ale je to istý benchmark cenám, ktoré máme na Slovensku."

Marek Mašura: "Vy vo vašej analýze hovoríte aj o trošku detailnejších riešeniach tohto problému. Tak čo by teda malo Slovensko robiť inak? Povedzme si o tom viac."

Michaela Černěnko: "Prvým krokom by bolo uplatňovanie legislatívy. Ako sme už zmienili, legislatíva k tomu existuje, je totožná, ako je to pri liekoch, zatiaľ ale ešte nedošlo k samotnému referencovaniu. Veľký problém sú najmä chýbajúce informácie o cenách a vybudovanie samotnej databázy. IFP by sa aj ďalej chcelo venovať tejto problematike, lebo touto analýzou sme len identifikovali a potvrdili existujúci problém. Ďalej sa chceme pozrieť práve na to, či je možné vytvoriť takúto databázu, snažíme sa ju vytvoriť, a tým vieme potom určiť, čo prinesie konečné referencovanie, lebo pri liekoch sme veľmi úspešní a dá sa tam skutočne ušetriť desiatky miliónov eur."

Marek Mašura: "Kedy by mohla táto databáza uzrieť svetlo sveta?"

Michaela Černěnko: "Spolupracujeme aj s Národohospodárskou fakultou **Ekonomickej univerzity**, kde sme pripravilo workshop, ktorý už v súčasnosti prebieha, s úzkou skupinou študentov študujeme legislatívu a pripravujeme práve takúto databázu cien. Je tam istá súčinnosť s ministerstvom zdravotníctva. Veríme, že by sa nám to mohlo podariť do konca roka."

Marek Mašura: "A čo potom ministerstvo zdravotníctva môže urobiť s touto databázou? Aké môžu byť ďalšie kroky?"

Michaela Černěnko: "Databáza je nevyhnutá pre referencovanie, aby sme mohli teda porovnávať ceny u nás s ostatnými, a legislatíva hovorí, že tá cena na Slovensku by nemala prekročiť priemer troch najnižších cien v krajinách EÚ. Ak budeme mať tieto ceny, vieme určiť referenčnú cenu a zraziť ceny na Slovensku."

Marek Mašura: "A môže byť toto realitou, povedzme, od budúceho roka?"

Michaela Černěnko: "Môže. A veríme, že bude."

Marek Mašura: "Pani Černěnko, to už bola moja posledná otázka. Ja vám ďakujem veľmi pekne, že ste si našli čas pre našich divákov. Ďakujem vám za vaše informácie, aj za váš názor."

Michaela Černěnko: "Ďakujem za pozvanie."

[Späť na obsah](#)

52. Titul, ktorý Saganovi zarobí milióny

[Téma: Ekonomická univerzita; HN; 29/09/2015; 186/2015; s.: 1; Titulná strana; Peter Kapitán]

CYKLISTIKA

Je vhodný čas na "investície do Petra Sagana," tvrdia odborníci na športový marketing.

Peter Kapitán

Bratislava – Stačilo vyhrať jedny preteky. A zo 150-tisíc eur na rok, ktoré mu prináša zmluva s teleoperátorom, pokojne môžu byť milióny. A ďalšie zmluvy s ďalšími firmami. Peter Sagan svojím víťazstvom v kráľovskej disciplíne cyklistických majstrovstiev sveta dokázal, že v tomto športe patrí medzi top postavy.

Žiadna kométa

"Práve teraz je vhodný okamih na to, aby tím jeho manažérov začal vyjednávať o zvyšovaní honorárov," potvrdzuje český marketingový špecialista Karel Tejkal. Saganova hodnota by sa na marketingovom trhu mohla zvýšiť niekoľkonásobne. "Otázna je Petrova lojalita voči partnerovi. Ak nastane súboj možných sponzorov, jeho honoráre určite porastú," hovorí Peter Drábik z Katedry marketingu **Ekonomickej univerzity v Bratislave**. Sagan má teraz vytvorené takmer ideálne podhubie na to, aby od sponzorov získal výrazne viac peňazí. Už pred ziskom titulu majstra sveta bol jeho ročný príjem na úrovni 4,4 milióna eur. "Dôležité pre neho je, že nie je žiadnou kométou, ktorá rýchlo zažiarí, ale nikto vlastne poriadne netuší, kto to je," vysvetľuje Tejkal. Okrem fantastického výsledku je dôvodom aj príbeh, za ktorý by sa nemuseli hanbiť ani hollywoodski filmári.

Bitka o Sagana

Predstavte si to. Večne druhý na Tour de France, zrazený motorkou na Vuelte, a teraz sa stal majstrom sveta. "V rastúcej trhovej hodnote by mu mohol pomôcť aj fakt, že patrí medzi top 5 cyklistov na celom svete," myslí si Drábik. Či sa zo Sagana napokon stane miliónár, bude do veľkej miery závisieť aj od toho, akým spôsobom má v súčasnosti naformulované sponzorské zmluvy. Mnohí športovci totiž výmenou za vrabca v hrsti podpisujú to, čo ich pri prípadných neskorších úspechoch limituje. "Nehovorím, že teraz treba umelo všetko naťahovať, no nevidím dôvod, aby Sagan za najbližší týždeň podpísal všetky zmluvy, ktoré mu pristanú na stole," odporúča Tejkal. V každom prípade očakáva, že sa v aktuálnej situácii o neho firmy pobijú. "Teraz je vhodný čas na investície do Sagana."

4,4 MILIÓNA EUR je celková suma všetkých príjmov Petra Sagana.

250-TISÍC EUR z toho si vyjzdí na cyklistických pretekoch vrátane Tour de France.

Ak nastane súboj možných sponzorov, jeho honoráre určite porastú.

Peter Drábik, z Katedry marketingu **Ekonomickej univerzity v Bratislave**

FOTO:

Čerstvý majster sveta v cestnej cyklistike Peter Sagan. Jeho marketingová hodnota výrazne narástla.

[Späť na obsah](#)

53. Prichádza doba Petra Sagana. Titul majstra sveta mu zarobí milióny

[Téma: Ekonomická univerzita; hn.hnonline.sk; 29/09/2015; HNonline, Šport; Peter Kapitán]

Stačilo vyhrať jedny preteky. A zo 150-tisíc eur na rok, ktoré mu prináša zmluva s telekomunikačným operátorom, pokojne môžu byť milióny. A ďalšie zmluvy s ďalšími firmami. Peter Sagan svojím víťazstvom v kráľovskej disciplíne cyklistických majstrovstiev sveta dokázal, že v tomto športe patrí medzi najvýraznejšie postavy.

"Práve teraz je vhodný okamih na to, aby tím jeho manažérov začal vyjednávať o zvyšovaní honorárov," potvrdzuje český marketingový špecialista Karel Tejkal. Saganova hodnota by sa na marketingovom trhu mohla zvýšiť niekoľkonásobne. "Otázna je Petrova lojalita voči partnerovi. Ak nastane súboj možných sponzorov, jeho honoráre určite porastú," hovorí Peter Drábik z katedry marketingu **Ekonomickej univerzity v Bratislave**.

Snímka: REUTERS/Andrew P. Scott

Čítajte viac: Stroj na úspechy a peniaze. Peter Sagan

Sagan má teraz vytvorené takmer ideálne podhubie na to, aby od sponzorov získal výrazne viac peňazí. Už pred ziskom titulu majstra sveta bol jeho ročný príjem na úrovni 4,4 milióna eur. "Dôležité pre neho je, že nie je žiadnou kométou, ktorá rýchlo zažiarí, ale nikto vlastne poriadne netuší, kto to je," vysvetľuje Tejkal. Okrem fantastického výsledku je dôvodom aj príbeh, za ktorý by sa nemuseli hanbiť ani holywoodski filmári.

Predstavte si to. Večne druhý na Tour de France, zrazený motorkou na Vuelte, a teraz sa stal majstrom sveta. "V rastúcej trhovej hodnote by mu mohol pomôcť aj fakt, že patrí medzi top 5 cyklistov na celom svete," myslí si Drábik.

Či sa zo Sagana napokon stane miliónár, bude do veľkej miery závisieť aj od toho, akým spôsobom má v súčasnosti naformulované sponzorské zmluvy. Mnohí športovci totiž výmenou za vrabca v hrsti podpisujú zmluvy, ktoré ich pri prípadných neskorších úspechoch limitujú. "Nehovorím, že teraz treba umelo všetko naťahovať, no nevidím dôvod, aby Sagan za najbližší týždeň podpísal všetky zmluvy, ktoré mu pristanú na stole," odporúča Tejkal. V každom prípade očakáva, že sa v aktuálnej situácii o neho firmy pobijú. Tieto odhady potvrdzuje aj Peter Drábik. "Teraz je vhodný čas na investície do Sagana. Nebude to síce za pár drobných, no jeho tím bude určite hľadať silného partnera, čo môže byť zaujímavé aj pre veľké firmy."

[Späť na obsah](#)

54. Dobrá a zlá správa pre Slovensko: Dokážeme lepšie konkurovať, ale sme prežratí korupciou

[Téma: Ekonomická univerzita; topky.sk; 30/09/2015; topky.sk; sz, PAS]

Pošlite nám tip BRATISLAVA - Hoci nie všetky správy o Slovensku bývajú pozitívne, tentokrát máme aspoň malý dôvod na radosť. Podľa Správy o globálnej konkurencieschopnosti 2015-2016 sme sa v rebríčku konkurencieschopnosti Svetového ekonomického fóra umiestnili na 67. mieste a oproti minulému roku sa posunuli o osem priečok vyššie. K malému zlepšeniu hodnotenia došlo už v minulom roku, kedy sme sa posunuli zo 78. miesta na 75. Nastúpený trend je dobrý, chybičkou krásy na dosiahnutom výsledku ale zostáva, že sme naďalej treťou najhoršie hodnotenou krajinou v EÚ. A klientelizmom sme už preslávení.

Z krajín EÚ sa nižšie umiestnili už len Chorvátsko (77. miesto) a Grécko (81.). Tesne nad Slovenskom sa nachádzajú Cyprus (65.) a Maďarsko (63.).

"Celkové hodnotenie Slovenska sa čiastočne zlepšilo vďaka niektorým pozitívne vnímaným zmenám a čiastočne preto, že iné krajiny sa v konkurencieschopnosti zhoršili," hovorí Peter Kremský, projektový manažér Podnikateľskej aliancie Slovenska (PAS), ktorá je partnerskou inštitúciou Svetového ekonomického fóra.

Podnikatelia oceňujú napríklad skrátenie doby potrebnej na začatie podnikania, či podporu vlády využívaniu nových technológií cez digitalizáciu verejnej správy. Vo firemnej sfére zasa podľa nich konkurenčnú schopnosť Slovenska posilňuje, že podniky skvalitňujú výrobné procesy a zavádzajú inovácie.

Respondenti prieskumu ocenili aj posun v budovaní infraštruktúry – jej stav pokladá za problém už len 4,6 % opýtaných. Naopak, zhoršilo sa vnímanie korupcie, ktorá sa dokonca za posledný rok dostala na prvé miesto medzi problematickými faktormi podnikania na Slovensku. Za najboľavejší problém ju označilo 18 % podnikateľov.

"Celkovo vidieť mierne zlepšenie, ale 67. miesto na svete nie je práve lichotivou vizitkou pre krajinu, ktorá je už vyše desať rokov členom Európskej únie. Za vyspelými štátmi zaostávame najmä v kvalite verejných inštitúcií. Napríklad v hodnotení klientelizmu je Slovensko medzi najhoršími krajinami na svete. Máme čo doháňať v posilňovaní nezávislosti súdov, vymáhateľnosti práva, v boji proti korupcii a v znižovaní administratívnej náročnosti pre podnikateľov," myslí si Peter Kremský.

V tomto roku WEF zaradilo do hodnotenia 140 krajín z celého sveta a aj tentoraz prevažujú v najlepšej desiatke krajín európske ekonomiky. Na vrchole rebríčka konkurencieschopnosti sa už siedmy rok po sebe umiestnilo Švajčiarsko. Singapur si udržal druhú priečku a USA obhájili minuloročné tretie miesto.

Nemecko si v rebríčku polepšilo o jedno miesto, Holandsko o tri a po troch rokoch sa vracia na piate miesto. Japonsko (6.) a Hong Kong (7.) si udržali minuloročné pozície. Fínsko kleslo na ôsme miesto, čo je najhoršie umiestnenie tejto krajiny v histórii hodnotenia. Top desiatku uzatvárajú Švédsko (9.) a Veľká Británia (10.), ktoré si navzájom vymenili pozície z minulého roka.

Česká republika pokračuje v raste. Opäť sa posunula z 37. miesta na 31. priečku a aj tento rok je lídrom v skupine krajín V4. Poľsko si medziročne polepšilo o dve priečky a obsadilo 41. miesto. Maďarsko zmazalo svoje minuloročné zlepšenie, kleslo o 3 miesta a obsadilo v tomto roku 63. priečku.

Index konkurencieschopnosti vypovedá o perspektíve krajiny dosahovať udržateľný hospodársky rast v strednodobom horizonte. Každoročne hodnotí kvalitu verejných inštitúcií, vládne politiky a iné faktory, ktoré podmieňujú úroveň produktivity a prosperity v 140 krajinách sveta.

Svetové ekonomické fórum hodnotí konkurencieschopnosť krajín na základe verejných štatistických dát a celosvetového Prieskumu názorov riadiacich pracovníkov. Prieskum prebiehal od februára do júna 2015 a zapojilo sa doň viac ako 14 000 manažérov z celého sveta. Partnermi Svetového ekonomického fóra a koordinátormi prieskumu na Slovensku boli PAS a **Ekonomická univerzita v Bratislave**.

Výsledky hodnotenia odrážajú stav ekonomiky a názory manažérov ku koncu júna 2015. Takmer všetci respondenti zo Slovenska vyplnili prieskum elektronicky na internetovej stránke Svetového ekonomického fóra. PAS a **Ekonomická univerzita v Bratislave** nemali prístup k individuálnym odpovediam respondentov a v súvislosti s rebríčkom konkurencieschopnosti neposkytli Svetovému ekonomickému fóru žiadne vlastné dáta alebo analýzy.

[Späť na obsah](#)

55. Na **Ekonomickej univerzite v Bratislave** otvorili akademický rok

[Téma: Ekonomická univerzita; teraz.sk; 30/09/2015; Školský servis; Školský servis]

Akademický rok 2015/2016 bude pre **Ekonomickú univerzitu v Bratislave** mimoriadne významný, a to z viacerých hľadísk.

Bratislava 30. septembra (SkolskyServis.sk) - **Ekonomická univerzita v Bratislave**, ktorá si v roku 2015 pripomína 75. výročie založenia, slávnostne otvorila akademický rok 2015/2016 v pondelok 28. septembra 2015 o 10.00 h v aule **Ekonomickej univerzity v Bratislave** za účasti ministra financií Slovenskej republiky Petra Kažimíra, absolventa **EU** v Bratislave.

Akademický rok 2015/2016 bude pre **Ekonomickú univerzitu v Bratislave** mimoriadne významný, a to z viacerých hľadísk. Je to prvý začiatok akademického roka nového vedenia **Ekonomickej univerzity**, ale aj vedení viacerých fakúlt, pripomenie si svoju históriu, bude žiť výzvami a úlohami prítomnosti, musí však realizovať aj aktivity, ktoré ovplyvnia jej budúcnosť.

Ekonomická univerzita v Bratislave (EU) v Bratislave), napriek silnej diverzifikácii ekonomického vzdelávania, poskytuje najširší priestor a príležitosti na štúdium celého spektra ekonomických študijných odborov, ale aj vybraných informatických a humanitných odborov. Dnešná ponuka **Ekonomickej univerzity** pokrýva úplný tematický záber teoretických a praktických ekonomických disciplín. **EU** v Bratislave od svojho vzniku vychovala viac ako 80 tisíc absolventov pre potreby rozvoja ekonomickej vedy, hospodárskej praxe a štátnej správy, ktorí pôsobia vo všetkých sférach národného hospodárstva, na všetkých stupňoch riadenia ekonomiky, mnohí reprezentujú našu vlasť na rôznych postoch v zahraničí.

V súčasnosti sa **Ekonomická univerzita v Bratislave** nachádza v záverečnej fáze komplexnej akreditácie všetkých jej činností. Výsledky komplexnej akreditácie zavádzajú vyvíjať ešte silnejší tlak na kvalitu, na výsledky ekonomického výskumu, aplikáciu výsledkov vedy v ekonomickej praxi, ale aj na vzdelávacie aktivity v rámci študijných programov.

V rámci tohto zložitého a významného procesu pripravila univerzita pre budúcich študentov viacero nových študijných programov na 1. aj 2. stupni štúdiá, v ktorých začínajú študenti študovať už v tomto roku.

V tomto procese úspešne pokračuje spolupráca fakúlt **Ekonomickej univerzity** s inými fakultami slovenských vysokých škôl, napr. pri realizácii študijného programu Ekonómia a právo v spolupráci s Právnickou fakultou UK, ale aj spolupráca medzi fakultami **Ekonomickej univerzity v Bratislave** navzájom, napr. pri príprave nového študijného programu Účtovníctvo a finančný manažment. Mnohé zo študijných programov boli predložené na akreditáciu nielen v slovenskom, ale aj anglickom, nemeckom, či francúzskom alebo ruskom jazyku, čo vytvorí predpoklad pre intenzívnejšiu internacionalizáciu vzdelávania na univerzite.

"**Ekonomická univerzita v Bratislave** musí rešpektovať zvyšujúce sa nároky vo všetkých oblastiach jej činností a tomu prispôbovať systémové kroky nielen vo vzdelávacom, ale aj vo vedeckovýskumnom procese, aby bola vnímaná ako dynamická univerzita, ktorá môže byť porovnateľná s inými významnými a všeobecne rešpektovanými vysokoškolskými inštitúciami s podobným odborným zameraním minimálne v regióne strednej Európy s ambíciami uspieť v konkurencieschopnosti aj v širšom medzinárodnom priestore." Týmito slovami zakončil svoj slávnostný prejav rektor **Ekonomickej univerzity v Bratislave** Ferdinand Daňo.

Centrum komunikácie a vzťahov s verejnosťou **EU** v Bratislave

[Späť na obsah](#)

56. Slovensko v rebríčku konkurencieschopnosti poskočilo

[Téma: Ekonomická univerzita; sme.sk; 30/09/2015; Slovensko; sita]

Slovensko dosiahlo 67. miesto v rebríčku konkurencieschopnosti Svetového ekonomického fóra. Oproti minulému roku sa tak posunulo o osem priečok vyššie.

BRATISLAVA. Slovenská republika si polepšila v rebríčku konkurencieschopnosti Svetového ekonomického fóra. Oproti minulému roku sa posunula o osem priečok vyššie, zo 75. pozície na 67. miesto.

Vyplyva to zo Správy o globálnej konkurencieschopnosti 2015-2016, zverejnenej Svetovým ekonomickým fórom, ktorá vychádza z prieskumu medzi 14 tis. riadiacimi pracovníkmi v 140 krajinách sveta.

Za nami Chorvátsko a Grécko

Informoval o tom Peter Kremšký, projektový manažér Podnikateľskej aliancie Slovenska (PAS), ktorá bola jedným z koordinátorov prieskumu na Slovensku.

Zo Správy o globálnej konkurencieschopnosti 2015-2016 ďalej vyplýva, že Slovensko je aj napriek pozitívnej zmene naďalej treťou najhoršie hodnotenou krajinou v skupine krajín EÚ.

Za Slovenskom sa nachádzajú len Chorvátsko (77. miesto) a Grécko (81. miesto), tesne nad Slovenskom sa umiestnili Cyprus (65. miesto) a Maďarsko (63. miesto). Susedná Česká republika pokračuje v raste a tento rok sa umiestnila na 31. mieste. Do rebríčku Svetového ekonomického fóra sa tento rok zaradilo 140 krajín sveta.

Na prvom mieste v konkurencieschopnosti sa po siedmy raz umiestnilo Švajčiarsko, nasledované Singapurom a USA.

"Celkovo vidieť mierne zlepšenie, ale 67. miesto na svete nie je práve lichotivou vizitkou pre krajinu, ktorá je už vyše desať rokov členom Európskej únie. Za vyspelými štátmi zaostávame najmä v kvalite verejných inštitúcií," konštatoval Kremšký.

"Napríklad v hodnotení klientelizmu je Slovensko medzi najhoršími krajinami na svete. Máme čo dohádzať v posilňovaní nezávislosti súdov, vymáhateľnosti práva, v boji proti korupcii a v znižovaní administratívnej náročnosti pre podnikateľov," dodáva.

Dodal, že celkové hodnotenie Slovenska sa čiastočne zlepšilo vďaka niektorým pozitívne vnímaným zmenám a čiastočne preto, že iné krajiny sa v konkurencieschopnosti zhoršili. Podľa PAS podnikatelia oceňujú skrátenie doby potrebnej na začatie podnikania a podporu vlády vo využívaní nových technológií cez digitalizáciu verejnej správy.

Ku konkurenčnej schopnosti Slovenska vo firemnej sfére prispelo skvalitnenie výrobných procesov podnikov a zavádzanie inovácií. Podľa Svetového ekonomického fóra respondenti pozitívne zhodnotili aj posun v budovaní infraštruktúry, pričom jej stav pokladá za problém už len 4,6 % opýtaných.

Najväčší problém: korupcia

Najväčším problematickým faktorom podnikania na Slovensku je podľa respondentov korupcia, ako problém ju vníma 18 % podnikateľov.

Svetové ekonomické fórum hodnotí konkurencieschopnosť krajín na základe verejných štatistických dát a celosvetového Prieskumu názorov riadiacich pracovníkov.

Index konkurencieschopnosti hovorí o perspektíve krajiny dosahovať udržateľný hospodársky rast v strednodobom horizonte. Na Slovensku je partnerom Svetového ekonomického fóra PAS, ktorá bola spolu s **Ekonomickou univerzitou v Bratislave** aj koordinátorom prieskumu.

[Späť na obsah](#)

57. Slovensko si polepšilo v rebríčku konkurencieschopnosti

[Téma: Ekonomická univerzita; pravda.sk; 30/09/2015; Spravodajstvo; SITA]

Slovenská republika si polepšila v rebríčku konkurencieschopnosti Svetového ekonomického fóra.

Oproti minulému roku sa posunula o osem priečok vyššie, zo 75. pozície na 67. miesto. Vyplýva to zo Správy o globálnej konkurencieschopnosti 2015–2016, zverejnenej Svetovým ekonomickým fórom, ktorá vychádza z prieskumu medzi 14 tis. riadiacimi pracovníkmi v 140 krajinách sveta. Informoval o tom Peter Kremšký, projektový manažér Podnikateľskej aliancie Slovenska (PAS), ktorá bola jedným z koordinátorov prieskumu na Slovensku.

Zo Správy o globálnej konkurencieschopnosti 2015–2016 ďalej vyplýva, že Slovensko je aj napriek pozitívnej zmene naďalej treťou najhoršie hodnotenou krajinou v skupine krajín EÚ. Za Slovenskom sa nachádzajú len Chorvátsko (77. miesto) a Grécko (81. miesto), tesne nad Slovenskom sa umiestnili Cyprus (65. miesto) a Maďarsko (63. miesto). Susedná Česká republika pokračuje v raste a tento rok sa umiestnila na 31. mieste. Do rebríčku Svetového ekonomického fóra sa tento rok zaradilo 140 krajín sveta. Na prvom mieste v konkurencieschopnosti sa po siedmy raz umiestnilo Švajčiarsko, nasledované Singapurom a USA.

"Celkovo vidieť mierne zlepšenie, ale 67. miesto na svete nie je práve lichotivou vizitkou pre krajinu,

ktorá je už vyše desať rokov členom Európskej únie. Za vyspelými štátmi zaostávame najmä v kvalite verejných inštitúcií. Napríklad v hodnotení klientelizmu je Slovensko medzi najhoršími krajinami na svete. Máme čo doháňať v posilňovaní nezávislosti súdov, vymáhateľnosti práva, v boji proti korupcii a v znižovaní administratívnej náročnosti pre podnikateľov," konštatoval Kremský.

Dodal, že celkové hodnotenie Slovenska sa čiastočne zlepšilo vďaka niektorým pozitívne vnímaným zmenám a čiastočne preto, že iné krajiny sa v konkurencieschopnosti zhoršili. Podľa PAS podnikatelia oceňujú skrátenie doby potrebnej na začatie podnikania a podporu vlády vo využívaní nových technológií cez digitalizáciu verejnej správy. Ku konkurenčnej schopnosti Slovenska vo firemnej sfére prispelo skvalitnenie výrobných procesov podnikov a zavádzanie inovácií. Podľa Svetového ekonomického fóra respondenti pozitívne zhodnotili aj posun v budovaní infraštruktúry, pričom jej stav pokladá za problém už len 4,6 % opýtaných. Najväčším problematickým faktorom podnikania na Slovensku je podľa respondentov korupcia, ako problém ju vníma 18 % podnikateľov.

Svetové ekonomické fórum hodnotí konkurencieschopnosť krajín na základe verejných štatistických dát a celosvetového Prieskumu názorov riadiacich pracovníkov. Index konkurencieschopnosti hovorí o perspektíve krajiny dosahovať udržateľný hospodársky rast v strednodobom horizonte. Na Slovensku je partnerom Svetového ekonomického fóra PAS, ktorá bola spolu s **Ekonomickou univerzitou v Bratislave** aj koordinátorom prieskumu.

[Späť na obsah](#)

58. Cenu veľvyslanca Japonska získal zakladateľ štúdia japonského jazyka

[Téma: Ekonomická univerzita; 24hod.sk; 30/09/2015; Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR]

Bratislava 30. septembra (TASR) - Cenu veľvyslanca Japonska získal zakladateľ univerzitných štúdií japonského jazyka v Slovenskej republike Štefan Pecho. Ocenenie mu dnes v Bratislave odovzdal veľvyslanec Japonska v SR Akio Egawa, ktorý zároveň vysoko ocenil jeho činnosť na poli japonsko-slovenskej spolupráce.

Cena veľvyslanca Japonska sa udeľuje jednotlivcom, telesám alebo inštitúciám, ktorí svojimi aktivitami výrazne prispievajú k vzájomnému porozumeniu a prehĺbovaniu priateľských vzťahov medzi Japonskom a cudzími krajinami. V Slovenskej republike bola Cena veľvyslanca Japonska udelená po prvý raz v roku 2014 združeniu Anime Crew, organizátorovi festivalov Comics Salón a AnimeSHOW, ktoré sú zamerané na japonskú popkultúru. Druhú cenu veľvyslanca Japonska získala v apríli 2015 Štátna opera v Banskej Bystrici. Pecho tak bude tretím laureátom tohto ocenenia.

Štefan Pecho (1958) vyštudoval **Ekonomickú univerzitu v Bratislave** a Moskovský štátny inštitút medzinárodných vzťahov (s jazykovo-teritoriálnou špecializáciou na Japonsko). Následne získal titul PhD. v odbore jazykoveda konkrétnych jazykových skupín v kabinete orientalistiky Slovenskej akadémie vied (dizertačná práca na tému Problémy interkultúrnej komunikácie s Japoncami). Po ukončení štúdií pracoval ako diplomat na odbore medzinárodných ekonomických organizácií Federálneho ministerstva zahraničných vecí v Prahe a ako vedúci obchodný referent zahraničného obchodu v podniku zahraničného obchodu Martimex Martin.

V roku 1986 založil Štefan Pecho na Univerzite Komenského v Bratislave prvé slovenské univerzitné štúdiá japonského jazyka a medzikultúrnej komunikácie v histórii Slovenska. V roku 1993 prispel k získaniu prvého oficiálneho vládneho daru japonskej vlády určeného pre ČSFR na podporu a rozvoj výučby japonského jazyka. Až do roku 2012 pôsobil dlhé roky ako vedúci Katedry jazykov a kultúr krajín východnej Ázie a pedagóg v odbore japonských štúdií. V roku 2014 založil na Paneurópskej univerzite v Bratislave Japonské centrum so zámerom šírenia výučby japonského jazyka a japonskej kultúry medzi Slovákmi. Vo februári 2015 bol Pecho jednomyseľne zvolený za čestného predsedu Spoločnosti slovensko-japonského priateľstva.

S japončinou sa rodený Ružomberčan stretol už počas štúdia a sprevádza ho do dnešných dní. "Bolo to pre štúdium japonského jazyka na vysokej škole v Moskve, kde nám pridelovali jazyky podľa vtedajších potrieb Federálneho ministerstva zahraničných vecí. Mne pripadla japončina a padlo to na úrodnú pôdu. Prijemné bolo to, že som mohol vychovávať celé generácie mladých japonológov na Slovensku a súčasne som mal možnosť preniknúť hlbšie do podstaty japonskej mentality a kultúry, takže môj život sa stal takmer hybridným, že som spájal dve mentality a dve kultúry v jednej osobe," uviedol pre TASR ocenený Štefan Pecho.

Podľa jeho slov Japonsko nie je krajinou, ako by ju cestujúci vnímal po prvej návšteve. Preto je lepšie absolvovať aj návštevu druhú a porozprávať sa s niekým, kto Japonsku trochu rozumie, lebo je známy fenomén, keď niekto navštívi Japonsko, jeho prvá reakcia je – chcel by som tam žiť. Ale život tam je iný,

ale nie natoľko prijateľný pre náš spôsob rozmýšľania a náš spôsob života.

Zdroj - Teraz.sk, spravodajský portál tlačovej agentúry TASR

[Späť na obsah](#)

59. Na **Ekonomickej univerzite v Bratislave** otvorili akademický rok

[Téma: Rektor EU; teraz.sk; 30/09/2015; Školský servis; Školský servis]

Akademický rok 2015/2016 bude pre **Ekonomickú univerzitu v Bratislave** mimoriadne významný, a to z viacerých hľadísk.

Bratislava 30. septembra (SkolskyServis.sk) - **Ekonomická univerzita v Bratislave**, ktorá si v roku 2015 pripomína 75. výročie založenia, slávnostne otvorila akademický rok 2015/2016 v pondelok 28. septembra 2015 o 10.00 h v aule **Ekonomickej univerzity v Bratislave** za účasti ministra financií Slovenskej republiky Petra Kažimíra, absolventa **EU** v Bratislave.

Akademický rok 2015/2016 bude pre **Ekonomickú univerzitu v Bratislave** mimoriadne významný, a to z viacerých hľadísk. Je to prvý začiatok akademického roka nového vedenia **Ekonomickej univerzity**, ale aj vedení viacerých fakúlt, pripomenie si svoju históriu, bude žiť výzvami a úlohami prítomnosti, musí však realizovať aj aktivity, ktoré ovplyvnia jej budúcnosť.

Ekonomická univerzita v Bratislave (EU v Bratislave), napriek silnej diverzifikácii ekonomického vzdelávania, poskytuje najširší priestor a príležitosti na štúdium celého spektra ekonomických študijných odborov, ale aj vybraných informatických a humanitných odborov. Dnešná ponuka **Ekonomickej univerzity** pokrýva úplný tematický záber teoretických a praktických ekonomických disciplín. **EU** v Bratislave od svojho vzniku vychovala viac ako 80 tisíc absolventov pre potreby rozvoja ekonomickej vedy, hospodárskej praxe a štátnej správy, ktorí pôsobia vo všetkých sférach národného hospodárstva, na všetkých stupňoch riadenia ekonomiky, mnohí reprezentujú našu vlasť na rôznych postoch v zahraničí.

V súčasnosti sa **Ekonomická univerzita v Bratislave** nachádza v záverečnej fáze komplexnej akreditácie všetkých jej činností. Výsledky komplexnej akreditácie zavádzajú vyvíjať ešte silnejší tlak na kvalitu, na výsledky ekonomického výskumu, aplikáciu výsledkov vedy v ekonomickej praxi, ale aj na vzdelávacie aktivity v rámci študijných programov.

V rámci tohto zložitého a významného procesu pripravila univerzita pre budúcich študentov viacero nových študijných programov na 1. aj 2. stupni štúdia, v ktorých začínajú študenti študovať už v tomto roku.

V tomto procese úspešne pokračuje spolupráca fakúlt **Ekonomickej univerzity** s inými fakultami slovenských vysokých škôl, napr. pri realizácii študijného programu Ekonomia a právo v spolupráci s Právnickou fakultou UK, ale aj spolupráca medzi fakultami **Ekonomickej univerzity v Bratislave** navzájom, napr. pri príprave nového študijného programu Účtovníctvo a finančný manažment. Mnohé zo študijných programov boli predložené na akreditáciu nielen v slovenskom, ale aj anglickom, nemeckom, či francúzskom alebo ruskom jazyku, čo vytvorí predpoklad pre intenzívnejšiu internacionalizáciu vzdelávania na univerzite.

"**Ekonomická univerzita v Bratislave** musí rešpektovať zvyšujúce sa nároky vo všetkých oblastiach jej činností a tomu prispôbovať systémové kroky nielen vo vzdelávacom, ale aj vo vedeckovýskumnom procese, aby bola vnímaná ako dynamická univerzita, ktorá môže byť porovnateľná s inými významnými a všeobecne rešpektovanými vysokoškolskými inštitúciami s podobným odborným zameraním minimálne v regióne strednej Európy s ambíciami uspieť v konkurencieschopnosti aj v širšom medzinárodnom priestore." Týmito slovami zakončil svoj slávnostný prejav **rektor Ekonomickej univerzity v Bratislave Ferdinand Daňo**.

Centrum komunikácie a vzťahov s verejnosťou **EU** v Bratislave

[Späť na obsah](#)
